

Udkast til lov om videnskabelig uredelighed m.v.

Uddannelses- og
Forskningsministeriet

Oversigt over indkomne høringsvar

Nummer	Høringsparter	Side	Bemærkninger	Ingen bemærkninger
1	Akademikerne og Udvalget til Beskyttelse af Videnskabeligt Arbejde	2	X	
2	CO-industri	6		X
3	Copenhagen Business School	8	X	
4	Danmarks Forsknings- og Innovationspolitiske Råd	13		X
5	Danmarks Grundforskningsfond	14	X	
6	Danmarks Tekniske Universitet	15	X	
7	Dansk Arbejdsgiverforening	74		X
8	Dansk Erhverv	75		X
9	Dansk Industri	76	X	
10	Danske Erhvervsakademier	79	X	
11	Danske Fag-, Forsknings- og Uddannelsesbiblioteker	80	X	
12	Danske Professionshøjskoler	82	X	
13	Danske Regioner	84	X	
14	Danske Universiteter	85	X	
15	Datatilsynet	87	X	
16	De videnskabsetiske Komitèer i Region Syddanmark	89		X
17	Det Frie Forskningsråd	91	X	
18	Det Nationale Institut for Kommuners og Regioners Analyse	93	X	
19	Finanssektorens Arbejdsgiverforening	94		X
20	FTF	95		X
21	Ingeniørforeningen IDA	96	X	
22	Institut for Menneskerettigheder	97		X
23	Kræftens Bekæmpelse	98	X	
24	Kulturministeriets Rektorer	100		X
25	Københavns Universitet	101	X	
26	Lundbeckfonden	108	X	
27	Lægeforeningen	109	X	
28	Lægemiddelindustriforeningen	111	X	
29	National Videnskabsetisk Komité	112	X	
30	Rektorkollegiet for de Kunstneriske og Kulturelle Uddannelser	115		X
31	Rigsrevisionen	117		X
32	Roskilde Universitet	119	X	
33	Sektorforskningens Direktørkollegium	120	X	
34	Statens Administration	121		X
35	Statens Serum Institut	123	X	
36	Syddansk Universitet	124	X	
37	Udvalgene vedrørende Videnskabelig Uredelighed	126	X	
38	Aalborg Universitet	130	X	
39	Aarhus Universitet	133	X	

Uddannelses- og Forskningsministeriet
Styrelsen for Forskning og Innovation

Sendt pr. e-mail til: hoering@fi.dk

Høringsvar fra Akademikerne og UBVA vedr. udkast til forslag til lov om videnskabelig uredelighed m.v.

Den 21. november 2016
Sagsnr. 2016-726
Dok.nr. 2016-22015

Hovedorganisationen Akademikerne varetager akademikerstandens interesser i immaterialretlige og forskningsetiske spørgsmål via sit stående Udvalg til Beskyttelse af Videnskabeligt Arbejde (UBVA). Bl.a. står Akademikerne og UBVA bag informationsportalen www.forskerportalen.dk, der indeholder information om forskningsetiske og -juridiske emner.

Sager om videnskabelig uredelighed kan få store personlige og arbejdsmæssige konsekvenser for de involverede forskere. For Akademikerne og UBVA er det derfor afgørende, at forskere har en høj grad af retssikkerhed i det danske uredelighedssystem. Det indebærer bl.a., at systemet skal være gennemskueligt for det danske forskersamfund, således at forskerne har mulighed for at bedømme deres retsstilling og indrette sig i tillid hertil.

Akademikerne &
Udvalget til Beskyttelse af
Videnskabeligt Arbejde (UBVA)
Nørre Voldgade 29
DK - 1358
København K.

På denne baggrund og efter en høring i medlemsorganisationerne har Akademikerne og UBVA følgende bemærkninger til udkastet til lovforslag om videnskabelig uredelighed m.v., som Styrelsen for Forskning og Innovation har sendt i høring den 25. oktober 2016:

T +45 3369 4040
E ac@ac.dk
W www.ac.dk

1. Lovens anvendelsesområde (§ 2)

Efter Akademikernes og UBVAs opfattelse bør loven finde anvendelse på al forskning, der udføres ved en offentlig dansk forskningsinstitution, uanset om forskningen er privatfinansieret eller fx finansieret af udenlandske forskningsfonde og lign.

Akademikerne og UBVA **anbefaler** derfor, at lovens anvendelsesområde udvides på dette punkt.

2. Lovens definitioner (§ 3)

Akademikerne og UBVA kan tilslutte sig definitionerne i lovforslagets § 3, stk. 1, nr. 1-3 og nr. 7.

Akademikerne og UBVA har i øvrigt følgende bemærkninger til definitionerne i § 3:

§ 3, stk. 1, nr. 4 – "plagiering":

Side 2 af 4

Akademikerne og UBVA finder, at det i lovudkastet på side 26 bør præciseres, hvordan "uretmæssig angivelse af bidrag til den pågældende forskning" kan udgøre "plagiering". Akademikerne og UBVA formoder, at der herved tænkes på såkaldte "spøgelsesforfatterskaber", men det fremgår ikke klart af sammenhængen.

Akademikerne og UBVA finder, at lovforslagets definition af "plagiering" (§ 3, stk. 1, nr. 4) bør præciseres *principalt* således, at definitionen ikke omfatter "selvplagiering", *subsidiært* således at der i lovforslagets bemærkninger (udkastets side 26) sker en klar afgrænsning af, hvad der i denne sammenhæng skal forstås ved "selvplagiering".

Baggrunden herfor er følgende:

Oddershedeudvalget lagde i sin rapport stor vægt på, at en ny uredelighedsdefinition skulle være så klar og præcis som muligt og være i tråd med international praksis, jf. lovudkastet side 10. Akademikerne og UBVA kan fuldt ud tilslutte sig dette, og vi finder det derfor væsentligt at påpege, at lovudkastets definition af "plagiering" ikke lever op til disse to grundhensyn.

For det første har begrebet "selvplagiering" således ikke noget sikkert meningsindhold. Det kan dække over både egentlig dobbeltpublicering og forskellige grader af overlappende publikationer, hvilket er omtalt nærmere i artiklen om emnet på UBVA's informationshjemmeside Forskerportalen – se <http://forskerportalen.dk/?p=1388>, som indeholder links til bl.a. KU's praksisudvalgs afgørelse af Esben Lunde Larsen-sagen og Aarhus Universitets praksisudvalgs notat om spørgsmålet.

For det andet er "selvplagiering" ikke omfattet af definitionerne af "plagiering" i førende internationale retningslinjer på området. Det amerikanske Office of Research Integrity (ORI, <http://ori.hhs.gov>) – som ifølge bemærkningerne i udkastet på side 10 og 11 har været forbillede for lovforslagets definitioner – definerer plagiering således:

"Plagiarism is the appropriation of another person's ideas, processes, results, or words without giving appropriate credit"

På tilsvarende måde defineres "plagiering" således i The European Code of Conduct for Research Integrity (ESF/ALLEA 2011):

"Plagiarism is the appropriation of other people's material without giving proper credit"

På denne baggrund vil vi *principalt* **anbefale**, at definitionen af "plagiering" affattes således:

*"Plagiering: Tilegnelse af **andres** ideer, processer, resultater, tekster eller særlige begreber uden retmæssig kreditering."*

Hvis det fastholdes, at selvplagiering skal være omfattet af begrebet "plagiering" og dermed kunne udgøre videnskabelig uredelighed, vil vi

subsidiært anbefale, at der i lovbemærkningerne opstilles nogle klare kriterier for, hvad der forstås ved "selvplagiering". Vi henviser her igen til vores ovennævnte artikel om emnet og de deri anførte kildehenvisninger.

3. Behandling af sager om videnskabelig uredelighed (§§ 10-18)

Lovforslaget pålægger forskningsinstitutionerne en central rolle i uredelighedssager, herunder ved at forskningsinstitutionerne skal modtage anmeldelser og udarbejde en redegørelse for sagens faktiske omstændigheder, jf. nærmere lovforslagets § 11. Det fremgår i denne forbindelse ikke klart af lovforslaget, hvilke pligter der nærmere påhviler forskningsinstitutionen i denne forbindelse overfor Nævnet for Videnskabelig Uredelighed. Det fremgår heller ikke af lovforslaget, hvilke forpligtelser forskningsinstitutionen hhv. den/de involverede forskere har i forhold til hinanden i denne forbindelse. Der henvises til lovforslagets side 32-33.

For at sikre at alle sager om (formodet) videnskabelig uredelighed behandles ensartet, uanset hvilken forskningsinstitution der er involveret, vil Akademikerne og UBVA **anbefale**, at der udarbejdes nogle klarere retningslinjer for forskningsinstitutionernes rolle efter lovforslagets § 11, både i forhold til Nævnet for Videnskabelig Uredelighed og i forhold til den/de involverede forskere.

4. Behandling af sager om tvivlsom forskningspraksis (§§ 19-20)

Lovforslaget giver forskningsinstitutionerne betydelig frihed til at håndtere tilfælde af (formodet) tvivlsom forskningspraksis. Dette kan være et anliggende for ledelsen, men det sker i en række tilfælde også gennem uafhængige praksisudvalg og *named person*-ordninger m.v.

Det er klart, at den retlige karakter af disse forskellige ordninger varierer. Det er Akademikernes og UBVAs vurdering, at der i mange tilfælde, hvor forskningsinstitutionen behandler konkrete tilfælde af tvivlsom forskningspraksis, vil være tale om beslutninger med karakter af afgørelsesvirksomhed, som er omfattet af forvaltningslovens regler. Akademikerne og UBVA bemærker desuden, at selv om der i nogle tilfælde ikke er tale om afgørelsesvirksomhed, vil lignende forvaltningsretlige garantier følge af almindelige retsgrundsætninger og god forvaltnings-skik.

Efter Akademikernes og UBVAs opfattelse er det derfor ikke en retvisende beskrivelse af de forvaltningsretlige reglers betydning på dette område, når der i lovudkastet (på side 37) anføres følgende:

"Behandlingen af konkrete tilfælde af tvivlsom forskningspraksis vil ikke i sig selv være forvaltningsretlige afgørelsessager, dvs. de er ikke uden videre omfattet af forvaltningsloven."

Eftersom de forvaltningsretlige regler har stor retssikkerhedsmæssig betydning for de involverede forskere, vil Akademikerne og UBVA **anbe-**

fale, at lovbemærkningerne kommer til at indeholde en mere dækkende beskrivelse af de retlige krav, der kan stilles til forskningsinstitutionernes behandling af sager om tvivlsom forskningspraksis.

5. Årsberetninger (§§ 21 og 22)

Akademikerne og UBVA **anbefaler**, at det i bemærkningerne til § 21 tilføjes, at Nævnet for Videnskabelig Uredelighed tillige forventes løbende at offentliggøre sine afgørelser på nævnets hjemmeside – på samme måde, som UVVU har gjort det i de senere år. Det har således afgørende betydning for det danske forskersamfund, at udviklingen i praksis kan følges løbende.

Lovforslaget giver de enkelte forskningsinstitutioner et stort spillerum til at fastsætte deres egne retningslinjer for behandling af tilfælde af tvivlsom forskningspraksis. Dette kan bl.a. omfatte uafhængige og fortrolige ordninger, som ikke er en del af ledelsesstrengen og som udgangspunkt ikke er omfattet af forvaltningsretlige krav om notatpligt. De tilfælde af tvivlsom forskningspraksis, som håndteres gennem sådanne ordninger, vil forskningsinstitutionen ikke kunne afgive beretning om, således som det synes forudsat i lovforslagets § 22. Akademikerne og UBVA **anbefaler** derfor, at udstrækningen af pligten i lovforslagets § 22 til at udarbejde en årlig beretning afgrænses på en hensigtsmæssig måde i forhold til sådanne ordninger.

Med venlig hilsen

Lars Qvistgaard
Formand for Akademikerne

Morten Rosenmeier
Professor, formand for UBVA

Høringssvar

Fra: Signe Nyholm-Hansen <snh@co-industri.dk> på vegne af CO <CO@co-industri.dk>
Sendt: 21. november 2016 13:27
Til: Høringssvar
Emne: SV: Høring over udkast til forslag til lov om videnskabelig uredelighed m.v.

CO-industri bekræfter modtaget høring. Vi skal i den forbindelse gøre opmærksom på, at vi ikke agter at afgive høringssvar i det aktuelle emne.

M.v.h.
f./ Henrik Jensen

CO-industri støtter Julemærkehjemmene

Med venlig hilsen

Signe Nyholm-Hansen
Kontorassistent

Det er os med overenskomster og faglige fællesskaber

CO-industri

Molestien 7, 3.
2450 København SV
Telefon dir.: +45 33 63 80 38
Telefon: +45 33 63 80 00
snh@co-industri.dk

Fra: Høringssvar [<mailto:hoering@fi.dk>]

Sendt: 25. oktober 2016 13:26

Til: Høringssvar <hoering@fi.dk>

Emne: Høring over udkast til forslag til lov om videnskabelig uredelighed m.v.

Til adressaterne på vedhæftede høringsliste

I forlængelse af anbefalinger til ændringer i det danske uredelighedssystem fremsat i december 2015 af et ekspertudvalg nedsat af Uddannelses- og Forskningsministeriet sendes følgende lovforslag i høring:

- Forslag til lov om videnskabelig uredelighed m.v.

Foruden lovforslaget vedhæftes høringsbrev samt høringsliste.

Alle dokumenter er endvidere offentliggjort på Høringsportalen: <https://hoeringsportalen.dk/Hearing/Details/59977>

Evt. bemærkninger til lovforslaget bedes sendt til Styrelsen for Forskning og Innovation på mailadressen hoering@fi.dk senest **den 23. november 2016 kl. 12.00.**

Med venlig hilsen

Mathias Willumsen

Specialkonsulent

Juridisk kontor

Telefon: + 45 7231 8222

E-mail: mawi@fi.dk**Uddannelses- og Forskningsministeriet**

Styrelsen for Forskning og Innovation

Bredgade 40

DK-1260 København K

Telefon: +45 3544 6200

Fax: +45 3544 6201

E-mail: fi@fi.dkwww.ufm.dk

Uddannelses- og Forskningsministeriet
Styrelsen for forskning og Innovation
Juridisk kontor
Bredgade 40
1260 København K

16. november 2016

Copenhagen Business School
Forskningsdekanatet
Kilevej 2
2000 F

Nikolaj Borg Burmeister
Sekretariatschef
Tlf.: 3815 2684

nb.research@cbs.dk
www.cbs.dk

HØRINGSSVAR VEDRØRENDE LOV OM VIDENSKABELIG UREDELIGHED MV.

CBS takker for muligheden for at kommentere på udkast til lov om videnskabelig uredelighed mv.

Overordnet set støtter CBS målsætningen med lovforslaget: at styrke troværdigheden og integriteten i dansk forskning. CBS finder det rigtigt, at en sådan indsats bør inkludere en tydeligere rolle for forskningsinstitutionerne og fagfællesskaberne. CBS støtter dermed også, at Nævnet for Videnskabelig Uredelighed (NVU) får et mere af- og begrænset virkefelt. Og endelig finder CBS, at lovforslaget ligger i fin forlængelse af den rolle, der er tiltænkt CBS' nyoprettede praksisudvalg.

CBS er således positivt indstillet over for det den overordnede linje i lovforslaget, men vi vil gerne supplere med en række mere konkrete kommentarer.

Institutionsafgrænsning (§2 og §3, stk. 8)

Lovforslaget afgrænses til at "...vedrøre forhold om forskning udført med hel eller delvis offentlig støtte." Det er uklart, om man derved afskærer forskning, der finder sted på universitetet – men er fuldt finansieret af private midler. CBS finder, at denne type forskning også bør være omfattet af lov om videnskabelig uredelighed.

CBS læser endvidere §3, stk. 8 samt bemærkningerne til §2 således, at private virksomheder kan tilslutte sig Nævnet for Videnskabelig Uredelighed, ligesom de kan ønske at medvirke til opklaring af en given sag. CBS finder, at staten med fordel kan sikre sig en sådan tilslutning før tildeling af statslige forskningsmidler til private aktører finder sted.

Definitionerne af videnskabelig uredelighed og tvivlsom videnskabelig praksis (§3, stk. 1 og stk. 5)

CBS støtter de valgte definitioner af hhv. videnskabelige uredelighed og tvivlsom videnskabelig praksis. CBS er opmærksom på, at grænsedragningen mellem begreberne kan være vanskelig at håndtere i

Side 1 / 5

praksis. Løsningen herpå skal i CBS' øjne findes gennem praktisk erfaring frem for yderligere teoretisering.

CBS kan endvidere konstatere, at definitionerne af videnskabelig uredelighed og tvivlsom videnskabelig praksis ikke anvendes entydigt som redskab til at dele opgaven mellem Nævnet for Videnskabelig Uredelighed og forskningsinstitutionerne, idet nævnet alene skal varetage grovere tilfælde af (alvorlige brud på) videnskabelig uredelighed, jf s. 10. De mildere eksempler på videnskabelig uredelighed skal således behandles af forskningsinstitutionerne selv, dvs. som del af tvivlsom videnskabelig praksis. Denne pragmatiske arbejdsdeling må udvikles gennem praksis, og det må forventes, at NVU eller ministeriet stiller en rådgivningsfunktion til rådighed i forbindelse med sager, der ligger i grænsefeltet.

CBS finder det fornuftigt, at lovforslaget arbejder med en bagatelgrænse for brud på god forskningspraksis. Denne type sager henvises til mægling eller justering af praksis, jf. s.21.

Håndtering af falske anklager (almindelige bemærkninger s. 10-11)

Det fremhæves i de almindelige bemærkninger, at falske anklager om videnskabelig uredelighed ikke skal behandles som videnskabelig uredelighed, og det må følge indirekte, at falske anklager – som foreslået i Oddershede-rapporten - skal behandles som tvivlsom forskningspraksis, dvs. lokalt.

CBS støtter denne linje, men hvis en falsk anklage først afsløres efter behandling i NVU, fremstår det unødvendigt efterfølgende at skulle behandle sagen som en sag om tvivlsom videnskabelig praksis i eksempelvis et lokalt praksisudvalg, inden ledelsen kan drage konsekvenser af den falske anklage. Således bør der i disse tilfælde åbnes op for, at direktionen ved det givne universitet kan skride direkte til handling.

Afgrænsning af forskerbetegnelsen (§3, stk 7)

En forsker defineres i §3, stk 7 som en person med en ph.d.-grad eller tilsvarende kvalifikationer. Dermed udelades ph.d.-studerende, videnskabelige assistenter samt potentielt også adjungerede professorer og adjungerede lektorer, der til tider forfatter artikler med henvisning til deres affiliation til en forskningsinstitution. Dette fremstår uhensigtsmæssigt, ikke mindst i lyset af universiteternes interesse i at sikre skoling i god videnskabelig praksis af alle medarbejdere.

CBS bemærker endvidere, at det af de almindelige bemærkninger fremgår, at den person, der er subjekt for en uredelighedssag, ikke nødvendigvis "...skal være forsker inden for det felt, som det videnskabelige produkt, sagen omhandler, vedrører." Det er uklart, om en sådan bestemmelse kan få konsekvenser for forskeres mulighed for at deltage i den offentlige debat. CBS finder, at det afgørende må være, om forskeren udfører formidling, herunder optræder som ekspert inden for et bestemt område. Hvis en forsker blander sig i en offentlig debat, uden at der er tale om formidling,

16. november 2016

Copenhagen Business School
Forskningsdekanatet
Kilevej 2
2000 F

Nikolaj Borg Burmeister
Sekretariatschef
Tlf.: 3815 2684

nb.research@cbs.dk
www.cbs.dk

Side 2 / 5

og uden at den pågældendes udsagn præsenteres som sådan, må det være klart, at forskerens ret hertil er beskyttet af ytringsfriheden.

Afgrænsning af forskningsprodukt §3, stk. 6:

Et videnskabeligt produkt defineres i lovforslaget som "...et produkt frembragt ved anvendelse af videnskabelige metoder som led i forskning, herunder ansøgninger om forskningsmidler." Det præciseres i bemærkningerne, at f.eks. TV-udsendelser tæller med, jf. s.27.

Spørgsmålet bliver herefter, om eksempelvis midtvejsrapporter mv. skal underkastes disse krav. Hvordan undgår man i givet fald at stille for formelle krav til oplæg ved brown bag seminarer midt i en forskningsproces? CBS finder det afgørende, at definitionen af videnskabelige produkter ikke operationaliseres stramt, idet forskningsprocessen dermed kan hindres. Tidligt i forskningsprocessen bør man fæste lid til forskerkollegiets mekanismer for gensidig kvalitetskontrol.

Sammensætning af NVU (§5, stk 3)

CBS finder det afgørende, at NVUs medlemmer repræsenterer forskningen i bredeste forstand, hvilket forudsætter en fagligt bred sammensætning af nævnet, selvom det kan lade sig supplere af eksperter i konkrete sager. Derfor er det afgørende, at der ikke – som foreslået i lovforslaget – lægges op til en lukket indstillingsproces i regi af Danmarks Frie forskningsfond.

CBS foreslår, at alle offentlige forskningsinstitutioner tilbydes at indstille medlemmer af NVU. Herefter kan Danmarks Frie Forskningsfond vælge mellem de indstillede personer og udarbejde en liste, der kan fremsendes til ministeren.

Beslutningsdygtighed (§8)

Det fremgår af quorum-reglerne for NVU, at nævnet kun er beslutningsdygtigt, hvis mindst halvdelen af dets medlemmer er til stede.

I lyset af at nævnet fremover skal dække alle fagfelter og vil have forholdsvis få medlemmer, vil det være hensigtsmæssigt som minimum at forudsætte tilstedeværelse af det medlem, der ligger fagligt nærmest de konkrete sager, jf. s.31. Det kan også overvejes, om eventuelt indkaldte eksperter i sagen skal kunne deltage ved behandlingen.

Institutionsopgaven, (§11 & §19)

CBS bemærker, at lovforslaget placerer opgaven med modtagelse af sager ved institutionen (mens den i Oddershede-rapporten var placeret hos ministeriet).

Den foreslåede model tydeliggør forskningsinstitutionens rolle og opgave, men CBS finder det rigtigt at påpege, at opgaveplaceringen kan have betydelige ressourcemæssige konsekvenser for forskningsinstitutionerne. Det skyldes ikke mindst de uklare konsekvenser af lovbemærkningen om, at den modtagende forskningsinstitution i dialog med NVU skal udarbejde

16. november 2016

Copenhagen Business School
Forskningsdekanatet
Kilevej 2
2000 F

Nikolaj Borg Burmeister
Sekretariatschef
Tlf.: 3815 2684

nb.research@cbs.dk
www.cbs.dk

Side 3 / 5

en redegørelse for sagens omstændigheder og sende denne til NVU, jf. s.33.

CBS stiller spørgsmålstejn ved, hvordan denne opgavefordeling og dialog mellem en overordnet og underordnet myndighed i praksis skal finde sted uden at skabe uhensigtsmæssig bureaukrati. CBS finder, at den foreslåede arbejdsdeling i det mindste forudsætter, at ministeriet eller NVU stiller en rådgivningsfunktion til rådighed, således at institutionerne i tvivlstilfælde kan få en hurtig og autoritativ afgørelse om, hvorvidt en given sag skal overføres til nævnet eller ej.

Det bemærkes, at konsekvensen af uklare grænsedragninger mellem nævnet og institutionen kan blive, at for mange eller for få sager videresendes til behandling i NVU. Uanset dette må proceduren – uden den foreslåede rådgivningsfunktion – forventes at føre til forsinkede sagsbehandlinger.

Det fremgår af bemærkningerne til §11, at en ufuldstændig anmeldelse forventes afvist af forskningsinstitutionen. Dette vil være en afgørelse i forvaltningslovens forstand, hvilket må betyde, at klageren ikke kan vende tilbage med en fornyet og uddybet anklage vedrørende samme sag. CBS finder, at en sådan "one-shot"-praksis er tvivlsom, ligesom CBS ønsker at påpege, at den kan medføre meget store krav til assistance i forhold til klageren, inden den ønsker at indlevere en klage.

§17 Dobbeltsager

Det muliggøres med lovforslaget, at NVU kan sende sager – eller dele af sager – til institutionen, hvis disse ikke vedrører NVU's kompetenceområde. (s.36) Dermed kan der opstå parallel behandling af elementer, der vedrører samme sag.

CBS er indforstået med at en sag, der indeholder både videnskabelig uredelighed og tvivlsom videnskabelig praksis, skal behandles på begge punkter. CBS finder det dog ikke hensigtsmæssigt, at dette finder sted i to parallelle sager. Det kan overvejes, om sager der både indeholder videnskabelig uredelighed og tvivlsom videnskabelig praksis i første omgang alene bør behandles af NVU med henblik på at afdække spørgsmål anklager vedrørende videnskabelig uredelighed – hvorefter anklager om tvivlsom videnskabelig praksis kan behandles ved forskningsinstitutionen.

En alternativ mulighed er, at NVU behandler hele sagskomplekset samlet, under inspiration af det normmateriale for god videnskabelig praksis, den pågældende forskningsinstitution arbejder efter, samt eventuel sparring med det lokale praksisudvalg.

Uanset valg af model, så bør det undgås, at sager løbende kører "op og ned" mellem institutionen og NVU.

16. november 2016

Copenhagen Business School
Forskningsdekanatet
Kilevej 2
2000 F

Nikolaj Borg Burmeister
Sekretariatschef
Tlf.: 3815 2684

nb.research@cbs.dk
www.cbs.dk

Side 4 / 5

§20 Formidling af retningslinjer

Det er oplagt rimeligt, at en institution skal fremlægge retningslinjer for god videnskabelig praksis på sin hjemmeside. Udfordringen er, at retningslinjerne – jf. s. 27 – må forventes at udvikle sig i takt med sagshåndtering, eksempelvis i et lokalt praksisudvalg. Derfor kan retningslinjerne på hjemmesiden kun forventes at være overordnede. Dette kunne præciseres i lovtæksten.

§22 Ministeriets rolle i udvikling af normer og begrebsforståelser

Der er i CBS' øjne behov for, at ministeriet formidler en løbende dialog om udviklingen i normer og begrebsforståelser på tværs af institutioner (men inden for hovedområderne). Til det formål er indsamling af oplysninger og udarbejdelse af årsrapporter et godt men ikke tilstrækkeligt redskab. Man kan passende supplere med tværinstitutionelle dialogfora og lignende.

Venlig hilsen

Peter Møllgaard

Dekan for forskning

16. november 2016

Copenhagen Business School
Forskningsdekanatet
Kilevej 2
2000 F

Nikolaj Borg Burmeister
Sekretariatschef
Tlf.: 3815 2684

nb.research@cbs.dk
www.cbs.dk

Side 5 / 5

Styrelsen for forskning og innovation
Bredgade 40
1260 København K

Att: Mathias Willumsen

Høringsvar fra Danmarks Forsknings og Innovationspoli- tiske Råd til Forslag til Lov om videnskabelig uredelighed m.v.

Danmarks Forsknings og Innovationspolitiske Råd (DFiR) takker for muligheden for at blive hørt i forbindelse med Forslag til Lov om videnskabelig uredelighed m.v., som rådet har modtaget d. 25. oktober 2016 til høring.

Rådet har ingen bemærkninger til lovforslaget.

Med venlig hilsen

Jens Oddershede, formand
Danmarks Forsknings- og Innovationspolitiske Råd

Danmarks Forsknings- og
Innovationspolitiske Råd

21. November 2016

Bredgade 40
1260 København K

Tel. 3544 6200
Fax 3544 6201
Mail dfir@fi.dk
Web www.ufm.dk

CVR-nr. 1991 8440

Sagsbehandler
Emil Hilton Saggau

Tel. 72 31 82 37
Mail ems@fi.dk

Ref.-nr. 16/056343

Danish Agency for Science, Technology and Innovation
Bredgade 40
1260 København K

Send by e-mail to hoering@fi.dk

Danmarks Grundforskningsfond
Holbergsgade 14, 1. sal
DK-1057 København K

Tel. +45 3318 1950
Fax. +45 3315 0626
E-mail dg@dg.dk

www.dg.dk

Comment from the Danish National Research Foundation on the draft act regarding research integrity

Date 23 November 2016
Ref. 21-11

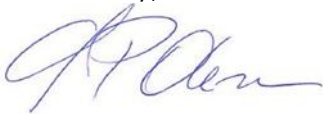
The Danish National Research Foundation is grateful for the opportunity to comment on the draft act regarding research integrity, which aims to enhance the credibility and integrity of Danish research.

Søren-Peter Olesen
Direct +45 3318 1952
E-mail spo@dg.dk

In continuation of the Danish Code of Conduct for Research Integrity of November 2014, as well as the report on handling research integrity in the Danish research system, including the 12 recommendations by an expert committee in December 2015, the foundation supports the draft act regarding research integrity.

It is important to stress that Danish research is characterized by a high degree of quality and integrity. The new act may contribute to further strengthening and supporting the integrity and credibility of the research carried out in Denmark.

Yours sincerely,

Søren-Peter Olesen
Director, Professor

Styrelsen for Forskning og Innovation
Juridisk kontor
Bredgade 40
1260 København K

Sendt til: hoering@fi.dk

23. november 2016

Vedr.: DTU's bemærkninger til udkast til lovforslag om videnskabelig uredelighed m.v.

Uddannelses- og Forskningsministeriet har den 25. oktober 2016 sendt ovennævnte lovforslag i høring. Journal nr.: 16/049263-01

Overordnet set er DTU positiv over for et eftersyn af det danske uredelighedssystem og en ensretning af praksis for behandling af sager om både *videnskabelig uredelighed* og *tvivlsom forskningspraksis*, hvor forskningsinstitutionerne er en central del af håndtering af sagerne. På denne baggrund kan DTU tilslutte sig flere af lovens elementer.

DTU ser dog fundamentale og grundlæggende problemer i lovforslaget særligt i forhold til opbygning af loven, organisation og definitioner. DTU vil derfor foreslå, at systemet enten bibeholdes som det eksisterende eller ændres til et, hvor Nævnet for Videnskabelig Uredelighed (herefter Nævnet) er et klagenævn og al behandlings- og beslutningskompetence ligger hos forskningsinstitutionerne. Baggrunden for dette forslag er primært, at sagsbehandlingen i lovudkastet er pålagt forskningsinstitutionerne, men pt. uden kompetencer ift. afgørelser og vurderinger af om sager er *videnskabelig uredelighed* eller *tvivlsom forskningspraksis*. Samtidig er der i lovforslagets § 11, stk. 2 indført et begreb kaldet "dialog". Hvis sagsbehandlingen skal foregå i dialog vil dette formodentlig være i strid med de almindelige forvaltningsretlige regler om habilitet.

DTU's generelle kommentarer er opsummeret herunder:

Lovens opbygning

Ifølge lovkommentaren til § 3 er *videnskabelig uredelighed* en delmængde af *tvivlsom forskningspraksis*. DTU mener derfor, at loven bør bygges op således, at den først behandler håndtering af det overordnede område og dernæst delmængden, jf. almindelige lovtekniske principper. Dette vil gøre loven mere forståelig for målgruppen og dermed i højere grad understøtte lovens formål.

Organisation

DTU finder det positivt, at der i lovforslaget er lagt op til, at forskningsinstitutionerne selv kan organisere deres behandling af sager om *tvivlsom forskningspraksis*.

I lovforslaget er der lagt op til et andet system end det nuværende og fremover vil både håndtering af sager om *videnskabelig uredelighed* og tilfælde af *tvivlsom forskningspraksis* være reguleret ved lov. Anmeldelse af sager samt al sagsbehandling lægges på forskningsinstitutionerne, men kun Nævnet kan afgøre, hvorvidt en sag kan kategoriseres som *videnskabelig uredelighed* eller *tvivlsom forskningspraksis*. Tilsvarende kan sager om *videnskabelig uredelighed* udelukkende behandles af Nævnet. DTU mener, at den foreslåede model skaber uklarhed og vil betyde en uhensigtsmæssig og meget tung procedure, hvor sager sendes frem og tilbage mellem Nævnet og forskningsinstitutionerne. Især da der er lagt op til, at Nævnet kan splitte sager op og sende dele retur til forskningsinstitutionerne til behandling. Det er ligeledes problematisk at sager, som er færdigbehandlet på en forskningsinstitution, kan genoptages af Nævnet ved mistanke om *videnskabelig uredelighed* ifm. afrapportering fra forskningsinstitutionerne. DTU mener, at en sag skal vurderes samlet i samme organ og at en forskningsinstitutions vurdering i sager om *tvivlsom forskningspraksis* gøres bindende og endelig.

DTU vurderer fortsat at sagsbehandlingen bør ligge på forskningsinstitutionerne. Men hvis dette ikke er tilfældet er begrebet "dialog", der er lagt op til i lovudkastet mellem forskningsinstitutionerne og Nævnet, uklart (§ 11, stk.2) og det fremgår ikke i lovudkastet eller tilhørende kommentarer, hvordan dette skal fungere i praksis. DTU mener derfor, at bestemmelsen bør udgå og kompetencen til kategorisering af sager som hhv. *tvivlsom forskningspraksis* og *videnskabelig uredelighed* bør lægges på forskningsinstitutionerne.

Det er væsentligt at bemærke, at forskningsinstitutionerne pålægges en stor arbejdsbyrde ved håndtering af sager, men omfanget af og formatet for anmeldepligt, sagsbehandling og afrapportering er p.t. ikke kendt. Derudover er der diskrepans mellem den tidsfrist forskningsinstitutionerne er underlagt til forberedelse af sager og sikring af, at de indeholder de lovbestemte oplysninger (tre måneder), og de 12 måneder Nævnet efterfølgende har til realitetsbehandling af sager fra modtagelsestidspunktet. DTU mener, at tidsfristerne bør afstemmes bedre, når den endelige placering af opgaver er klar.

Som udgangspunkt finder DTU det uhensigtsmæssigt, at sager skal indrapporteres årligt. Dette bl.a. med udgangspunkt i den uklare beskrivelse af, hvilke sager der skal indrapporteres. Der er behov for en præcisering af, hvornår en sag betragtes som en sag iht. lovudkastet. DTU foreslår at en sag om *tvivlsom forskningspraksis* kun indgår som en sag i årsberetningen i de tilfælde, hvor der sanktioneres mod de involverede forskere.

Definitioner

Definitionerne af flere af begreberne, jf. § 3, herunder *videnskabelig uredelighed*, er ikke klar, da den modificeres løbende i såvel almindelige bemærkninger, som i bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser. *Videnskabelig uredelighed* vil iflg. lovforslaget (definitioner, bagatelgrænse, kompetencekrav og bemærkninger) i sidste instans kun vedrøre "de mest alvorlige tilfælde af plagiering, fabrikation og forfalskning". Alt andet vil per definition falde under *tvivlsom forskningspraksis*. DTU er derfor bekymret for, at der med loven sker en erodering af *videnskabelig uredelighed*, hvor flere og flere elementer bliver hensat til *tvivlsom forskningspraksis* og dermed ad åre ikke vil blive opfattet som alvorlige, hvorved der vil ske et skred i den videnskabelige kodeks.

Definitionen af *forsker* inkluderer måske ph.d.-studerende i særlige tilfælde, jf. gennemgang af de enkelte bestemmelser nedenfor, § 3 stk. 7. Derudover er det uklart hvorvidt eksempelvis ErhversPhD og TAP er omfattet af loven. DTU finder det uhensigtsmæssigt, at loven er ekskluderende ift. hvem der kan stilles til ansvar for *videnskabelig uredelighed* og *tvivlsom forskningspraksis* (se yderligere bemærkninger i vedhæftede skema).

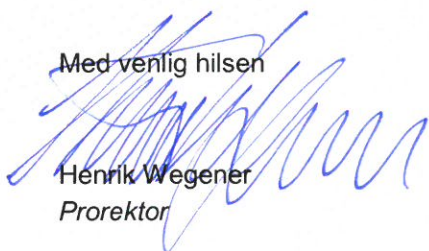
Endvidere er det problematisk, at lovens anvendelsesområde er indskrænket til sager hvor forskning er udført med hel eller delvis offentlig støtte. Således at forskning, der alene er udført med private midler, ikke er omfattet af loven. Forskningsinstitutionerne har mange forskningssamarbejder, hvor delprojekter foregår i privat regi. Det er på baggrund af lovforslaget uklart, hvordan projekter finansieret af fondsmidler eller eks. EU skal håndteres fremover iht. *videnskabelig uredelighed* og *tvivlsom forskningspraksis*.

Iflg. lovens formål skal den *styrke troværdighed og integritet i dansk forskning*. Lovens indsnævring af hvem og hvilke forskningsprojekter, der er omfattet af denne samt af definitionen af *videnskabelig uredelighed* er problematisk og modarbejder formålet. I stedet bør loven medvirke til at understøtte tilliden til forskningen i den bredest mulige forstand uanset hvor eller af hvem den er udført.

Afslutningsvis bemærkes det, at praksis i håndtering af sager om *tvivlsom forskningspraksis* og *videnskabelig uredelighed* løbende bør opdateres i tæt dialog med forskningsinstitutionerne, da loven ellers risikerer at blive konserverende og ude af trit med forskningens konstante udvikling.

DTU's bemærkninger til de enkelte paragraffer er indarbejdet i det vedhæftede skema (s. 4-59).

Med venlig hilsen

Henrik Wegener
Prorektor

Forslag til Lov om videnskabelig uredelighed m.v.	Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser	DTU-kommentarer
<p>Kapitel 1</p> <p><i>Formål og anvendelsesområde</i></p>		
<p>§ 1. Formålet med loven er at styrke troværdighed og integritet i dansk forskning.</p> <p>Stk. 2. Loven fastlægger rammerne for håndtering af:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Videnskabelig uredelighed. 2) Tvivlsom forskningspraksis. 	<p><i>Til § 1</i></p> <p>Formålet med UVVU er efter gældende ret at efterprøve den videnskabelige redelighed i dansk forskning og styrke dansk forsknings troværdighed ved at behandle sager om videnskabelig uredelighed. Håndteringen af forhold om tvivlsom forskningspraksis har ikke tidligere været reguleret ved lov.</p> <p>Der henvises til afsnit 3.3.1 i de almindelige bemærkninger.</p> <p>Efter den foreslåede regel er formålet med loven at styrke troværdigheden og integriteten i dansk forskning. Reglen viderefører formålet efter den gældende regulering suppleret med en henvisning til integriteten i dansk forskning. Ved at lade en styrkelse af integriteten indgå i formålsbestemmelsen refereres til det aktuelle og stigende fokus både nationalt og internationalt på forskningens integritet, hvilket bl.a. er kommet til udtryk i den danske kodeks for integritet i forskning fra 2014, jf. afsnit 3.3.3 i de almindelige bemærkninger.</p> <p>Ved den foreslåede regel lægges der op til som hidtil at fastlægge rammerne for håndtering af sager om videnskabelig uredelighed. Som noget nyt fastlægges endvidere de overordnede rammer for håndtering af tilfælde af tvivlsom forskningspraksis. Det betyder, at både sager om videnskabelig uredelighed og tilfælde af tvivlsom forskningspraksis skal håndteres efter lovforslaget. Reguleringen af tilfælde af tvivlsom forskningspraksis følger ekspertudvalgets anbefalinger og er tænkt at dække behovet for at styrke fokus på de sager om brud på</p>	<p>Kommentar</p> <p>Ifølge lovkomentaren til § 3 er <i>videnskabelig uredelighed</i> en delmængde af <i>tvivlsom forskningspraksis</i>. Derfor bør loven, jf. almindelige lovtekniske principper, bygges op således, at den først behandler håndtering af det overordnede område og dernæst delmængden. Dette vil også gøre loven mere forståelig for målgruppen.</p>

	<p>ansvarlig forskningspraksis, som ikke er alvorlige nok til at blive behandlet som sager om videnskabelig uredelighed.</p> <p>For så vidt angår ekspertudvalgets og Uddannelses- og Forskningsministeriets overvejelser bag bestemmelsen henvises der til henholdsvis afsnittene 3.3.2 og 3.3.3 i de almindelige bemærkninger.</p>	
<p>§ 2. Loven finder anvendelse på sager, der vedrører forskning udført med hel eller delvis dansk offentlig støtte.</p>	<p><i>Til § 2</i></p> <p>Efter gældende ret skal en sag om videnskabelig uredelighed have betydning for forskning udført i Danmark, forskning udført af personer med ansættelse i Danmark eller forskning udført med dansk offentlig støtte, for at UVVU kan behandle sagen. For så vidt angår forskning i privat regi kan UVVU efter gældende ret (kun) behandle sagen, hvis den private virksomhed e.l. har ønsket at være omfattet af udvalgenes kompetence eller ønsker at medvirke til sagens oplysning.</p> <p>Der henvises til afsnit 3.3.1 i de almindelige bemærkninger.</p> <p>Det foreslås, at anvendelsesområdet for loven indskrænkes til alene at vedrøre forhold om forskning udført med hel eller delvis offentlig støtte. Det betyder, at det fremover ikke vil være muligt efter loven f.eks. at anmelde sager om videnskabelig uredelighed begået i en privat virksomhed til det centrale organ.</p> <p>Efter praksis i UVVU har det afgørende element for, hvorvidt en sag falder inden for reguleringen vedrørende videnskabelig uredelighed, været, om der er tale om forskning med hel eller delvis dansk offentlig støtte, herunder eksempelvis forskning udført af personer ansat på danske offentlige forskningsinstitutioner samt forskning udført ved brug af danske offentlige forskningsinstitutioners faciliteter. Det vurderes, at det foreslåede anvendelsesområde vil være dækkende for de offentlige hensyn, som loven skal varetage, herunder</p>	<p>Kommentar</p> <p>Det er problematisk, at lovens anvendelsesområde er indskrænket til sager hvor forskning er udført med hel eller delvis offentlig støtte. Således at forskning, der alene er udført med private midler, ikke er omfattet af loven. Forskningsinstitutionerne har mange forskingssamarbejder, hvor delprojekter foregår i privat regi. Det er på baggrund af lovforslaget uklart, hvordan projekter finansieret af fondsmidler eller eks. EU skal håndteres fremover iht. <i>videnskabelig uredelighed og tvivlsom forskningspraksis.</i></p>

	<p>hensynet til, at der ikke anvendes omfattende offentlige ressourcer på at behandle sager om forskning, der alene er finansieret af private midler.</p> <p>For så vidt angår Uddannelses- og Forskningsministeriets overvejelser bag bestemmelsen henvises der til afsnit 3.3.3 i de almindelige bemærkninger.</p>	
<p>Kapitel 2</p> <p><i>Definitioner</i></p>		

<p>§ 3. I denne lov forstås ved:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Videnskabelig uredelighed: Fabrikering, forfalskning og plagiering, som er begået forsætligt eller groft uagtsomt ved planlægning, gennemførelse eller rapportering af forskning. 2) Fabrikering: Konstruktion af data eller substitution med fiktive data. 3) Forfalskning: Manipulation af forskningsmateriale, udstyr eller processer, eller ændringer eller udeladelse af data eller resultater, hvorved forskning fremstår misvisende. 4) Plagiering: Tilegnelse af ideer, processer, resultater, tekst eller særlige begreber uden retmæssig kreditering. 5) Tvivlsom forskningspraksis: Brud på alment anerkendte standarder for ansvarlig forskningspraksis, herunder standarderne i den danske kodeks for integritet i forskning og andre gældende institutionelle, nationale og internationale praksisser og retningslinjer for integritet 6) Videnskabeligt produkt: Produkt frembragt ved anvendelse af videnskabelige metoder som led i forskning, herunder ansøgninger om forskningsmidler. 7) Forsker: En person, der har en ph.d.-grad eller har tilsvarende kvalifikationer. 8) Forskningsinstitution: En offentlig dansk institution, der udøver forskning. <p>Stk. 2. Videnskabelig uredelighed, jf. stk. 1, nr. 1, omfatter ikke</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) tilfælde af fabrikering, forfalskning og plagiering, som kun har haft ringe betydning ved planlægningen, gennemførelsen eller rapporteringen af forskningen, 2) spørgsmål om videnskabelige teories holdbarhed og 3) spørgsmål om forskningskvaliteten af et 	<p><i>Til § 3</i></p> <p>Efter gældende ret er videnskabelig uredelighed i lov om forskningsrådgivning m.v. defineret som "forfalskning, fabrikering, plagiering og andre alvorlige brud på god videnskabelig uredelighed, som er begået forsætligt eller groft uagtsomt ved planlægning, gennemførelse eller rapportering af forskningsmæssige resultater." UVVU-bekendtgørelsen gentager definitionen og opregner desuden følgende ikke-udtømmende liste over eksempler på videnskabelig uredelighed:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Uoplyst konstruktion af data eller substitution med fiktive data. 2) Uoplyst selektiv eller skjult kassation af egne uønskede resultater. 3) Uoplyst usædvanlig og vildledende anvendelse af statistiske metoder. 4) Uoplyst ensidig eller forvredet fortolkning af egne resultater og konklusioner. 5) Plagiering af andres resultater eller publikationer. 6) Uretmæssig angivelse af forfatterrolle, titel eller arbejdssted. 7) Afgivelse af urigtige oplysninger om videnskabelige kvalifikationer. <p>Efter gældende ret kan UVVU ikke behandle sager, der vedrører videnskabelige teories holdbarhed eller sandhed, eller sager, der vedrører forskningskvaliteten af et videnskabeligt produkt.</p> <p>Gældende ret indeholder ikke lovfæstede definitioner af begreberne tvivlsom forskningspraksis, videnskabeligt produkt, forsker og forskningsinstitution.</p> <p>Der henvises til afsnit 3.4.1 i de almindelige bemærkninger for så vidt angår gældende ret og afsnit 3.4.2 for så vidt angår ekspertudvalgets anbefalinger.</p> <p>Den foreslåede bestemmelse definerer en række centrale begreber i loven, der nærmere fastlægger</p>	<p>Kommentar</p> <p>§ 3 5) Tvivlsom forskningspraksis bør stå først, da <i>videnskabelig uredelighed</i> er en delmængde af dette.</p> <p>§ 3, stk. 1-5</p> <p>Definitionerne på <i>videnskabelig uredelighed</i> – <i>fabrikering, forfalskning og plagiering</i> – og <i>tvivlsom forskningspraksis</i> er ikke letafgrænselige i praksis/konkrete sager, og det kan være svært umiddelbart at afklare (som krævet iht. sagsbehandlingen), hvorvidt en sag handler om videnskabelig uredelighed eller tvivlsom forskningspraksis. I virkeligheden er alt op til fortolkning – og indsnævres kraftigt i lovforslaget.</p> <p>Endvidere specificeres det, at <i>videnskabelig uredelighed</i>, trods defineret som fabrikering, forfalskning eller plagiering, i praksis vil blive begrænset til "grovere tilfælde... som er begået forsætligt eller groft uagtsomt".</p> <p>Mao. vil typer af videnskabelig uredelighed, såfremt de ikke betragtes som alvorlige eller som havende kun "ringe" indflydelse på forskningen eller under "bagatelgrænsen" blive sendt retur til forskningsinstitutionerne og vil kun kunne behandles der som <i>tvivlsom forskningspraksis</i>.</p> <p>Endvidere kvalificeres definitionen på <i>videnskabelig uredelighed</i> yderligere i bemærkningerne, og selvplagiering er ikke som sådan at betragte som <i>videnskabelig uredelighed</i> ligesom <u>forfatterskabstvister</u> som udgangspunkt er <i>tvivlsom forskningspraksis</i>.</p> <p>Kommentar § 3, 7) Forsker</p> <p>Definitionen af <i>forsker</i> udelukker ph.d.-studerende. Måske er der tale om, at udelukkende ph.d.-</p>
--	--	---

<p>videnskabeligt produkt.</p>	<p>området for videnskabelig uredelighed og tvivlsom forskningspraksis.</p> <p>Efter bestemmelsens stk. 1, nr. 1, foreslås videnskabelig uredelighed defineret som fabrikering, forfalskning og plagiering, som er begået forsætligt eller groft uagtsomt ved planlægning, gennemførelse eller rapportering af forskning. Den foreslåede definition er i overensstemmelse med ekspertudvalgets anbefaling til en definition af videnskabelig uredelighed med den justering, at "forskningsmæssige resultater" foreslås erstattet med "forskning". Begrundelsen for justeringen i den foreslåede definition i forhold til ekspertudvalgets anbefalede definition er, at videnskabelig uredelighed kan forekomme i hele forskningsprocessen, jf. nærmere afsnit 3.4.3.1 i de almindelige bemærkninger.</p> <p>Den foreslåede definition forventes at skabe mere klarhed over området for videnskabelig uredelighed, ved at videnskabelig uredelighed efter lovforslaget alene vil omfatte forhold, der kan henføres til fabrikering, forfalskning eller plagiering. Indholdet af disse tre begreber defineres nærmere i bestemmelsens stk. 1, nr. 2-4, jf. nedenfor. Selvom der med forslaget til bestemmelsen tilstræbes en præcisering af begreberne fabrikering, forfalskning og plagiering, vil disse begreber i praksis være underlagt en fortolkning, hvor forskningspraksis på det pågældende område og sagens omstændigheder i øvrigt inddrages.</p> <p>En væsentlig ændring i forhold til gældende ret er, at "andre alvorlige brud på god videnskabelig praksis" med den foreslåede definition udgår af definitionen af videnskabelig uredelighed. Denne del af uredelighedsdefinitionen har været vanskelig at håndtere i praksis i forhold til at vurdere, hvornår et brud på god videnskabelig praksis er alvorligt nok til at falde inden for definitionen og dermed afgrænse området for videnskabelig uredelighed over for andre</p>	<p>studerende sidst i deres ph.d.-forløb kan være med – eller skal de have modtaget deres grad? Derudover bør det afklares, hvordan ph.d.-studerende, som er samfinansierede, ErhvervsPhD og privatister står? Vil de være dækket via delvis offentlig støtte?</p> <p>Løsningsforslag <i>Forsker</i> defineres som ansatte, der er omfattet af den til enhver tid gældende stillingsstruktur for forskere ansat ved offentlige forskningsinstitutioner samt ph.d.-studerende indskrevet på offentlige forskningsinstitutioner.</p> <p>Det skal bemærkes, at TAP ikke er inkluderet i den ovenstående stillingsstruktur, hvorfor der skal tilføjes særskilte kommentarer vedr. TAP.</p> <p>Kommentar § 3, 8) Forskningsinstitution Indsnævringen af <i>forskningsinstitution</i> er problematisk: Hvad med private forskningsinstitutioner. F.eks. Kræftens Bekæmpelse. Hvad med GTS-institutterne? Private virksomheder der har tilsluttet sig Code of Conduct.</p> <p>Kommentar § 3, stk. 2, 1) § 3 stk 2. nr 1. er uklar og vil give anledning til uheldig fortolkning. Man kan ikke gradbøje alvorligheden af at fabrikere data. Tilsvarende anvendes <i>forsætligt</i> og <i>groft uagtsomt</i> i lovtæksten (§ 3, 1)): Dette kan heller ikke gradbøjes.</p>
--------------------------------	--	---

	<p>mindre alvorlige brud på ansvarlig forskningspraksis. Endvidere er formuleringen "andre alvorlige brud på god videnskabelig praksis" blevet kritiseret for at være for bred og skønspræget ud fra et hensyn om, at det på forhånd bør klarlægges så præcist som muligt, hvilke forhold der omfattes af definitionen af videnskabelig uredelighed. Den foreslåede afgrænsning af videnskabelig uredelighed til alene at omfatte fabrikering, forfalskning og plagiering præciserer de forhold, der kan anses for omfattet af definitionen, hvilket forventes at skabe større klarhed over, om et forhold skal henføres til videnskabelig uredelighed eller snarere må betragtes som tvivlsom forskningspraksis efter bestemmelsens stk. 1, nr. 5. Bestemmelsens stk. 1, nr. 1, skal ses i sammenhæng med den foreslåede bagatelgrænse i lovforslagets § 3, stk. 2, nr. 1. Den foreslåede definition af videnskabelig uredelighed sammenholdt med denne bagatelgrænse forventes at medføre, at det alene vil være fabrikering, forfalskning og plagiering af en vis grovhed og dermed de mest alvorlige brud på ansvarlig forskningspraksis, der omfattes af begrebet. Mindre alvorlige brud på ansvarlig forskningspraksis, som falder uden for den foreslåede definition af videnskabelig uredelighed, forventes derimod håndteret som tvivlsom forskningspraksis, jf. nærmere nedenfor.</p> <p>Det foreslås endvidere, at fabrikering, forfalskning eller plagiering skal være begået forsætligt eller groft uagtsomt af den pågældende forsker, før forholdet kan anses for videnskabelig uredelighed. Der er tale om videreførelse af gældende ret. Forslaget indebærer, at en forsker skal have begået det eller de forhold, der anses som fabrikering, forfalskning eller plagiering, med forsæt eller ved grov uagtsomhed. Ved denne tilregningsvurdering skal dansk rets sædvanlige forståelse af begreberne forsæt og grov uagtsomhed anvendes.</p> <p>Efter bestemmelsens stk. 1, nr. 2, foreslås fabrikering defineret som konstruktion af data eller</p>	
--	--	--

	<p>substitution med fiktive data. Definitionen af fabrikering forventes bl.a. at omfatte tilfælde, hvor en forsker anvender konstruerede eller fiktive data i forskning, der eksempelvis kan medføre, at forskningen ikke bygger på det fremlagte grundlag. Data skal her forstås i bred forstand, dvs. omfattende bl.a. primært materiale, målinger, optegnelser og resultater. Fabrikering foreslås defineret uden nærmere kvalificering i forhold til den foretagne konstruktion af data eller substitution med fiktive data, end hvad der følger af den foreslåede bagatelgrænse i lovforslagets § 3, stk. 2, nr. 1. Dvs. at alle tilfælde af konstruktion eller substitution, som ikke er under bagatelgrænsen, efter lovforslaget vil omfattes af begrebet.</p> <p>Efter bestemmelsens stk. 1, nr. 3, foreslås forfalskning defineret som manipulation af forskningsmateriale, udstyr eller processer, eller ændringer eller udeladelse af data eller resultater, hvorved forskning fremstår misvisende. Definitionen af forfalskning forventes bl.a. at omfatte tilfælde, hvor en tilpasning, ændring eller udeladelse af data i bred forstand eksempelvis kan medføre, at den præsenterede forskning afviger fra det egentlige forskningsgrundlag. Kravet om, at manipulationen, ændringen eller udeladelsen skal medføre, at forskningen fremstår misvisende, skal forstås i relation til præsentationen af hele forskningen. Det er således ikke hensigten med bestemmelsen at stille krav om, at det specifikt er forskningens resultater, der skal være misvisende, men derimod skal præsentationen af eksempelvis data, metoder, fortolkning eller resultater i forskningen være misvisende, før der er tale om forfalskning efter lovforslaget.</p> <p>Efter bestemmelsens stk. 1, nr. 4, foreslås plagiering defineret som tilegnelse af ideer, processer, resultater, tekst eller særlige begreber uden retmæssig kreditering. Definitionen af plagiering forventes bl.a.</p>	
--	---	--

at omfatte tilfælde af uberettiget tilegnelse af forskning, herunder eksempelvis afskrift uden kreditering af den reelle ophavsmand eller uretmæssig angivelse af bidrag til den pågældende forskning. Det forventes, at et væsentligt parameter i vurderingen af, om der er foretaget plagiering, vil være, om der er sket en vildledning i forhold til forskerens egen indsats i forbindelse med det videnskabelige produkt. Af hensyn hertil er det også forventningen, at tilegnelse af andres ideer, processer, resultater, tekst eller særlige begreber uden retmæssig kreditering vil blive vurderet som mere alvorlige end eksempelvis genbrug af egne tidligere anvendte tekstpassager o.l., også betegnet selvplagiering. Det forventes endvidere, at forfatterskabstvister som udgangspunkt vil blive håndteret som tilfælde af tvivlsom forskningspraksis fremfor at blive anset som videnskabelig uredelighed i form af plagiering.

De foreslåede definitioner i stk. 1, nr. 2-4, vil erstatte eksempelopregningen i § 2 i UVVU-bekendtgørelsen. Begrundelsen for denne ændring er, at en udfoldelse af begreberne fabrikering, forfalskning og plagiering er bedre egnet til at skabe mere klarhed over området for videnskabelig uredelighed end en ikke-udtømmende eksempelopregning. Det bemærkes hertil, at det under hensyn til forskningens dynamiske karakter og udviklingen i praksis på tværs af forskningsområder ikke er muligt på forhånd at opliste alle tilfælde af videnskabelig uredelighed.

Der henvises for så vidt angår stk. 1, nr. 1-4, i det hele til afsnit 3.4.3.1 i de almindelige bemærkninger.

Efter bestemmelsens stk. 1, nr. 5, foreslås tvivlsom forskningspraksis defineret som brud på alment anerkendte standarder for ansvarlig forskningspraksis, herunder standarderne i den danske kodeks for integritet i forskning og andre gældende institutionelle, nationale og internationale praksisser og retningslinjer for integritet i forskning..

	<p>Definitionen af tvivlsom forskningspraksis er bredt formuleret og svarer til definitionen af brud på ansvarlig forskningspraksis i den danske kodeks for integritet i forskning. Begrebet forventes udfyldt af forskningsinstitutionerne gennem bl.a. praksis og institutionelle retningslinjer.</p> <p>Tvivlsom forskningspraksis forventes at dække over alle tilfælde af brud på ansvarlig forskningspraksis. Ved vurderingen af, om der i et konkret tilfælde foreligger et brud, der kræver særlig opmærksomhed og udredning, kan der lægges vægt på, om forholdet er egnet til at påvirke integriteten og troværdigheden i den udførte forskning. Begrebet tvivlsom forskningspraksis foreslås med definitionen at omfatte et bredt spektrum af adfærd og forhold, der betragtes som brud på ansvarlig forskningspraksis. De mest alvorlige tilfælde heraf betegnes videnskabelig uredelighed som defineret i lovforslagets § 3, stk. 1, nr. 1. Videnskabelig uredelighed udgør hermed en delmængde af tvivlsom forskningspraksis. Håndteringen af denne afgrænsede delmængde overlades til Nævnet for Videnskabelig Uredelighed, jf. lovforslagets § 4. Hermed sigtes til, at i tilfælde, hvor en konkret sag vedrører videnskabelig uredelighed og tages under behandling af nævnet, falder sagen som udgangspunkt uden for området for håndtering af tvivlsom forskningspraksis. Det skal hertil bemærkes, at sager, der indeholder elementer fra definitionen af videnskabelig uredelighed, men hvor nævnet konkluderer, at der ikke foreligger videnskabelig uredelighed, kan ende som tilfælde af tvivlsom forskningspraksis, der behandles på den involverede forskningsinstitution. Dette kunne eksempelvis være tilfældet, hvis nævnet i en sag vurderer, at en udført fabrikering falder under bagatelgrænsen for videnskabelig uredelighed, jf. bestemmelsens stk. 2, nr. 1. En sådan sag om fabrikering, der af nævnet er vurderet til ikke at udgøre videnskabelig uredelighed, kan behandles af</p>	
--	--	--

	<p>forskningsinstitutionen som tilfælde af tvivlsom forskningspraksis. Som et yderligere eksempel kan nævnes, at tilfælde af plagiering, som ikke er begået forsætligt eller groft uagtsomt, og dermed ikke er omfattet af definitionen af videnskabelig uredelighed, jf. bestemmelsens stk. 1, nr. 1, kan være omfattet af definitionen af tvivlsom forskningspraksis. På tilsvarende vis vil sager, hvor forholdene i sagen opfylder de materielle betingelser i definitionen af videnskabelig uredelighed, eksempelvis tilfælde af forsætlig forfalskning over bagatelgrænsen, men hvor nævnet ikke kan tage sagen under behandling pga. manglende kompetence efter lovforslagets § 4 eller afviser sagen fra realitetsbehandling af andre grunde efter lovforslagets § 13, kunne behandles som tilfælde af tvivlsom forskningspraksis.</p> <p>Som nævnt ovenfor forventes begrebet tvivlsom forskningspraksis udfyldt nærmere gennem praksis og institutionelle retningslinjer på forskningsinstitutionerne, jf. hertil pligten for forskningsinstitutionerne til at behandle tvivlsom forskningspraksis og udstede retningslinjer herom i lovforslagets § 19 og 20. Definitionen af begrebet i lovforslaget foreslås at relatere sig til ansvarlig forskningspraksis, som er et dynamisk begreb, der udvikler sig over tid gennem praksis i forskningsmiljøerne og nationale og internationale retningslinjer m.v. på området. Den danske kodeks for integritet i forskning indeholder principper og standarder for ansvarlig forskningspraksis, som kan bidrage nærmere til en forståelse af begrebets indhold. Det foreslås således, at håndteringen af tvivlsom forskningspraksis i vidt omfang overlades til forskningsinstitutionerne som led i deres generelle virksomhed med at varetage integriteten og troværdigheden i den forskning, der udføres på institutionerne. Under hensyn hertil og i erkendelse af, at forskningspraksisser varierer på tværs af videnskabelige områder, er lovforslagets definition af</p>	
--	--	--

	<p>tvivlsom forskningspraksis formuleret bredt. Det forventes, at tvivlsom forskningspraksis med den foreslåede definition bl.a. vil kunne omfatte falske anklager og chikanøse anmeldelser om videnskabelig uredelighed som foreslået af ekspertudvalget, jf. afsnit 3.4.2 i de almindelige bemærkninger.</p> <p>Der er tale om en ny definition, da begrebet tvivlsom forskningspraksis ikke tidligere har været reguleret ved lov. Baggrunden for denne nye definition i lovforslaget er, at lovforslaget har til formål at styrke forskningens troværdighed og integritet gennem fastlæggelse af rammer for håndtering af videnskabelig uredelighed og tvivlsom forskningspraksis. Til opfyldelse af formålet foreslås det med lovforslagets § 19, at forskningsinstitutionerne skal behandle tilfælde af tvivlsom forskningspraksis, hvorfor lovforslaget også bør indeholde en definition af dette begreb, så det klarlægges, hvilke tilfælde der er omfattet af lovforslagets § 19.</p> <p>Der henvises for så vidt angår stk. 1, nr. 5, i det hele til afsnit 3.4.3.2 i de almindelige bemærkninger.</p> <p>Efter bestemmelsens stk. 1, nr. 6, foreslås videnskabeligt produkt defineret som et produkt frembragt ved anvendelse af videnskabelige metoder som led i forskning, herunder ansøgninger om forskningsmidler. Begrebet har ikke tidligere været defineret i lov om forskningsrådgivning m.v. eller tilhørende bekendtgørelser, men UVVU-bekendtgørelsen indeholder en bestemmelse om, at sager om videnskabelig uredelighed skal vedrøre et skriftligt videnskabeligt produkt, hvorfor begrebet er blevet nærmere fastlagt gennem praksis i UVVU. Den foreslåede definition lægger sig op ad UVVU's praksis på området, hvorefter et videnskabeligt produkt er karakteriseret ved at være frembragt som led i forskning ved anvendelse af videnskabelige metoder i modsætning til f.eks. mere populærvidenskabelige udgivelser, hvor der ikke på tilsvarende vis anvendes</p>	
--	---	--

	<p>en videnskabelig tilgang. Vurderingen af, om et produkt kan anses for et videnskabeligt produkt, beror på en indholdsmæssig vurdering af produktets forskningsmæssige karakter, hvorved videnskabelige artikler, ph.d.-afhandlinger o.l. er det helt klare kerneområde for begrebet. Videnskabelige produkter kan i dag tage mange former, hvorfor begrebet også kan rumme andre produkter af forskningsmæssig karakter. Det foreslås derfor også, at det gældende krav om, at et videnskabeligt produkt skal foreligge i skriftlig form, ikke videreføres. Med den tekniske udvikling i samfundet kan forskning fremstilles i forskellige former, eksempelvis som lyd- eller videofiler, og det afgørende er således, at der er tale om et forskningsprodukt, og ikke om produktet er skriftligt nedfældet. Det bemærkes hertil, at begrebet skriftligt videnskabeligt produkt efter praksis i UVVU har været fortolket sådan, at også tv-udsendelser o.l. efter omstændighederne kan betragtes som videnskabelige produkter. Det foreslås som hidtil eksplicit at angive, at ansøgninger om forskningsmidler vil blive betragtet som videnskabelige produkter. Det er med til at skabe klarhed over begrebets indhold i situationer, hvor der i modsat fald kunne opstå tvivl. Begrebet forventes efter omstændighederne tilsvarende at kunne omfatte f.eks. fagfællebedømmelser (peer reviews) af ansøgninger, artikler, ph.d.-afhandlinger m.v.</p> <p>Der henvises for så vidt angår stk. 1, nr. 6, til afsnit 3.4.3.3 i de almindelige bemærkninger.</p> <p>Efter bestemmelsens stk. 1, nr. 7, foreslås forsker defineret som en person, der har en ph.d.-grad eller har tilsvarende kvalifikationer. Begrebet har ikke tidligere været defineret i lov om forskningsrådgivning m.v. eller tilhørende bekendtgørelser, men UVVU-bekendtgørelsen indeholder en bestemmelse om, at sager om videnskabelig uredelighed skal vedrøre en eller flere videnskabeligt uddannede personer, som har afgivet</p>	
--	---	--

	<p>det videnskabelige produkt i sagen. Indholdet af begrebet videnskabeligt uddannet er på denne baggrund fastlagt nærmere gennem praksis i UVVU. Videnskabeligt uddannede personer er efter hidtidig praksis personer, der har en ph.d.-grad eller er nær afslutningen af et ph.d.-forløb og dermed har lignende forskningserfaring som personer med ph.d.-graden. Alternativt personer, der på anden vis har opnået tilsvarende kvalifikationer som personer med ph.d.-grader. Den foreslåede definition afspejler denne praksis. Samtidig foreslås som et mere generisk begreb anvendt begrebet forsker i stedet for som hidtil begrebet videnskabeligt uddannet. Begrebet forsker vurderes i dag at være en mere retvisende betegnelse. Dette skal ses i sammenhæng med, at vurderingen af, om en person kan anses for en forsker efter lovforslaget, relaterer sig til vedkommendes forskningsmæssige erfaring og ikke til opnåelse af en bestemt grad eller gennemførelsen af et bestemt uddannelsesforløb. F.eks. kan personer med en almindelig videregående uddannelse, der har bedrevet forskning ved alene eller sammen med andre at udgive et antal videnskabelige artikler e.l. være omfattet af begrebet. Det forventes, at der i konkrete sager som hidtil foretages en vurdering af den pågældendes kvalifikationer, uddannelsesmæssige baggrund og forskningsmæssige erfaringer i forhold til, om vedkommende kan anses for at være forsker i lovforslagets forstand.</p> <p>Der henvises for så vidt angår stk. 1, nr. 7, til afsnit 3.4.3.3 i de almindelige bemærkninger.</p> <p>Efter bestemmelsens stk. 1, nr. 8, foreslås forskningsinstitution defineret som en offentlig dansk institution, der udøver forskning. Begrebet har ikke tidligere været defineret i lov om forskningsrådgivning m.v. eller tilhørende bekendtgørelser. Begrundelsen for at medtage definitionen i lovforslaget er, at det er vigtigt at definere den myndighedskreds, der vil blive omfattet</p>	
--	---	--

	<p>af de nye opgaver, der er rettet mod forskningsinstitutionerne, herunder forslaget om at deltage mere aktivt i behandlingen af uredelighedssager i Nævnet for Videnskabelig Uredelighed og forslaget om at behandle tilfælde af tvivlsomforskningspraksis, jf. lovforslagets §§ 10-12 og §§ 1920. De institutioner, der vil være omfattet af definitionen, er de offentlige danske forskningsinstitutioner, der udøver forskning. Bestemmelsen forventes at omfatte institutioner, hvor forskning er en integreret del af deres virksomhed. Institutioner, hvor en enkelt person deltager i et forskningsprojekt eller på anden vis er involveret i forskning uden egentlig relation til institutionens generelle virke, vil derimod ikke umiddelbart være omfattet af definitionen.</p> <p>Der henvises for så vidt angår stk. 1, nr. 8, til afsnit 3.4.3.3 i de almindelige bemærkninger.</p> <p>Det foreslås, at der i § 3 indsættes et stk. 2, der præciserer og nærmere afgrænser området for hvilke sager, der omfattes af definitionen af videnskabelig uredelighed. Hensigten med det foreslåede stk. 2 er at videreføre gældende rets bagatelgrænse for forhold, der kan anses for omfattet af området for videnskabelig uredelighed, jf. bestemmelsens stk. 2, nr. 1, samt gældende ret om, at Nævnet for Videnskabelig Uredeligheds undersøgelsesområde begrænses til den proceduremæssige side af dansk forskning i modsætning til den indholdsmæssige kvalitetssikring af forskningsresultater og anvendte metoder m.v.</p> <p>Efter bestemmelsens nr. 1 foreslås det, at videnskabelig uredelighed ikke omfatter tilfælde af fabrikering, forfalskning og plagiering, som kun har haft ringe betydning ved planlægningen, gennemførelsen eller rapporteringen af forskningen. Med forslaget videreføres bagatelgrænsen i forhold til videnskabelig uredelighed, som er indeholdt i gældende rets definition af videnskabelig uredelighed,</p>	
--	--	--

	<p>hvorefter kun alvorlige brud på god videnskabelig praksis omfattes af definitionen, og i den gældende bekendtgørelse om UVVU, hvorefter UVVU kan henlægge sager, hvor den konstaterede videnskabelige uredelighed kun har haft ringe betydning for det videnskabelige budskab i produktet. Tilfælde af ringe betydning forventes eksempelvis at omfatte plagiering af ubetydelige passager i metodeafsnit o.l. og helt perifere fabrikeringer eller forfalskninger af mindre omfang, som ikke har indvirkning på den udførte forskning.</p> <p>Det foreslås, at bagatelgrænsen ikke kun relaterer sig til det videnskabelige budskab i det videnskabelige produkt, som sagen vedrører, idet der kan være fabrikering, forfalskning eller plagiering i eksempelvis metodegrundlaget eller analyser i produktet, som ikke nødvendigvis påvirker det videnskabelige budskab. På tilsvarende vis er definitionen af videnskabelig uredelighed efter bestemmelsens stk. 1, nr. 1, ikke begrænset til kun at vedrøre forhold, der påvirker det videnskabelige budskab i det videnskabelige produkt, som sagen vedrører.</p> <p>Efter bestemmelsens nr. 2 foreslås det, at videnskabelig uredelighed ikke omfatter spørgsmål om videnskabelige teories holdbarhed. Der er i det væsentlige tale om en videreførelse af gældende ret med den sproglige modifikation, at gældende rets omtale af videnskabelige teories sandhed udgår, da det i forskningssammenhæng er mere retvisende at tale om videnskabelige teories holdbarhed fremfor deres sandhed. Hensigten med reglen er at fastlægge, at uenigheder om forskningens konklusioner eller de anvendte metoder m.v. ikke kan betragtes som videnskabelig uredelighed. Der lægges således med lovforslaget op til, at Nævnet for Videnskabelig Uredelighed ikke skal forholde sig til, om de fremsatte teorier og resultater i det videnskabelige produkt, som sagen vedrører, er rigtige ud fra en forskningsfaglig og videnskabelig bedømmelse, men nævnet forventes</p>	
--	---	--

	<p>derimod at vurdere, om forskningen er frembragt ved fabrikering, forfalskning eller plagiering. Den forskningsfaglige og videnskabelige bedømmelse af et videnskabeligt produkt forventes som hidtil varetaget gennem fagfællebedømmelse m.v.</p> <p>Efter bestemmelsens nr. 3 foreslås det, at videnskabelig uredelighed ikke omfatter spørgsmål om forskningskvaliteten af et videnskabeligt produkt. Der er tale om videreførelse af gældende ret, hvorefter videnskabelig uredelighed ikke relaterer sig til forskningskvaliteten i det videnskabelige produkt, som sagen vedrører. Det forventes således, at Nævnet for Videnskabelig Uredelighed som hidtil ikke skal foretage kvalitetsbedømmelser af det videnskabelige produkt, som sagen vedrører.</p> <p>Der henvises for så vidt angår stk. 2 i det hele til afsnit 3.4.3.4 i de almindelige bemærkninger.</p>	
--	---	--

<p>Kapitel 3</p> <p><i>Videnskabelig uredelighed</i></p> <p><i>Nævnet for Videnskabelig Uredelighed</i></p>		
<p>§ 4. Nævnet for Videnskabelig Uredelighed behandler sager om videnskabelig uredelighed i videnskabelige produkter.</p> <p>Stk. 2. Sager efter stk. 1 skal vedrøre forskere, som har bidraget til at afgive det videnskabelige produkt i sagen.</p>	<p><i>Til § 4</i></p> <p>Efter gældende ret kan UVVU behandle sager om videnskabelig uredelighed. For at udvalgene kan tage en sag under behandling, skal sagen vedrøre et skriftligt videnskabeligt produkt efter den indklagedes frivillige afgivelse heraf. Den indklagede skal endvidere være videnskabeligt uddannet inden for det forskningsområde, som produktet vedrører.</p> <p>Der henvises til afsnit 3.5.1.1 i de almindelige bemærkninger.</p> <p>Den foreslåede bestemmelse fastlægger den såkaldt saglige kompetence for Nævnet for Videnskabelig Uredelighed, dvs. fastlæggelsen af, hvilke typer sager nævnet kan behandle. Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 19. Hensigten med disse to bestemmelser er at fastlægge, at alle sager om videnskabelig uredelighed skal behandles af nævnet, mens tilfælde af tvivlsom forskningspraksis, som ikke er videnskabelig uredelighed, skal behandles af forskningsinstitutionerne.</p> <p>Efter bestemmelsen i stk. 1 foreslås Nævnet for Videnskabelig Uredeligheds kompetence at omfatte sager om videnskabelig uredelighed, som dette begreb er defineret i lovforslagets § 3, stk. 1, nr. 1. Det foreslås endvidere at videreføre gældende rets krav om, at nævnet alene kan behandle sager, der vedrører videnskabelige produkter, som dette begreb nu er defineret i lovforslagets § 3, stk. 1, nr. 6.</p> <p>Med bestemmelsen i stk. 2 foreslås det, at nævnets kompetence omfatter sager efter stk. 1, hvor det videnskabelige produkt er afgivet af en eller flere forskere som defineret i lovforslagets § 3, stk. 1, nr. 7. Med bestemmelsen stilles der således krav om, at en</p>	<p>Ingen kommentar.</p>

	<p>anmeldelse om videnskabelig uredelighed efter lovforslagets §§ 10-11 eller en egen drift-sag efter lovforslagets § 12 skal vedrøre forskere, der har bidraget til at afgive det videnskabelige produkt, som sagen vedrører. Dette er i det væsentlige i overensstemmelse med gældende ret for UVVU. Det foreslås dog, at det gældende krav om, at den person, som sagen vedrører, skal være videnskabeligt uddannet inden for det forskningsområde, som sagens videnskabelige produkt vedrører, udgår. Baggrunden for denne ændring i forhold til gældende ret er, at kravene til videnskabelig redelighed bør gælde for forskere, uagtet de bevæger sig ind på et andet forskningsområde end det, de sædvanligvis forsker inden for. Dette aktualiseres særligt af stigningen i tværvideenskabelige forskningsprojekter. Det kan hertil bemærkes, at nævnet forventes at inddrage den pågældende forskers erfaring inden for det forskningsfelt, som den konkrete sag vedrører, i vurderingen af, om forskeren har begået videnskabelig uredelighed, herunder om forskeren har handlet forsætligt eller groft uagtsomt, jf. definitionen af videnskabelig uredelighed i lovforslagets § 3, stk. 1, nr. 1.</p> <p>Efter lovforslaget vil det være Nævnet for Videnskabelig Uredelighed, der træffer beslutning om, hvorvidt kompetencekravene i bestemmelsen er opfyldt. Det er således nævnet, der inden for bestemmelsens rammer afgør, om en sag vedrører et videnskabeligt produkt og en eller flere forskere, som har bidraget til at afgive det pågældende produkt. Med den foreslåede afgrænsning af nævnets kompetence vil der principielt kunne være sager, der er omfattet af begrebet videnskabelig uredelighed, som dette begreb er beskrevet i lovforslagets § 3, stk. 1, nr. 1, men som ikke vil kunne blive behandlet af nævnet pga. kompetencereglerne i den foreslåede bestemmelse. Disse typer sager vil kunne behandles af forskningsinstitutionerne som tilfælde af tvivlsom</p>	
--	---	--

	<p>forskningspraksis, jf. lovforslagets § 19, idet videnskabelig uredelighed er en delmængde af tvivlsom forskningspraksis, jf. nærmere bemærkningerne til lovforslagets § 3, stk. 1, nr. 5.</p> <p>Som efter gældende ret for UVVU vil de udtalelser, som Nævnet for Videnskabelig Uredelighed i de enkelte sager fremkommer med om videnskabelig uredelighed, være afgørelser i forvaltningslovens forstand.</p> <p>For så vidt angår ekspertudvalgets og Uddannelses- og Forskningsministeriets overvejelser bag bestemmelsen henvises der til henholdsvis afsnittene 3.5.2.1-2 og 3.5.3.1 i de almindelige bemærkninger.</p>	
<p>§ 5. Nævnet består af en formand og 8-10 øvrige medlemmer og sammensættes sådan, at det samlet repræsenterer bred erfaring med forskellige videnskabelige forskningsområder.</p> <p>Stk. 2. Formanden skal være landsdommer og udpeges af uddannelses- og forskningsministeren efter indstilling fra domstolene.</p> <p>Stk. 3. De øvrige medlemmer skal være anerkendte forskere og udpeges af uddannelses- og forskningsministeren i deres personlige egenskab efter høring af Danmarks Frie Forskningsfond.</p>	<p><i>Til § 5</i></p> <p>Efter gældende ret består UVVU af tre udvalg, der tilsammen dækker de videnskabelige forskningsområder. Udvalgene har hver især seks faglige medlemmer, som skal være anerkendte forskere, og en fælles formand, der er landsdommer. Hvert af de faglige medlemmer har en suppleant. Formand og medlemmer udpeges af uddannelses- og forskningsministeren efter henholdsvis indstilling fra domstolene og høring af Det Frie Forskningsråd.</p> <p>Der henvises til afsnit 3.5.1.2 i de almindelige bemærkninger.</p> <p>Med stk. 1 foreslås det, at Nævnet for Videnskabelig Uredelighed består af en formand og 8-10 øvrige medlemmer. I forhold til gældende ret foreslås de nuværende tre udvalg i UVVU således erstattet af ét samlet nævn. Begrundelsen herfor er et ønske om at ensarte behandlingen af sager om videnskabelig uredelighed på tværs af forskningsområder og strømline sagsbehandlingen ved, at der kun er ét samlet nævn, der skal sekretariatsbetjenes.</p> <p>Nævnet for Videnskabelig Uredeligheds faglige medlemmer vil efter forslaget tilsammen skulle repræsentere bred erfaring med forskellige</p>	<p>Kommentar</p> <p>Med udgangspunkt i de sager hvor en afgørelse, truffet efter UVVU, er blevet indklaget for domstolene, kunne det overvejes, hvorvidt det er relevant med en landsdommer som formand. Man kunne reelt styrke Nævnets ekspertise ved, at det alene er sammen sat af fagfolk.</p> <p>Se desuden kommentarer under § 7.</p>

	<p>videnskabelige forskningsområder. Den foreslåede bestemmelse er sprogligt modificeret i forhold til gældende ret, så der nu lægges op til, at medlemmerne har erfaring med forskellige forskningsområder, fremfor at stille krav om, at medlemmerne skal dække samtlige forskningsområder. Det anses i praksis næppe muligt at opfylde et sådant krav, bl.a. fordi antallet af forskningsområder og kombinationer heraf er stadigt stigende. Det er således heller ikke med den nuværende organisering af UVVU muligt at få specifik repræsentation fra samtlige videnskabelige discipliner i de tre udvalg. Derimod er udvalgene sammensat, så de samlet besidder bred erfaring med forskellige forskningsområder inden for de faglige felter, som det enkelte udvalg dækker.</p> <p>Det foreslås, at Nævnet for Videnskabelig Uredelighed i modsætning til de enkelte udvalg i UVVU i dag ikke får suppleanter. Det vurderes hverken nødvendigt eller hensigtsmæssigt til stadighed at sørge for at have suppleanter udpeget, bl.a. fordi det øgede antal medlemmer i nævnet (otte i modsætning til seks i de enkelte udvalg i dag) vurderes at medføre tilstrækkelig sikkerhed for, at nævnet vil have fornøden kritisk volumen til at behandle konkrete sager, selv i tilfælde hvor et-to medlemmer måtte være inhabile. Endvidere har nævnet adgang til at indhente ekstern ekspertbistand efter konkret behov, jf. lovforslagets § 7, hvilket vurderes at kunne tilføre nævnet ekstra faglig indsigt i situationer, hvor et enkelt medlem eller to må forlade nævnet pga inhabilitet.</p> <p>Med stk. 2 foreslås det som hidtil, at formanden skal være landsdommer og udpeges af uddannelses- og forskningsministeren efter indstilling fra domstolene.</p> <p>Tilsvarende foreslås det med stk. 3, at de øvrige medlemmer skal være anerkendte forskere, som dette begreb er defineret i lov om forskningsrådgivning</p>	
--	---	--

	<p>m.v., der som hidtil udpeges i deres personlige egenskab af uddannelse- og forskningsministeren efter høring af Danmarks Frie Forskningsfond (i dag Det Frie Forskningsråd). De foreslåede bestemmelser om udpegningsperiode efter indstilling fra domstolene og efter høring af Danmarks Frie Forskningsfond forventes at bidrage til, at Nævnet for Videnskabelig Uredelighed sammensættes med de juridiske og faglige kompetencer, der er nødvendige for at varetage opgaven med at behandle sager om videnskabelig uredelighed.</p> <p>For så vidt angår ekspertudvalgets og Uddannelses- og Forskningsministeriets overvejelser bag bestemmelsen henvises der til henholdsvis afsnittene 3.5.2.3 og 3.5.3.2 i de almindelige bemærkninger.</p>	
<p>§ 6. Formanden og de øvrige medlemmer udpeges for en periode på indtil fire år. Genudpegningsperiode er mulig, indtil vedkommende har været udpeget i samlet seks år.</p> <p>Stk. 2. Uddannelses- og forskningsministeren kan undtagelsesvis forlænge udpegningsperioden for formanden og de øvrige medlemmer for en begrænset periode ud over de seks år.</p>	<p><i>Til § 6</i></p> <p>Efter gældende ret er udpegningsperioden for UVVU's formand, medlemmer og suppleanter fire år med mulighed for genudpegningsperiode i to år. Uddannelses- og forskningsministeren har mulighed for undtagelsesvis at forlænge beskikkelsesperioden.</p> <p>Der henvises til afsnit 3.5.1.2 i de almindelige bemærkninger.</p> <p>Med stk. 1 foreslås det, at Nævnet for Videnskabelig Uredeligheds medlemmer, herunder formanden, udpeges for en periode på indtil fire år for at sikre mulighed for en vis udskiftning. Samtidig foreslås det, at der ved genudpegningsperioden er mulighed for at sikre en vis kontinuitet. Af samme grund bør det søges sikret, at ikke alle nævnsmedlemmer fratræder samtidigt. Det foreslås, at seks år er den samlede maksimale periode for et nævnsmedlem, jf. dog stk. 2. Der er i det væsentlige tale om en videreførelse af gældende ret med en sproglig præcisering af, at udpegningsperioden maksimalt kan udgøre seks år i stedet for at beskrive det som en mulighed for genudpegningsperiode i to år.</p> <p>Med stk. 2 foreslås det, at uddannelses- og</p>	<p>Ingen kommentar.</p>

	<p>forskningsministeren undtagelsesvis kan forlænge udpegningsperioden for nævnsmedlemmerne for en begrænset periode ud over de seks år, der som nævnt ellers er den samlede maksimale udpegningsperiode. Forslaget tager navnlig sigte på, at nævnsmedlemmer, som har været tæt involveret i behandlingen af større og mere ressourcekrævende sager, der anses for tæt på afslutning, kan færdigbehandle sådanne sager uanset udløb af normal udpegningsperiode. I sådanne situationer vil en udskiftning af nævnsmedlemmer sent i sagsforløbet kunne medføre et uhensigtsmæssigt yderligere forbrug af tid og andre ressourcer til ulempe for alle involverede. Der er tale om en videreførelse af gældende ret.</p> <p>For så vidt angår Uddannelses- og Forskningsministeriets overvejelser bag bestemmelsen henvises der til afsnit 3.5.3.2 i de almindelige bemærkninger.</p>	
<p>§ 7. Nævnet for Videnskabelig Uredelighed kan som led i sagernes behandling indhente ekstern ekspertbistand efter konkret behov.</p>	<p><i>Til § 7</i></p> <p>Efter gældende ret kan UVVU nedsætte ad hoc-udvalg uden beslutningskompetence til at bistå sig med forberedelsen af en sag. Ad hoc-udvalg kan sammensættes med nogle af udvalgenes medlemmer, deres suppleanter og eksterne sagkyndige, der udpeges af udvalgene. Muligheden for at nedsætte ad hoc-udvalg har ikke været benyttet af udvalgene i de senere år, hvor udvalgene i stedet har anlagt en praksis med at indhente ekspertudtalelser, hvis der har været behov for inddragelse af eksterne sagkyndige.</p> <p>Der henvises til afsnit 3.5.1.2 i de almindelige bemærkninger.</p> <p>I overensstemmelse med ekspertudvalgets anbefalinger foreslås det med bestemmelsen, at Nævnet for Videnskabelig Uredelighed som led i sagernes behandling skal kunne indhente ekstern ekspertbistand efter konkret behov. Om nævnet i den</p>	<p>Kommentar</p> <p>Omfanget af forskningsmiljøer i Danmark er af en sådan karakter, at der er sandsynlighed for at medlemmerne af Nævnet ofte kan være inhabile. Hvordan håndteres f.eks. en konkret sag, hvor mange medlemmer i Nævnet er inhabile, og antallet af tilbageværende medlemmer derfor er lavt? Dette kan være problematisk, og der ikke er mulighed for at udpege suppleanter. Nævnet bør derfor have pligt til at indhente ekspert bistand, hvis flere medlemmer er inhabile.</p>

	<p>enkelte sag bør indhente ekstern ekspertbistand, vil være en vurdering, der må overlades til nævnet. Udfaldet af nævnets vurdering vil i væsentligt omfang bero på, hvilken konkret faglig ekspertise nævnet selv besidder i forhold til sagen. Som anført af ekspertudvalget bør ekstern ekspertbistand som udgangspunkt benyttes i alle sager, hvor det kan være relevant.</p> <p>Efter almindelige forvaltningsretlige regler vil der ikke være nogen almindelig forpligtelse for Nævnet for Videnskabelig Uredelighed til at høre sagens parter over nævnets valg af ekspert(er). Af hensyn til at understøtte en smidig og hurtig proces for inddragelse af eksterne eksperter foreslås det ikke at indføre en forpligtelse for nævnet til at høre parterne over valget af ekspert. Det vil dog være hensigtsmæssigt, at nævnet i det mindste orienterer parterne om valget, således at f.eks. inhabilitetsproblemer kan håndteres.</p> <p>En ekstern ekspert vil som hovedregel skulle udarbejde en udtalelse el.lign. om sagen til brug for Nævnet for Videnskabelig Uredeligheds videre behandling af sagen, herunder nævnets afgørelse. Da denne udtalelse afgives af en i forhold til nævnet udenforstående person, vil udtalelsen i overensstemmelse med almindelige regler efter omstændighederne skulle sendes i partshøring hos sagens parter.</p> <p>Nævnet for Videnskabelig Uredelighed vil i overensstemmelse med almindelige forvaltningsretlige principper kunne bede en ekstern ekspert om at give møde i nævnet. Eksperten bliver herved ikke til en del af nævnet og har f.eks. ikke del i nævnets beslutningskompetence.</p> <p>Ændringen i forhold til gældende ret er mest af teknisk karakter. I overensstemmelse med almindelige forvaltningsretlige principper vil det således f.eks. fortsat være muligt at nedsætte interne udvalg, hvis dette findes hensigtsmæssigt.</p>	
--	--	--

	<p>Baggrunden for den foreslåede bestemmelse er, at det findes hensigtsmæssigt at fremhæve, at der med den ændrede organisering af den centrale uredelighedsmyndighed (med kun ét fagorgan) kan benyttes ekstern ekspertise.</p> <p>For så vidt angår ekspertudvalgets og Uddannelses- og Forskningsministeriets overvejelser bag bestemmelsen henvises der til henholdsvis afsnittene 3.5.2.3 og 3.5.3.2 i de almindelige bemærkninger.</p>	
<p>§ 8. Nævnet for Videnskabelig Uredelighed er beslutningsdygtigt, når mindst halvdelen af nævnets medlemmer, herunder formanden, er til stede. Nævnet træffer beslutning ved almindelig stemmeflerhed blandt de afgivne stemmer. Ved stemmelighed afgør formandens stemme udfaldet.</p>	<p><i>Til § 8</i></p> <p>Der findes ikke generelt for offentlige nævn særlige regler for, hvordan disse i den interne proces træffer beslutning. Der eksisterer imidlertid på området almindelige uskrevne forvaltningsretlige grundsætninger. Disse grundsætninger er i dag for UVVU suppleret af bestemmelser i lov om forskningsrådgivning m.v., UVVU-bekendtgørelsen og udvalgenes forretningsorden. Herefter er et udvalg beslutningsdygtigt, når formanden og fire medlemmer eller et tilsvarende antal suppleanter er til stede. Det følger endvidere af regelsættet, at et udvalg i videst muligt omfang skal træffe beslutning i enighed, og at beslutning træffes ved almindelig stemmeflerhed, såfremt enighed ikke kan opnås. Formanden træffer afgørelse i retlige spørgsmål.</p> <p>Der henvises til afsnit 3.5.1.2 i de almindelige bemærkninger.</p> <p>Med den foreslåede bestemmelses 1. pkt. foreslås det såkaldte quorumkrav reguleret, dvs. kravet om, hvor mange af Nævnet for Videnskabelig Uredeligheds medlemmer der skal være til stede for, at nævnet er beslutningsdygtigt. Det foreslås, at quorum sættes til mindst halvdelen af nævnets medlemmer. Baggrunden for dette forslag er, at quorumreglerne herefter stemmer overens med almindelige forvaltningsretlige grundsætninger. For bl.a. at sikre de enkelte beslutningers lovlighed og af hensyn til stemmelighedsreglen i 3. pkt. foreslås det,</p>	<p>Ingen kommentar.</p>

	<p>at formanden altid skal være en del af quorum. Det bemærkes, at nævnsmedlemmerne generelt vil have mødepligt og kun vil kunne undslå sig fra at deltage i nævnets arbejde ved lovligt forfald, f.eks. sygdom.</p> <p>Med 2. pkt. foreslås det, at beslutninger træffes ved almindelig stemmeflerhed blandt de afgivne stemmer. Ved almindelig stemmeflerhed blandt de afgivne stemmer menes, at der skal foreligge et flertal blandt de afgivne stemmer for et bestemt forslag, for at dette forslag vedtages – såkaldt absolut flertal. Generelt har Nævnet for Videnskabelig Uredeligheds medlemmer stemmepligt, hvilket er en følge af, at afstemningsdelen er en integreret del af nævnets arbejde. Et nævnsmedlem kan således ikke undslå sig fra at deltage i nævnets beslutningsproces ved f.eks. at undlade at afgive stemme, herunder ”stemme blankt”.</p> <p>Med den foreslåede bestemmelse videreføres den gældende ordning med, at formanden træffer afgørelse i retlige spørgsmål, ikke. Baggrunden herfor er, at det bør være nævnet som samlet myndighed, der træffer afgørelser i alle sager, og at det i øvrigt i visse tilfælde kan være vanskeligt at adskille retlige spørgsmål fra faglige spørgsmål. Som følge af, at formanden efter lovforslaget skal være landsdommer, er det forventningen, at formandens holdning til retlige spørgsmål naturligt vil vægte tungt. Formanden skal efter forslaget, jf. ovenfor, altid være en del af quorum, hvilket sikrer, at formanden altid kommer ind over de retlige spørgsmål.</p> <p>3. pkt. udgør en modifikation til 2. pkt. Det foreslås med bestemmelsen, at formandens stemme ved stemmelighed afgør udfaldet. Reglen sikrer, at der ikke ved stemmelighed er risiko for, at Nævnet for Videnskabelig Uredelighed ikke er beslutningsdygtigt.</p> <p>For så vidt angår Uddannelses- og Forskningsministeriets overvejelser bag bestemmelsen henvises der til afsnit 3.5.3.2 i de almindelige bemærkninger.</p>	
--	---	--

<p>§ 9. Nævnet for Videnskabelig Uredelighed udarbejder en forretningsorden. Forretningsordenen offentliggøres på nævnets hjemmeside efter forudgående godkendelse af uddannelses- og forskningsministeren.</p>	<p><i>Til § 9</i></p> <p>Efter gældende ret udarbejder UVVU en forretningsorden, som skal godkendes af uddannelses- og forskningsministeren, jf. afsnit 3.5.1.2 i de almindelige bemærkninger.</p> <p>Med 1. pkt. foreslås gældende ret videreført, således at Nævnet for Videnskabelig Uredelighed skal udarbejde en forretningsorden. I forretningsordenen fastsættes generelle procesregler for nævnets virksomhed. Det kan f.eks. være regler om frister for indkaldelse til møder i nævnet, om nævnet inden for visse grænser kan behandle sager i skriftlig høring m.v. mellem nævnets medlemmer og om interne bemyndigelser (delegationer) til f.eks. nævnets formand eller sekretariat. Overordnet er formålet med forretningsordenen bl.a. at sikre, at arbejdet i nævnet internt foregår på en hensigtsmæssig måde og på et oplyst grundlag. Forretningsordenen retter sig principielt alene indadtil i nævnet. Forretningsordenen, herunder de enkelte regler i denne, skal altid holde sig inden for rammerne af den gældende lovgivning samt gældende ret i øvrigt, herunder almindelige forvaltningsretlige grundsætninger.</p> <p>Med 2. pkt. foreslås det som i dag, at uddannelses- og forskningsministeren skal godkende forretningsordenen. Heri ligger, at ministeren også skal godkende evt. senere ændringer i denne. Ved sin godkendelse af forretningsordenen vil ministeren både foretage en prøvelse af, hvorvidt forretningsordenen holder sig inden for gældende ret (legalitetskontrol) samt forretningsordenens hensigtsmæssighed. Forslaget er i overensstemmelse med regler på andre retsområder, hvor der generelt tillægges ministeren stor indflydelse på udformningen af det enkelte nævns forretningsorden. Når uddannelses- og forskningsministeren har godkendt Nævnet for Videnskabelig Uredeligheds</p>	<p>Ingen kommentar.</p>
--	--	-------------------------

	<p>forretningsorden, offentliggøres den på nævnets hjemmeside. Dette er i overensstemmelse med praksis i dag, hvorefter UVVU's forretningsorden er offentliggjort på udvalgenes hjemmeside. Det foreslåede krav om offentliggørelse af nævnets forretningsorden bidrager til åbenhed om nævnets arbejde.</p> <p>For så vidt angår Uddannelses- og Forskningsministeriets overvejelser bag bestemmelsen henvises der til afsnit 3.5.3.2 i de almindelige bemærkninger.</p>	
<i>Behandling af sager om videnskabelig uredelighed</i>		
<p>§ 10. Sager om videnskabelig uredelighed kan rejses af enhver ved anmeldelse, der indgives til den forskningsinstitution, hvor forskningen er udført, jf. dog § 12. En anmeldelse kan vedrøre anmelderen selv som en anmodning om renselse for påstande om videnskabelig uredelighed.</p> <p>Stk. 2. I tilfælde, hvor forskningen ikke er udført på en dansk forskningsinstitution, eller hvor den forskningsinstitution, hvor forskningen er udført, selv rejser sagen, indgives anmeldelsen til Nævnet for Videnskabelig Uredelighed.</p> <p>Stk. 3. En forskningsinstitution har pligt til at indgive anmeldelse, hvis der er begrundet mistanke om, at der i en konkret sag ved forskningsinstitutionen foreligger videnskabelig uredelighed omfattet af nævnets kompetence.</p>	<p><i>Til § 10</i></p> <p>Sager om videnskabelig uredelighed rejses efter gældende ret ved anmeldelse, og anmeldelse indgives direkte til UVVU. Udvalgene kan efter nærmere regler også behandle sager, der rejses af en person, der ønsker at blive rensset for navngivne, anonyme eller kildebeskyttede påstande om videnskabelig uredelighed. De nævnte tilfælde udgør udgangspunktet for, hvordan sager rejses ved udvalgene, jf. om egen drift-muligheden bemærkningerne til lovforslagets § 12.</p> <p>Der henvises til afsnit 3.5.1.3 i de almindelige bemærkninger.</p> <p>Med bestemmelsen i stk. 1 foreslås gældende ret videreført, således at sager om videnskabelig uredelighed som udgangspunkt, jf. dog egen drift-bestemmelsen i lovforslagets § 12, rejses ved anmeldelse. En anmeldelse kan både vedrøre en eller flere tredjemænd samt anmelderen selv. Renselsesmuligheden foreslås således bibeholdt med den modifikation, at bestemmelsen ikke begrænses til navngivne, anonyme eller kildebeskyttede påstande, idet det ikke kun bør være disse specificerede påstande om videnskabelig uredelighed, der omfattes af muligheden for at rejse en sag om renselse. At sager</p>	<p>Kommentar</p> <p>DTU er uenig i den grundlæggende model, hvor forskningsinstitutionerne ikke har kompetence til at identificere/definere, hvorvidt videnskabelig uredelighed har fundet sted, til at behandle sager vedr. dette eller træffe beslutninger.</p> <p>Den foreslåede model skaber uklarhed, vil betyde, at sager kan sendes frem og tilbage mellem forskningsinstitutioner og Nævnet, at sager deles, osv.</p> <p>Hvad gør man f.eks., hvis et produkt er et resultat af samarbejde mellem flere forskningsinstitutioner? Hvilken forskningsinstitution skal i givet fald have kontakt til Nævnet? Hvad hvis forskningsinstitutionerne er uenige?</p>

	<p>om videnskabelig uredelighed som udgangspunkt rejses ved anmeldelse, er på linje med ekspertudvalgets anbefalinger, jf. afsnit 3.5.2.4 i de almindelige bemærkninger.</p> <p>Ekspertudvalget har foreslået, at anmeldelser om videnskabelig uredelighed indgives til den centrale uredelighedsmyndighed. Uddannelses og Forskningsministeriet foreslår imidlertid, at anmeldelser i disse sager indgives til den forskningsinstitution, hvor den forskning, der er genstand for anmeldelsen, er udført. Baggrunden herfor er at tillægge forskningsinstitutionerne et mere tydeligt medansvar ved behandlingen af sager om videnskabelig uredelighed og samtidig understøtte en mere hensigtsmæssig, gennemsæuelig og enkel sagsgang med én samlet indgang for anmeldelser af videnskabelig uredelighed og tvivlsom forskningspraksis. Hvis forskningen er udført på flere forskningsinstitutioner, skal anmeldelse indgives til den forskningsinstitution, hvor den væsentligste del af den berørte forskning er udført, og en evt. anden forskningsinstitution, der måtte modtage en anmeldelse, skal i overensstemmelse med almindelige forvaltningsretlige regler videresende anmeldelsen til "hovedforskningsinstitutionen". Der kan principielt tænkes at være flere forskningsinstitutioner, til hvem anmeldelse kan indgives, og det forventes i givet fald, at de berørte institutioner aftaler nærmere, hvem der skal håndtere anmeldelsen, eventuelt efter dialog med Nævnet for Videnskabelig Uredelighed. Det bemærkes, at det med lovforslaget forventes, at nævnet i overensstemmelse med almindelige forvaltningsretlige regler videresender eventuelle anmeldelser omfattet af bestemmelsens stk. 1 til den relevante forskningsinstitution, hvis anmeldelsen indgives direkte til nævnet.</p> <p>Med stk. 2 foreslås det, at anmeldelse indgives direkte til Nævnet for Videnskabelig Uredelighed i de tilfælde, hvor forskningen ikke er udført på en</p>	
--	---	--

	<p>offentlig dansk forskningsinstitution, eller hvor den forskningsinstitution, hvor forskningen er udført, selv rejser sagen. Baggrunden for bestemmelsen er at sikre, at også sådanne sager kan bringes frem for og behandles af nævnet.</p> <p>Med stk. 3 foreslås det som noget nyt lovfæstet, at en forskningsinstitution har pligt til at indgive anmeldelse, hvis der er begrundet mistanke om, at der i en konkret sag ved forskningsinstitutionen foreligger videnskabelig uredelighed omfattet af Nævnet for Videnskabelig Uredeligheds kompetence. Begrundet mistanke forventes at foreligge, hvis forskningsinstitutionen har grund til at antage, at der kan være begået videnskabelig uredelighed. Pligten omfatter både den situation, hvor der skal foretages anmeldelse til en (anden) forskningsinstitution efter stk. 1, og hvor der skal foretages anmeldelse direkte til Nævnet for Videnskabelig Uredelighed efter stk. 2.</p> <p>Det er således ikke kun "hovedforskningsinstitutionen", som dette begreb er beskrevet ovenfor, der har anmeldepligt, men også en forskningsinstitution, der har en mere perifer tilknytning til sagen. Hensigten med den foreslåede bestemmelse, der er i overensstemmelse med ekspertudvalgets tanker, jf. afsnit 3.5.2.4 i de almindelige bemærkninger, er at medvirke til at motivere til, at alle sager om videnskabelig uredelighed håndteres retmæssigt i overensstemmelse med lovforslagets bestemmelser. Det bemærkes, at hvis der foreligger en begrundet mistanke ved forskningsinstitutionen om fabrikering, forfalskning eller plagiering, som ikke er omfattet af nævnets kompetence, eksempelvis i form af en konkret sag, som nævnet har afvist at behandle, fordi sagen ikke vedrører et videnskabeligt produkt, bør forskningsinstitutionen overveje at behandle forholdet som et tilfælde af tvivlsom forskningspraksis efter lovforslagets § 19.</p> <p>For så vidt angår Uddannelses- og</p>	
--	--	--

	<p>Forskningsministeriets overvejelser bag bestemmelsen henvises der til afsnit 3.5.3.3 i de almindelige bemærkninger.</p>	
<p>§ 11. Den forskningsinstitution, der modtager en anmeldelse efter § 10, stk. 1, skal påse, at anmeldelsen indeholder oplysninger om</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) det videnskabelige produkt, der er genstand for anmeldelsen, jf. § 4, stk. 1, 2) den eller de forskere, som anmeldelsen vedrører, jf. § 4, stk. 2, 3) de påstande om videnskabelig uredelighed, der fremsættes, jf. § 3, stk. 1, nr. 1-4, og 4) begrundelsen for de fremsatte påstande om videnskabelig uredelighed. <p>Stk. 2. Indeholder anmeldelsen de i stk. 1 nævnte oplysninger, skal forskningsinstitutionen i dialog med Nævnet for Videnskabelig Uredelighed udarbejde en redegørelse for sagens faktiske omstændigheder og oversende sagen til nævnet senest tre måneder efter modtagelsen af anmeldelsen</p>	<p><i>Til § 11</i></p> <p>Efter gældende ret er der ikke ved lov fastsat nærmere regler for, hvilke oplysninger en anmeldelse om videnskabelig uredelighed skal indeholde. Det følger dog af praksis i UVVU, at det i en anmeldelse til udvalgene skal være muligt at identificere det videnskabelige produkt, der er genstand for anmeldelsen, subjektet for anmeldelsen og de påstande om videnskabelig uredelighed, som fremsættes med anmeldelsen. Uden disse oplysninger kan UVVU ikke iværksætte sin sagsbehandling og sin vurdering af, om der er begået videnskabelig uredelighed i sagen.</p> <p>Med bestemmelsen i stk. 1 foreslås det som en naturlig følge af, at anmeldelser nu foreslås indgivet til forskningsinstitutionerne, jf. lovforslagets § 10, at en forskningsinstitution ved modtagelsen af en anmeldelse skal påse, at denne anmeldelse indeholder de grundlæggende oplysninger, der er nødvendige for Nævnet for Videnskabelig Uredeligheds vurdering af sagen. Der lægges således op til, at forskningsinstitutionen foretager en indledende screening af sagen for at klarlægge, om sagen vedrører videnskabelig uredelighed og dermed skal videresendes til behandling i nævnet, jf. lovforslagets § 5, og om sagen indeholder oplysningerne som angivet i bestemmelsens stk. 1, nr. 1-4. Det bemærkes hertil, at denne screening kan foretages i dialog med nævnet, så det på mest hensigtsmæssig vis kan klarlægges så tidligt som muligt, om der synes at være tale om en sag omfattet af nævnets kompetence. Bestemmelsen skal endvidere bidrage til, at sagen allerede fra begyndelsen er grundlæggende oplyst. Bestemmelsen er tænkt som en hjælp for nævnet i arbejdet med at oplyse sagen efter det almindelige</p>	<p>Kommentar</p> <p>DTU vurderer fortsat at sagsbehandlingen bør ligge på forskningsinstitutionerne. Men hvis dette ikke er tilfældet er begrebet "dialog" uklart og det fremgår ikke i lovudkastet eller tilhørende kommentarer hvordan dette skal fungere i praksis. DTU mener derfor, at bestemmelsen bør udgå og kompetencen til kategorisering af sager som hhv. <i>tvivlsom forskningspraksis</i> og <i>videnskabelig uredelighed</i> bør lægges på forskningsinstitutionerne.</p> <p>Rent praktisk vurderes det, at de arbejdsgange der er beskrevet i lovudkastet at være mere krævende end skitseret i såvel lovforslag og kommentarer/bemærkninger.</p> <p>Der er diskrepans mellem den tidsfrist forskningsinstitutionerne er underlagt til forberedelse af sager og sikring af, at de indeholder de lovbestemte oplysninger (tre måneder), og de 12 måneder Nævnet efterfølgende har til realitetsbehandling af sager fra modtagelsestidspunktet. DTU mener, at tidsfristerne bør afstemmes bedre, når den endelige placering af opgaver er klar.</p>

	<p>forvaltningsretlige undersøgelsesprincip (officialprincippet). Samtidig forventes bestemmelsen i et vist omfang at medvirke til at begrænse antallet af mulige chikanøse anmeldelser, idet det bliver sværere at rejse sager på mere vilkårligt grundlag. Det forventes generelt, at forskningsinstitutionen efter almindelige forvaltningsretlige regler bistår anmelderen med nærmere vejledning, hvis anmeldelsen ikke i udgangspunktet opfylder de indholdsmæssige krav i stk. 1.</p> <p>Efter nr. 1 skal forskningsinstitutionen påse, at anmeldelsen indeholder oplysninger om det videnskabelige produkt, der er genstand for anmeldelsen. Bestemmelsen har sammenhæng med lovforslagets § 4, stk. 1, hvorefter Nævnet for Videnskabelig Uredelighed alene kan behandle sager, der vedrører et eller flere videnskabelige produkter. Hensigten med bestemmelsen er således at sikre en anmeldelsesproces, hvor det så tidligt som muligt kan klarlægges, om genstanden for sagen ser ud til at være et videnskabeligt produkt, selv om den endelige afgørelse her af foretages af nævnet, jf. også bemærkningerne til lovforslagets § 4. De oplysninger, der tænkes på med bestemmelsen, er oplysninger, der gør det muligt at identificere produktet, eksempelvis titel, udgivelsesdato og -sted.</p> <p>Efter nr. 2 skal forskningsinstitutionen påse, at anmeldelsen indeholder oplysninger om den eller de forskere, som anmeldelsen vedrører. Herved søges en tydelig identifikation af den eller de personer, der er subjekter for anmeldelsen. Hensigten med bestemmelsen er endvidere at gøre det muligt for Nævnet for Videnskabelig Uredelighed at foretage en vurdering af, om de forskere, som anmeldes, har bidraget til afgivelsen af det videnskabelige produkt, der er genstand for anmeldelsen, jf. kravet herom i lovforslagets § 4, stk. 2.</p> <p>Efter nr. 3 og nr. 4 skal forskningsinstitutionen påse, at anmeldelsen indeholder oplysninger om de</p>	
--	---	--

	<p>påstande om videnskabelig uredelighed, der fremsættes, samt begrundelsen for disse påstande. Hensigten med bestemmelsen er at bidrage til så tidligt som muligt at få klarlagt, om der er tale om en sag om videnskabelig uredelighed som defineret i lovforslagets § 3, stk. 1, nr. 1-4. Bestemmelsen er også tænkt som en hjælp for nævnet i den videre sagsbehandling i forhold til at identificere de forhold, som nævnet skal vurdere i sagen.</p> <p>Hvis oplysningerne efter stk. 1 fremgår af anmeldelsen, foreslås det med stk. 2, at forskningsinstitutionen i dialog med Nævnet for Videnskabelig Uredelighed skal udarbejde en redegørelse for sagens faktiske omstændigheder og sende sagen, herunder den nævnte redegørelse, anmeldelsen og evt. anden relevant dokumentation, til nævnet. Baggrunden for forslaget om, at forskningsinstitutionen skal udarbejde en redegørelse om sagens faktiske omstændigheder, hvilket er i overensstemmelse med ekspertudvalgets anbefalinger, jf. afsnit 3.5.2.4 i de almindelige bemærkninger, er, at sagen også fra forskningsinstitutionens side er oplyst mest muligt, når nævnet modtager sagen, samt at forskningsinstitutionen inddrages i sagen. Forskningsinstitutionen vil ofte ligge inde med faktiske oplysninger af betydning for sagens afgørelse, og det er af hensyn til sagsbehandlingen hensigtsmæssigt, at disse oplysninger lægges frem på så tidligt et stadie som muligt. For at bidrage til, at sagen fremmes med størst mulig hurtighed, foreslås det, at sagen sendes til nævnet senest tre måneder efter modtagelsen af behørig anmeldelse. Nævnet kan under iagttagelse af almindelige regler anmode den involverede forskningsinstitution og eventuelle andre implicerede forskningsinstitutioner m.fl. om yderligere oplysninger, hvis dette er nødvendigt af hensyn til sagens oplysning. Med lovforslaget stilles der ikke nærmere krav til udformningen af disse</p>	
--	--	--

	<p>redegørelser, da det forventes, at redegørelserne udarbejdes i dialog med nævnet under hensyn til omstændighederne i den konkrete sag.</p> <p>Hvis oplysningerne efter stk. 1 ikke fremgår af anmeldelsen, forventes forskningsinstitutionen at afvise sagen. Ved afvisningen afsluttes sagen, og der vil med afvisningen være tale om en afgørelse i forvaltningslovens forstand, da sager om videnskabelig uredelighed i sig selv er forvaltningsretlige afgørelsessager, jf. bemærkningerne til lovforslagets §§ 4 og 16. Forvaltningslovens regler er rettet mod sagens parter, dvs. personer, der har en væsentlig og individuel interesse i sagen. I sager om videnskabelig uredelighed vil den videnskabeligt uddannede person, der er genstand for sagen, være omfattet af partsbegrebet, og forvaltningslovens regler vil i hvert fald være rettet mod denne. En anmelder vil ikke alene på baggrund af anmeldelsen være part i sagen. Om en anmelder i det enkelte tilfælde vil have partsstatus, beror på en helt konkret vurdering af den enkeltes væsentlige og individuelle interesse i sagen. En anmelder bør under alle omstændigheder modtage meddelelse om, at forskningsinstitutionen afviser anmeldelsen. Hvis en forskningsinstitution afviser en anmeldelse, og denne afvisning går en part imod, skal forskningsinstitutionen i overensstemmelse med forvaltningsloven meddele klagevejledning til parten, såfremt der i henhold til styrelsesreglerne for den pågældende forskningsinstitution er en klageinstans.</p> <p>Det bemærkes hertil, at hensigten med lovforslaget i tråd med ekspertudvalgets anbefalinger er at afskære anmeldere fra automatisk at opnå partsstatus i sager om videnskabelig uredelighed, hvilket er en afvigelse fra gældende praksis.</p> <p>For så vidt angår Uddannelses- og Forskningsministeriets overvejelser bag bestemmelsen henvises der til afsnit 3.5.3.3 i de almindelige bemærkninger.</p>	
--	--	--

§ 12. Nævnet for Videnskabelig Uredelighed kan behandle sager af egen drift, hvor der foreligger en begrundet formodning om videnskabelig uredelighed.
Stk. 2. Den forskningsinstitution, hvor forskningen er udført, skal efter anmodning fra nævnet bistå med en redegørelse for sagens faktiske omstændigheder, jf. § 11, stk. 2.

Til § 12

Efter gældende ret kan UVVU behandle sager af egen drift, hvis sagerne er af samfundsmæssig interesse eller af betydning for menneskers eller dyrs helbred, og hvor der foreligger en begrundet formodning om videnskabelig uredelighed. Egen drift-muligheden udgør en undtagelse til hovedreglen om, at sager om videnskabelig uredelighed rejses ved anmeldelse (samt ved "selv-anmeldelse" – renselsesmuligheden), jf. bemærkningerne til lovforslagets § 10.

Der henvises til afsnit 3.5.1.3 i de almindelige bemærkninger.

Med stk. 1 foreslås gældende ret i det væsentlige videreført, så også Nævnet for Videnskabelig Uredelighed kan behandle sager af egen drift. Der skal som i dag i den enkelte sag foreligge en begrundet formodning om videnskabelig uredelighed, dvs. en kvalificeret antagelse om, at der er begået videnskabelig uredelighed. I overensstemmelse med ekspertudvalgets anbefalinger foreslås adgangen til at tage sager op af egen drift lettere udvidet, idet det efter forslaget ikke mere er et krav, at sagen er af samfundsmæssig betydning eller af betydning for menneskers eller dyrs sundhed. Da hovedreglen fortsat er, at sager om videnskabelig uredelighed rejses ved anmeldelse, herunder "selv-anmeldelse", er det tanken, at nævnet kun undtagelsesvis benytter sig af muligheden for at tage en sag op af egen drift.

Muligheden for Nævnet for Videnskabelig Uredelighed til at tage en sag op af egen drift kan f.eks. tænkes benyttet i den situation, hvor nævnet bliver opmærksom på mulig videnskabelig uredelighed i en sag, der har været omtalt i pressen, men ikke har været anmeldt til nævnet. Eller hvis der synes at være tale om videnskabelig uredelighed i en sag, der har været behandlet ved en forskningsinstitution som tvivlsom forskningspraksis,

Kommentar

DTU finder det problematisk, at Nævnet kan vælge at tage en fra forskningsinstitutionen allerede afsluttet sag op igen til behandling (§ 22 vedrører forskningsinstitutionernes årlige afrapportering). Dette er en klar forringelse af den indklagedes rettigheder og omgiver forskningsinstitutionernes afgørelser med et skær af usikkerhed: En sag kan altid genåbnes. Dette er uheldigt ift. forskerens retssikkerhed.

Det er problematisk at sager, som er færdigbehandlet på en forskningsinstitution, kan genoptages af Nævnet ved mistanke om *videnskabelig uredelighed* ifm. afrapportering fra forskningsinstitutionerne. DTU mener, at forskningsinstitutionens vurdering i sager om *tvivlsom forskningspraksis* gøres bindende og endelig.

	<p>f.eks. i forbindelse med forskningsinstitutionens afrapportering til nævnet i overensstemmelse med den foreslåede regel i lovforslagets § 22. Endvidere kan egen drift-bestemmelsen tænkes anvendt i tilfælde, hvor en forskningsinstitution ikke videresender sagen efter lovforslagets § 10, fordi forskningsinstitutionen ved sin screening har lagt til grund, at sagen ikke vedrører videnskabelig uredelighed eller ikke indeholder de nødvendige oplysninger efter lovforslagets § 11, stk. 1, nr. 1-4. Hvis nævnet i sådanne sager er uenigt i forskningsinstitutionens screening, kan nævnet tage sagen op, forudsat betingelserne i bestemmelsen er opfyldt.</p> <p>Efter stk. 2 skal den forskningsinstitution, hvor forskningen har været udført, efter anmodning fra Nævnet for Videnskabelig Uredelighed bistå med en redegørelse for sagens faktiske omstændigheder. Med bestemmelsens henvisning til lovforslagets § 11, stk. 2, menes, at forskningsinstitutionen udarbejder redegørelsen efter nærmere aftale og i dialog med nævnet, samt at forskningsinstitutionen efter anmodning skal fremsende alt materiale, der vedrører sagen, til nævnet. Der henvises nærmere til bemærkningerne til lovforslagets § 11.</p> <p>For så vidt angår ekspertudvalgets og Uddannelses- og Forskningsministeriets overvejelser bag bestemmelsen henvises der til henholdsvis afsnittene 3.5.2.4 og 3.5.3.3 i de almindelige bemærkninger.</p>	
<p>§ 13. Nævnet for Videnskabelig Uredelighed kan afvise at realitetsbehandle sager i følgende tilfælde:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Sagen falder uden for nævnets kompetence. 2) Sagen må anses for åbenbart grundløs. 3) Omkostningerne ved sagens behandling står ikke i rimeligt forhold til dens betydning. 4) Sagen har meget lille tilknytning til Danmark. 	<p><i>Til § 13</i></p> <p>Efter gældende ret kan UVVU afvise at realitetsbehandle sager, der rejses ved anmeldelse (herunder "selv-anmeldelse"), i tre tilfælde, nemlig hvis den enkelte sag falder uden for udvalgenes kompetence, sagen må anses for åbenbart grundløs, eller hvis omkostningerne ved sagens behandling ikke står i rimeligt forhold til dens betydning.</p> <p>Der henvises til afsnit 3.5.1.4 i de almindelige</p>	<p>Kommentar</p> <p>§ 13 er en yderligere indsnævring af § 2. ("... sager, der vedrører forskning udført med hel eller delvis dansk offentlig støtte.").</p> <p>Det er uklart hvad der menes med omkostninger – og for hvem? Nævnet har f.eks. ingen eller få omkostninger, da sagsbehandling i det store hele er lagt ud på forskningsinstitutionerne.</p>

	<p>bemærkninger.</p> <p>Med bestemmelsen foreslås den gældende adgang til i visse tilfælde at kunne afvise sager videreført for Nævnet for Videnskabelig Uredelighed.</p> <p>Bestemmelsen angår i sagens natur alene sager, der rejses ved anmeldelse og ikke sager, der rejses af nævnet selv efter lovforslagets § 12.</p> <p>Efter nr. 1 foreslås det, at Nævnet for Videnskabelig Uredelighed kan afvise en sag, hvor nævnet vurderer, at sagen falder uden for nævnets kompetence. Dette er i overensstemmelse med almindelige forvaltningsretlige principper. Modtager nævnet en sag, der falder uden for nævnets kompetence, er nævnet forpligtet til at afvise sagen. Som eksempler herpå kan nævnes sager, der ikke vedrører et videnskabeligt produkt, jf. lovforslagets § 4, stk. 1, og sager, der ikke vedrører en forsker, der har bidraget til at afgive det videnskabelige produkt i sagen, jf. lovforslagets § 4, stk. 2. Bestemmelsen kan også tænkes anvendt, hvis nævnet modtager en sag, der åbenbart ikke vedrører videnskabelig uredelighed.</p> <p>Efter nr. 2 foreslås det, at Nævnet for Videnskabelig Uredelighed kan afvise at behandle en sag, hvor nævnet vurderer, at sagen må anses for åbenbart grundløs. Anvendelsen beror på en konkret vurdering af den enkelte sag, men overordnet vil det for at anvende bestemmelsen være en kvalitativ betingelse, at sagen er "åbenbart grundløs". Bestemmelsen, der er en videreførelse af gældende ret, skal primært sikre, at en videnskabeligt uddannet person, mod hvem der er indgivet anmeldelse, ikke belastes unødigt ved en lang og belastende realitetsbehandling, i de tilfælde hvor der åbenbart ikke ligger nogen realitet i sagen. Også ressourcebetragtninger ligger bag bestemmelsen, således at nævnet ikke belastes unødigt af sager, der må anses for åbenbart grundløse. Som eksempel på anvendelse af bestemmelsen kan nævnes tilfælde, hvor de forhold, der anmeldes, efter nævnets praksis,</p>	<p>Økonomi kan ikke være afgørende ift. lovens formål – at styrke troværdighed og integritet i dansk forskning.</p> <p>Er en åbenbart grundløs sag kun grundløs som videnskabelig uredelighed eller generelt grundløs? Med andre ord kan der stadig være tale om tvivlsom forskningspraksis? Dette er ikke klart.</p>
--	---	---

	<p>og eventuelt i lyset af UVVU's tidligere praksis, åbenbart ikke vil kunne anses for videnskabelig uredelighed.</p> <p>Efter nr. 3 kan Nævnet for Videnskabelig Uredelighed afvise at behandle en sag, hvor nævnet vurderer, at omkostningerne ved sagens behandling ikke står i rimeligt forhold til dens betydning. Også her vil anvendelsen bero på en konkret vurdering af den enkelte sag. Baggrunden for den forslåede regel, der er en videreførelse af gældende ret, er, at nævnet gives mulighed for at undslå sig at bruge tid og ressourcer på meget omfangsrige sager af mindre betydende karakter. Som eksempel på bestemmelsens anvendelse kan nævnes omfattende anmeldelser rettet mod adskillige forskere, hvor forholdene i sagen ikke kan forventes at føre til, at nævnet når en konklusion om videnskabelig uredelighed.</p> <p>Efter nr. 4 kan Nævnet for Videnskabelig Uredelighed afvise at behandle en sag, der kun har meget lille tilknytning til Danmark. Der tænkes f.eks. på forskning udført i regi af en international organisation, som Danmark er medlem af, og hvor Danmark derfor kan have deltaget i finansieringen uden i øvrigt at have nogen særlig udøvende funktion, f.eks. forskning i regi af FN, CERN o.lign. Bestemmelsen, der er ny, er en konsekvens af lovforslagets § 2, hvorefter loven finder anvendelse på forskning udført med hel eller delvis dansk offentlig støtte.</p> <p>For så vidt angår Uddannelses- og Forskningsministeriets overvejelser bag bestemmelsen henvises der til afsnit 3.5.3.4 i de almindelige bemærkninger.</p>	
<p>§ 14. Sager, der ikke optages til realitetsbehandling, skal som udgangspunkt afvises af Nævnet for Videnskabelig Uredelighed senest tre måneder efter nævnets modtagelse af sagen i henhold til § 10, stk. 2, eller § 11, stk. 2.</p>	<p><i>Til § 14</i></p> <p>UVVU skal efter gældende ret afvise sager, der ikke optages til realitetsbehandling, senest tre måneder efter udvalgenes modtagelse af sagen.</p> <p>Der henvises til afsnit 3.5.1.4 i de almindelige</p>	<p>Ingen kommentar.</p>

	<p>bemærkninger.</p> <p>Med bestemmelsen foreslås gældende ret videreført i det væsentlige, så sager, der ikke optages til realitetsbehandling, som udgangspunkt senest skal afvises af Nævnet for Videnskabelig Uredelighed tre måneder efter nævnets modtagelse af sagen. Hensigten med bestemmelsen er især, at det af hensyn til den anmeldte person bør afklares hurtigt, om nævnet kan eller vil behandle sagen. Fristen på tre måneder regnes fra nævnets modtagelse af sagen fra forskningsinstitutionen efter lovforslagets § 11, stk. 2, der er hovedreglen, eller direkte fra anmelderen, jf. lovforslagets § 10, stk. 2.</p> <p>Som det fremgår af bestemmelsen, hvilket er nyt i forhold til retstilstanden i dag, foreslås fristen fastsat som et udgangspunkt, der kan fraviges, hvis sagens omstændigheder taler herfor. Baggrunden for at udforme bestemmelsen på denne måde er, at der kan være forhold, f.eks. i forbindelse med oplysning af de faktiske dele af sagen, der gør, at Nævnet for Videnskabelig Uredelighed har behov for længere tid til sagsbehandlingen, før sagen kan afvises. Det er imidlertid forventningen, at hovedparten af de sager, der vil skulle afvises, vil kunne afvises inden for fristen.</p> <p>For så vidt angår Uddannelses- og Forskningsministeriets overvejelser bag bestemmelsen henvises der til afsnit 3.5.3.4 i de almindelige bemærkninger.</p>	
<p>§ 15. Sager, der optages til realitetsbehandling af Nævnet for Videnskabelig Uredelighed, skal færdigbehandles senest 12 måneder efter et af følgende tidspunkter:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Nævnets modtagelse af sagen fra forskningsinstitutionen, jf. § 11, stk. 2. 2) Nævnets modtagelse af anmeldelsen i en sag, der vedrører forskning, som ikke er udført på en dansk forskningsinstitution, eller hvor 	<p><i>Til § 15</i></p> <p>Efter gældende ret skal UVVU senest tre måneder efter modtagelsen af en sag oplyse sagens parter om sagens forventede faser og forventet tidspunkt for afgivelse af en udtalelse. Dette gælder i forhold til de sager, der af udvalgene optages til realitetsbehandling.</p> <p>Der henvises til afsnit 3.5.1.4 i de almindelige bemærkninger.</p>	<p>Kommentar</p> <p>Der er diskrepans mellem den tidsfrist forskningsinstitutionerne er underlagt til forberedelse af sager og sikring af, at de indeholder de lovbestemte oplysninger (tre måneder), og de 12 måneder Nævnet efterfølgende har til realitetsbehandling af sager fra modtagelsestidspunktet. DTU mener, at tidsfristerne bør afstemmes bedre, når den endelige placering af</p>

<p>forskningsinstitutionen selv rejser sagen, jf. § 10, stk. 2.</p> <p>3) Nævnets optagelse af sagen til behandling af egen drift, jf. § 12.</p> <p>Stk. 2. Hvis der foreligger særlige omstændigheder, kan sagsbehandlingen forlænges ud over de 12 måneder.</p>	<p>Med bestemmelsen i stk. 1 foreslås der indført en frist på 12 måneder, inden for hvilken en sag, der er optaget til realitetsbehandling, skal færdigbehandles, dvs. Nævnet for Videnskabelig Uredelighed skal som udgangspunkt, jf. bestemmelsens stk. 2, træffe afgørelse i sagen inden for fristen. Forslaget er i overensstemmelse med ekspertudvalgets anbefalinger og er primært begrundet i hensynet til den forsker, der er genstand for den pågældende sag. Det er ofte meget indgribende for en forsker at være anmeldt for videnskabelig uredelighed, og så længe sagen er under behandling, kan det have konsekvenser for vedkommendes mulighed for at bedrive forskning, herunder søge om forskningsmidler m.v. Derfor bør der sikres mest mulig fremdrift i sådanne sager ved at indføre den foreslåede vejledende tidsfrist for realitetsbehandlede sager i nævnet.</p> <p>En sag ved Nævnet for Videnskabelig Uredelighed kan påbegyndes på tre forskellige måder. Fristens begyndelsestidspunkt bør fastsættes i overensstemmelse hermed. Hvis sagen påbegyndes på baggrund af en anmeldelse til forskningsinstitutionen efter lovforslagets § 10, stk. 1, hvilket er hovedreglen, foreslås fristens begyndelsestidspunkt fastsat ved nævnets modtagelse af sagen fra forskningsinstitutionen efter lovforslagets § 11, stk. 2, jf. nr. 1. Hvis sagen påbegyndes ved anmeldelse direkte til nævnet, jf. lovforslagets § 10, stk. 2, foreslås fristens begyndelsestidspunkt fastsat ved nævnets modtagelse af denne anmeldelse, jf. nr. 2. Hvis sagen påbegyndes af nævnet selv efter egen driftbestemmelsen i lovforslagets § 12, foreslås fristens begyndelsestidspunkt fastsat ved nævnets optagelse af sagen til behandling, jf. nr. 3.</p> <p>Efter stk. 2 foreslås det, at sagsbehandlingen kan forlænges ud over de 12 måneder, hvis der foreligger særlige omstændigheder. Det kan tænkes, at der er forhold, f.eks. i forbindelse med oplysning af de faktiske dele af sagen, der gør, at Nævnet for</p>	<p>opgaver er klar.</p>
---	---	-------------------------

	<p>Videnskabelig Uredelighed har behov for længere tid til sagsbehandlingen, før sagen kan færdigbehandles. Det skal hertil bemærkes, at sager om videnskabelig uredelighed ofte kan være komplicerede og indeholde et omfangsrigt sagsmateriale. Det er forventningen, at hovedparten af sagerne vil kunne færdigbehandles inden for fristen. Forslaget lægger sig op ad ekspertudvalgets anbefalinger.</p> <p>Det foreslås ikke at videreføre den gældende bestemmelse om oplysninger til sagens parter om sagens forventede faser og forventet tidspunkt for afgivelse af en udtalelse. Baggrunden herfor er, at sagernes ofte komplicerede karakter kan vanskeliggøre nærmere fastsættelse af sådanne tidspunkter i sagens indledende stadier. Det forventes dog, at Nævnet for Videnskabelig Uredelighed i overensstemmelse med almindelige forvaltningsretlige principper vil holde sagens parter orienteret om sagens gang.</p> <p>For så vidt angår ekspertudvalgets og Uddannelses- og Forskningsministeriets generelle overvejelser bag bestemmelsen henvises der til henholdsvis afsnittene 3.5.2.5 og 3.5.3.4 i de almindelige bemærkninger.</p>	
<p>§ 16. Nævnet for Videnskabelig Uredelighed afslutter realitetsbehandlede sager ved at træffe afgørelse om, at der foreligger eller ikke foreligger videnskabelig uredelighed.</p> <p>Stk. 2. Som led i afgørelser efter stk. 1, hvor nævnet konstaterer, at der foreligger videnskabelig uredelighed, kan nævnet beslutte følgende:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Henstille til forskeren, at det videnskabelige produkt trækkes tilbage. 2) Orienterer den eller de berørte forskningsinstitutioner. 3) Orienterer forskerens arbejdsgiver. 4) Orienterer udgiveren af det videnskabelige produkt, herunder eventuelt henstille til denne, at det videnskabelige produkt trækkes tilbage 	<p><i>Til § 16</i></p> <p>Efter gældende ret afgiver UVVU i sager, hvor udvalgene konstaterer, at der foreligger videnskabelig uredelighed en udtalelse (afgørelse), hvori der udtales kritik. Udvalgene kan samtidig orientere den indklagedes arbejdsgiver, hvis vedkommende er ansat som forsker, henstille, at det pågældende videnskabelige arbejde skal trækkes tilbage, orientere vedkommende offentlige myndighed, som fører tilsyn med området, underrette tilskudsgiver, hvis der er tale om, at udvalgene har konstateret, at der foreligger videnskabelig uredelighed i en ansøgning om tilskud fra offentlige forskningsbevillinger, foretage politianmeldelse, hvis der er tale om en strafbar lovovertrædelse, samt efter særlig anmodning fra en</p>	<p>Kommentar Institutioner <i>skal</i> orienteres.</p> <p>Ifølge lovens § 2 kan man alene behandle sager der er offentlig finansieret, hvorfor ønsker man at orientere fonde?</p>

<p>el.lign. 5) Orienterer eventuelle fonde el.lign., som helt eller delvis har finansieret den udførte forskning.</p>	<p>ansættelsesmyndighed udtale sig om graden af videnskabelig uredelighed.</p> <p>Der henvises til afsnit 3.5.1.4 i de almindelige bemærkninger.</p> <p>Med bestemmelsen foreslås gældende ret til dels opretholdt for så vidt angår Nævnet for Videnskabelig Uredelighed.</p> <p>Det foreslås, at Nævnet for Videnskabelig Uredelighed afslutter realitetsbehandlede sager ved at træffe en afgørelse med en stillingtagen til, om der foreligger videnskabelig uredelighed. Der er tale om, at denne afgørelse ligesom efter gældende ret er en afgørelse i forvaltningslovens forstand.</p> <p>I stk. 2 opregnes udtømmende de accessoriske sanktioner, som Nævnet for Videnskabelig Uredelighed kan tildele i forbindelse med, at nævnet efter stk. 1 træffer afgørelse om, at der foreligger videnskabelig Uredelighed. De oplyste sanktioner indgår som et led i afgørelserne efter stk. 1 og vil derfor være omfattet af det forvaltningsretlige afgørelsesbegreb. De oplyste sanktioner, der skal anvendes under hensyntagen til det almindelige forvaltningsretlige proportionalitetsprincip, er udtryk for de reaktioner, som kan tænkes at være mest relevante i forbindelse med afgørelsen af en uredelighedssag. Bestemmelsen er ikke til hinder for, at nævnet i overensstemmelse med almindelige regler kan iværksætte andre former for processuelle tiltag. Disse vil blot ikke være afgørelser i forvaltningslovens forstand. Således vil det som efter gældende ret være muligt for nævnet efter omstændighederne f.eks. at indgive politianmeldelse eller orientere en tilsynsmyndighed. Bestemmelsen er heller ikke til hinder for, at andre myndigheder m.fl. som følge af konstateret videnskabelig uredelighed pålægger forskeren andre former for sanktioner el.lign., f.eks. at arbejdsgiveren anvender disciplinære ansættelsesretlige sanktioner over for forskeren, eller at en forskningsfinansierende fond fastsætter en</p>	
---	--	--

	<p>ansøgningskarensperiode for forskeren.</p> <p>Med nr. 1 foreslås det, at Nævnet for Videnskabelig Uredelighed kan henstille til forskeren, at det videnskabelige produkt trækkes tilbage. Bestemmelsen er i overensstemmelse med den gældende retstilstand for UVVU. Modsat ekspertudvalget foreslår Uddannelses- og Forskningsministeriet, at muligheden for at henstille til forskeren, at det videnskabelige produkt trækkes tilbage, opretholdes. Selvom ministeriet er enig med ekspertudvalget i, at forskeren blot kan vælge at ignorere henstillingen, kan det ikke afvises, at muligheden kan have selvstændig betydning. Begrundelsen for at opretholde denne sanktionsmulighed er desuden, at nævnet herved gives en mulighed for klart at tilkendegive, at et videnskabeligt produkt indeholder videnskabelig uredelighed af en sådan karakter, at produktet bør trækkes tilbage, så ny forskning ikke bygger videre på det pågældende uredelighedsbehæftede produkt.</p> <p>Med nr. 2 foreslås det, at Nævnet for Videnskabelig Uredelighed kan orientere den eller de berørte forskningsinstitutioner. Baggrunden for bestemmelsen, der er ny, er, at en forskningsinstitution vil have en væsentlig interesse i at blive orienteret om udfaldet af en sag om videnskabelig uredelighed i forbindelse med forskning udført på institutionen. Bestemmelsen skal endvidere ses i lyset af, at en berørt forskningsinstitution ofte efter lovforslagets §§ 10-11 vil være tættere involveret i sagsbehandlingen i konkrete sager om videnskabelig uredelighed.</p> <p>Med nr. 3 foreslås det, at Nævnet for Videnskabelig Uredelighed kan orientere forskerens arbejdsgiver. Bestemmelsen er i det væsentlige i overensstemmelse med, hvad der i dag gælder for UVVU, idet det dog ikke findes hensigtsmæssigt at opretholde kravet om, at den videnskabeligt uredelige skal være ansat som forsker. Det kan være af væsentlig betydning, at en</p>	
--	---	--

	<p>arbejdsgiver orienteres, uanset om den pågældende (tilfældigvis) måtte være ansat i en decideret forskerstilling eller ej. Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med, at begrebet forsker efter lovforslagets § 3, stk. 1, nr. 7, foreslås at relatere sig til vedkommendes forskningsmæssige erfaringer og ikke nødvendigvis den pågældendes ansættelsesforhold.</p> <p>Efter nr. 4 foreslås det, at Nævnet for Videnskabelig Uredelighed kan orientere udgiveren af det videnskabelige produkt, herunder eventuelt henstille til denne, at det videnskabelige produkt trækkes tilbage el.lign. Baggrunden for bestemmelsen, der foreslås indsat efter inspiration fra ekspertudvalget, er, at en udgiver ofte har stor interesse i sagen og i dag ikke nødvendigvis modtager oplysning om, at et videnskabeligt produkt offentliggjort hos denne har været genstand for en uredelighedssag. Udgiverne spiller i forhold til tidligere også en større rolle i forhold til arbejdet med videnskabelig uredelighed og tvivlsom forskningspraksis. De bør derfor orienteres, således at der kan foretages en vurdering af, om det videnskabelige produkt bør trækkes tilbage, korrigeres el.lign. Nævnet bør i den sammenhæng kunne henstille til udgiveren, at disse skridt (tilbagetrækning, korrigerings el.lign.) bør iværksættes. Herved forventes det også, at der skabes yderligere incitament til, at en forsker følger nævnets henstilling om tilbagetrækning efter nr. 1.</p> <p>Efter nr. 5 foreslås det, at Nævnet for Videnskabelig Uredelighed kan orientere den eller de fonde el.lign., som helt eller delvis har finansieret den udførte forskning. Bestemmelsen er en udvidelse af gældende ret, hvorefter UVVU kan underrette en tilskudsgiver, hvis der er tale om, at udvalgene har konstateret, at der foreligger videnskabelig uredelighed i en ansøgning om tilskud fra offentlige forskningsbevillinger. Baggrunden for den foreslåede bestemmelse er, at forskningsfinansierende fonde o.l.</p>	
--	---	--

	<p>har en væsentlig interesse i, om der i den forskning, de finansierer, er begået videnskabelig uredelighed, så fondene m.fl. kan træffe de nødvendige foranstaltninger, eksempelvis tilbagekalde bevilling, fastsætte karensperiode m.v. I den forbindelse vurderes det hensigtsmæssigt, at nævnet får mulighed for at orientere både offentlige og private fonde el.lign., da forskningsprojekter kan indeholde finansiering fra begge typer fonde samtidig.</p> <p>For så vidt angår ekspertudvalgets og Uddannelses- og Forskningsministeriets overvejelser bag bestemmelsen henvises der til afsnittene 3.5.2.5 og 3.5.3.4 i de almindelige bemærkninger.</p>	
<p>§ 17. I tilfælde, hvor Nævnet for Videnskabelig Uredelighed vurderer, at en sag kan indeholde forhold om tvivlsom forskningspraksis, som af nævnet vurderes til ikke at være videnskabelig uredelighed, kan nævnet oversende sådanne forhold til den relevante forskningsinstitution til videre behandling.</p>	<p><i>Til § 17</i></p> <p>I overensstemmelse med ekspertudvalgets tanker foreslås det som noget nyt lovfastsat, at Nævnet for Videnskabelig Uredelighed kan oversende forhold om mulig tvivlsom forskningspraksis til den relevante forskningsinstitution til videre behandling. Der tænkes på tilfælde, hvor Nævnet for Videnskabelig Uredelighed har vurderet, at der i en sag ikke foreligger videnskabelig uredelighed, men omvendt vurderer, at sagen kan indeholde forhold om tvivlsom forskningspraksis. Oversendelse efter forslaget kan ske både i forbindelse med en formalitetsbehandling (lovforslagets §§ 13 og 14) og en realitetsbehandling (lovforslagets §§ 15 og 16). Bestemmelsen skal accentuere vigtigheden af, at mulige forhold om tvivlsom forskningspraksis, der afdækkes af nævnet, viderefremmes til forskningsinstitutionerne.</p> <p>Som eksempler på forhold, som Nævnet for Videnskabelig Uredelighed forventes at overveje at oversende i medfør bestemmelsen, kan nævnes sager, hvor nævnet konkluderer, at videnskabelig uredelighed ikke har fundet sted, men hvor der kan være problemer med datahåndtering, forfatterskaber m.m. Nævnet kan endvidere tænkes at anvende bestemmelsen i tilfælde, hvor nævnet vurderer, at en</p>	<p>Kommentar</p> <p>Der er lagt op til, at Nævnet kan splitte sager op og sende dele retur til forskningsinstitutionen til behandling. DTU mener, at en sag skal vurderes samlet i samme organ.</p> <p>Hvad sker der med tidsfristerne ved opsplitning af sager? Osv.</p>

fabrikering, forfalskning eller plagiering ikke er begået forsætligt eller groft uagtsomt eller falder under bagatelgrænsen for videnskabelig uredelighed i lovforslagets § 3, stk. 2, nr. 1, samt i sager, der falder uden for nævnets kompetenceområde, jf. lovforslagets § 4, eller som nævnet i øvrigt afviser efter lovforslagets § 13.

Det er forventningen, at en oversendelse som udgangspunkt vil ske i forbindelse med, at sagen færdigbehandles ved Nævnet for Videnskabelig Uredelighed. Principielt er der imidlertid ikke noget til hinder for, at oversendelsen sker på f.eks. et tidligere stade af sagens behandling, og at der som følge heraf sker en samtidig behandling ved både nævnet og forskningsinstitutionen (nu i to sager). I dette tilfælde vil oversendelsen være en følge af, at nævnet træffer delafgørelse om, at de pågældende forhold, der oversendes, enten ikke er videnskabelig uredelighed, eller ikke, jf. lovforslagets § 13, vil blive vurderet af nævnet.

Med udtrykket den relevante forskningsinstitution menes den forskningsinstitution, der må anses for at have den tætteste tilknytning til sagen. Som hovedregel vil dette typisk være den forskningsinstitution, som anmeldelsen om videnskabelig uredelighed skal indgives til efter lovforslagets § 10, stk. 1. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 19, stk. 1.

Baggrunden for den foreslåede bestemmelse er at understøtte det grundlæggende hensyn bag lovforslaget om at skabe en sammenhængende og hensigtsmæssig håndtering af både sager om videnskabelig uredelighed og tilfælde af tvivlsom forskningspraksis.

For så vidt angår ekspertudvalgets og Uddannelses- og Forskningsministeriets overvejelser bag bestemmelsen henvises der til henholdsvis afsnittene 3.5.2.5 og 3.5.3.4 i de almindelige bemærkninger.

<p>§ 18. Nævnet for Videnskabelig Uredeligheds afgørelser kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.</p>	<p><i>Til § 18</i> UVVU's afgørelser kan i medfør af gældende ret ikke indbringes for anden administrativ myndighed (forvaltningsmyndighed). Der henvises til afsnit 3.5.1.5 i de almindelige bemærkninger. Med den foreslåede bestemmelse fastholdes i overensstemmelse med ekspertudvalgets anbefalinger gældende ret for så vidt angår Nævnet for Videnskabelig Uredelighed med den modifikation, at loven alene indeholder en eksplicit bestemmelse om afskæring af klageadgang i uredelighedssager. Bestemmelsen er en delvis kodifikation af det almindelige forvaltningsretlige udgangspunkt, hvorefter et nævns forvaltningsretlige afgørelser ikke uden klar hjemmel kan påklages til anden forvaltningsmyndighed. Det bemærkes hertil, at andre afgørelser end afgørelser i uredelighedssager, som nævnet måtte træffe, efter disse almindelige forvaltningsretlige regler heller ikke vil kunne påklages til anden administrativ myndighed. Baggrunden for forslaget er, at nævnets formand efter lovforslaget er landsdommer, og at nævnets øvrige medlemmer er anerkendte forskere. Det forventes således, at retlige og faglige hensyn er tilgodeset med den foreslåede konstruktion. For så vidt angår ekspertudvalgets og Uddannelses- og Forskningsministeriets overvejelser bag bestemmelsen samt Nævnet for Videnskabelig Uredeligheds forvaltningsretlige status henvises der til henholdsvis afsnittene 3.5.2.6, 3.5.3.5 og 3.5.3.2 i de almindelige bemærkninger.</p>	<p>Ingen kommentar.</p>
<p>Kapitel 4 <i>Tvivlsom forskningspraksis</i></p>		

§ 19. Forskningsinstitutionerne behandler tilfælde af tvivlsom forskningspraksis, jf. dog § 4.

Stk. 2. Opgaven efter stk. 1 kan løses af den enkelte forskningsinstitution selv, i fællesskab af flere forskningsinstitutioner eller under anvendelse af ekstern ekspertise.

Til § 19

Der er ikke i dag lovfæstede regler om forskningsinstitutionernes pligt til at behandle tilfælde af tvivlsom forskningspraksis.

Der henvises til afsnit 3.6.1 i de almindelige bemærkninger.

Den foreslåede bestemmelse i stk. 1, er i overensstemmelse med ekspertudvalgets anbefalinger, hvorefter håndteringen af tvivlsom forskningspraksis overlades til forskningsinstitutionerne, der samtidig får pligt til at behandle tilfælde af tvivlsom forskningspraksis, som dette begreb er defineret i lovforslagets § 3, stk. 1, nr. 5. Efter bestemmelsen foreslås der således på lovniveau fastsat en pligt for forskningsinstitutionerne til at behandle sådanne tilfælde. Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 4. Hensigten med disse to bestemmelser er at fastlægge, at alle sager om videnskabelig uredelighed skal behandles af nævnet, mens tilfælde af tvivlsom forskningspraksis skal behandles af forskningsinstitutionerne.

Definitionen af tvivlsom forskningspraksis i lovforslagets § 3, stk. 1, nr. 5, er formuleret bredt og forventes udfyldt gennem bl.a. praksis på forskningsinstitutionerne, jf. nærmere bemærkningerne ovenfor til bestemmelsen. Det forventes, at det nærmere indhold af pligten til at behandle tilfælde af tvivlsom forskningspraksis følger den dynamiske udvikling i forståelsen af begrebet. Den danske kodeks for integritet i forskning indeholder anbefalinger til institutionelle systemer til håndtering af brud på ansvarlig forskningspraksis, som flere danske forskningsinstitutioner har tilsluttet sig og er ved at implementere. Det er ikke hensigten med bestemmelsen, at samtlige tilfælde af tvivlsom forskningspraksis nødvendigvis skal håndteres efter den fulde procedure som skitseret i kodeksens

Kommentar

Jf. bemærkningerne til § 1 og de generelle bemærkninger til lovens opbygning. Generelt bør kapitel 4 flyttes op som kapitel 3 efter Definitioner.

Det er nyt med lovfæstede regler om forskningsinstitutionernes pligt til at behandle tilfælde af tvivlsom forskningspraksis. Det er dog DTU's opfattelse, at indførelsen af 'pligt' ikke vil påvirke forskningsinstitutionernes behandling af eventuelle sager, da det er i forskningsinstitutionernes egeninteresse at afklare disse sager, hvorfor disse allerede behandles i dag.

DTU finder, at forskningsinstitutionerne fuldt ud kan behandle sager om tvivlsom forskningspraksis – som de allerede gør i dag – og videnskabelig uredelighed.

Det er positivt, at der er lagt op til, at forskningsinstitutionerne selv kan organisere deres behandling.

Vedr. forvaltning og rettigheder

Det er *ikke* klart, hvordan en indklaget forsker står retsmæssigt.

	<p>anbefalinger, (hvorefter der lægges op til først at foretage en indledende rådgivning angående mistanker om potentielle brud efterfulgt af en egentlig undersøgelse i dertil nedsatte udvalg el.lign. afsluttet med ledelsens stillingtagen til eventuelle sanktioner). Det forventes således med den nu foreslåede bestemmelse, at det overlades til forskningsinstitutionerne selv at tilrettelægge konkrete procedurer for håndtering af tvivlsom forskningspraksis. I den forbindelse kan det være hensigtsmæssigt eksempelvis at etablere en model, hvor mindre alvorlige tilfælde af tvivlsom forskningspraksis kan håndteres ved mægling, henstillinger, o.l., mens mere alvorlige tilfælde udsættes for en egentlig udvalgsbehandling el.lign. Det afgørende er, at forskningsinstitutionen lever op til ansvaret med at håndtere tvivlsom forskningspraksis på institutionen, primært af forebyggende grunde.</p> <p>Behandlingen af konkrete tilfælde af tvivlsom forskningspraksis vil ikke i sig selv være forvaltningsretlige afgørelsessager, dvs. de er ikke uden videre omfattet af forvaltningsloven. De konklusioner, som forskningsinstitutionerne kommer frem til i de enkelte sager, vil efter omstændighederne være uforbindende udtalelser, der ikke har egentlige retsvirkninger, men alene gengiver forskningsinstitutionens vurdering af den konkrete sag. Behandlingen af tilfælde af tvivlsom forskningspraksis vil dog (som i dag) kunne indgå som et led i egentlige forvaltningsretlige afgørelsessager, f.eks. ansættelsesretlige disciplinærsager mod ansatte.</p> <p>Tilfælde af tvivlsom forskningspraksis kan tænkes at relatere sig til to eller flere forskningsinstitutioner. Forskningsinstitutionerne må i sådanne tilfælde nærmere aftale, hvilken af forskningsinstitutionerne der mest naturligt håndterer forholdet.</p> <p>Forskningsinstitutioner, som ikke har særlig</p>	
--	--	--

	<p>erfaring med at håndtere tvivlsom forskningspraksis, og som kan have vanskeligt ved egenhændigt at løfte opgaverne efter bestemmelsen, kan efter det foreslåede stk. 2 vælge at løse opgaverne i fællesskab med andre forskningsinstitutioner eller under anvendelse af (anden) ekstern ekspertise.</p> <p>Bestemmelsen giver ikke hjemmel til at nedsætte selvstændige juridiske personer, der kan varetage opgaverne, og det vil fortsat være den enkelte forskningsinstitution, hvor forholdet hører til, der i sidste ende bærer ansvaret for forholdets behandling, herunder har kompetencen i en evt. forvaltningsretlig afgørelsessag. Bestemmelsen giver imidlertid mulighed for, at forskningsinstitutionerne kan trække på hinandens eller en (anden) ekstern parts ekspertise. F.eks. vil professionshøjskolerne kunne gå sammen om nedsættelsen af et fælles udvalg – som organisatorisk placeres på én af professionshøjskolerne – der får som opgave at udtale sig til den berørte professionshøjskole, hvorunder det konkrete forhold henhører. En anden mulighed vil være, at en mindre forskningsinstitution indgår i et samarbejde med et universitet, hvor universitetet kan komme med udtalelser om tvivlsom forskningspraksis på forskningsinstitutionens område. Retningslinjerne efter lovforslagets § 20 vil skulle afspejle denne proces.</p> <p>Bestemmelsen berører ikke forskningsinstitutionernes generelle pligt til i deres almindelige virksomhed (undervisning, forskning m.v.) at inddrage spørgsmål om tvivlsom forskningspraksis.</p> <p>For så vidt angår ekspertudvalgets og Uddannelses- og Forskningsministeriets overvejelser bag bestemmelsen henvises der til henholdsvis afsnittene 3.6.2 og 3.6.3 i de almindelige bemærkninger.</p>	
<p>§ 20. Den enkelte forskningsinstitution offentliggør på institutionens hjemmeside</p>	<p><i>Til § 20</i> Efter bestemmelsen, der er i tråd med</p>	<p>Ingen kommentar.</p>

<p>retningslinjer for behandling af tilfælde af tvivlsom forskningspraksis.</p>	<p>ekspertudvalgets anbefalinger, foreslås det pålagt forskningsinstitutionerne at udarbejde og offentliggøre retningslinjer for deres behandling af tilfælde af tvivlsom forskningspraksis. Herved sikres det, at tilfælde af tvivlsom forskningspraksis, der kan være komplicerede og kræver særlig faglig indsigt, behandles gennemsigtigt og ensartet på tværs af videnskabelige områder. Retningslinjerne forventes at være i overensstemmelse med gældende ret, herunder almindelige forvaltningsretlige grundsætninger. Bestemmelsen giver ikke hjemmel til at fravige, men alene supplere gældende ret. Hvis behandlingen af konkrete tilfælde af tvivlsom forskningspraksis indgår i en forvaltningsretlig afgørelsessag, forventes både retningslinjerne og forvaltningslovens regler iagttaget ved sagsbehandlingen. Hovedparten af universiteterne har allerede i dag nedskrevne retningslinjer for behandling af tilfælde af tvivlsom forskningspraksis.</p> <p>For så vidt angår ekspertudvalgets og Uddannelses- og Forskningsministeriets overvejelser bag bestemmelsen henvises der til henholdsvis afsnittene 3.6.2 og 3.6.3 i de almindelige bemærkninger.</p>	
<p>Kapitel 5 <i>Beretninger</i></p>		
<p>§ 21. Nævnet for Videnskabelig Uredelighed udarbejder en årlig beretning om sin behandling af sager om videnskabelig uredelighed.</p>	<p><i>Til § 21</i> Efter gældende ret offentliggør UVVU en årlig beretning i ikke-personhenførbare form om udvalgenes virksomhed. Der henvises til afsnit 3.7.1 i de almindelige bemærkninger. På linje med retstilstanden i dag foreslås det, at Nævnet for Videnskabelig Uredelighed udarbejder en årlig beretning om sin behandling af sager om videnskabelig uredelighed. Det gældende krav om, at behandlede sager gengives anonymt i årsberetningen, videreføres ikke. Årsagen hertil ligger bl.a. i det</p>	<p>Kommentar DTU finder at den nuværende praksis omkring nævnets nuværende afrapportering er relevant og god.</p>

	<p>forhold, at sager om videnskabelig uredelighed ikke generelt er undtaget fra aktindsigt efter f.eks. offentlighedslovens regler. Årsberetningen forventes at indeholde et resumé af de sager, som nævnet har behandlet i årets løb, samt eventuelle andre relevante emner, som nævnet måtte ønske at medtage i beretningen.</p> <p>For så vidt angår Uddannelses- og Forskningsministeriets generelle overvejelser bag bestemmelsen henvises der til afsnit 3.7.3 i de almindelige bemærkninger.</p>	
<p>§ 22. Nævnet for Videnskabelig Uredelighed udarbejder en årlig beretning om tilfælde af tvivlsom forskningspraksis, som har været under behandling ved forskningsinstitutionerne. Beretningen udarbejdes på baggrund af en årlig afrapportering fra forskningsinstitutionerne til nævnet.</p>	<p><i>Til § 22</i></p> <p>Med baggrund i ekspertudvalgets anbefalinger foreslås det med bestemmelsen, at Nævnet for Videnskabelig Uredelighed udarbejder en årlig beretning om de tilfælde af tvivlsom forskningspraksis, som har været under behandling ved forskningsinstitutionerne. Baggrunden herfor er, at der herved etableres og fastholdes et centralt overblik over og åbenhed om håndterede tilfælde af tvivlsom forskningspraksis i Danmark, hvilket bidrager til nyttig viden om integriteten i dansk forskning.</p> <p>Da tilfælde af tvivlsom forskningspraksis behandles ved forskningsinstitutionerne, jf. lovforslagets kapitel 4, udarbejdes beretningen på baggrund af en årlig afrapportering fra forskningsinstitutionerne til Nævnet for Videnskabelig Uredelighed. For at sikre en så ensartet og hensigtsmæssig afrapportering som mulig er det forventningen, at nævnet efter en nærmere dialog med forskningsinstitutionerne vil udstede en vejledning om den nærmere praktiske tilrettelæggelse af afrapporteringen.</p> <p>For så vidt angår ekspertudvalgets og Uddannelses- og Forskningsministeriets overvejelser bag bestemmelsen henvises der til henholdsvis afsnittene 3.7.2 og 3.7.3 i de almindelige bemærkninger.</p>	<p>Kommentar</p> <p>Som udgangspunkt finder DTU det u hensigtsmæssigt at sager skal indrapporteres årligt. Dette bl.a. med udgangspunkt i den uklare beskrivelse af, hvilke sager der skal indrapporteres, Der er behov for en præcisering af, hvornår en sag betragtes som en sag iht. lovudkastet. DTU foreslår at en sag om tvivlsom forskningspraksis kun indgår som en sag i årsberetningen i de tilfælde, hvor der sanktioneres mod de involverede forskere.</p> <p>Ift. afrapportering er det problematisk, Nævnet, jf. § 12, kan tage sager op af egen drift, hvis de f.eks. kommer til deres opmærksomhed via afrapporteringen af sager af tvivlsom forskningspraksis hos forskningsinstitutionerne. Dette harmonerer ikke med, at de almindelige bemærkninger (3.7.3), hvorefter der ikke er tale om "overinstansbedømmelse".</p>

<p>Kapitel 6 <i>Sekretariatsbetjening, tilsyn, bemyndigelser m.v.</i></p>		
<p>§ 23. Sekretariatsbetjeningen af Nævnet for Videnskabelig Uredelighed varetages af Uddannelses- og Forskningsministeriet eller en statslig myndighed under ministeriet.</p>	<p><i>Til § 23</i> UVVU sekretariatsbetjenes i dag af Uddannelses- og Forskningsministeriet, der har delegeret denne forpligtelse til Styrelsen for Forskning og Innovation. Der henvises til afsnit 3.8.1 i de almindelige bemærkninger. Med bestemmelsen foreslås gældende ret videreført, således at sekretariatsbetjeningen af Nævnet for Videnskabelig Uredelighed varetages af Uddannelses- og Forskningsministeriet eller en statslig myndighed under ministeriet. For så vidt angår Uddannelses- og Forskningsministeriets overvejelser bag bestemmelsen henvises der til afsnit 3.8.3 i de almindelige bemærkninger.</p>	<p>Ingen kommentar.</p>
<p>§ 24. Uddannelses- og forskningsministeren fører tilsyn med, at denne lov og regler fastsat i medfør heraf overholdes.</p>	<p><i>Til § 24</i> Efter gældende ret fører uddannelses- og forskningsministeren tilsyn med UVVU som en del af det almindelige sektortilsyn. Der henvises til afsnit 3.8.1 i de almindelige bemærkninger. Det foreslås med bestemmelsen eksplicit reguleret, at uddannelses- og forskningsministeren fører tilsyn med, at denne lov og regler fastsat i medfør heraf overholdes. Der er tale om en lovfæstelse af det almindelige sektortilsyn, idet håndtering af videnskabelig uredelighed og tvivlsom forskningspraksis hører under Uddannelses- og Forskningsministeriets ressort. Ved tilsyn forstås, at uddannelses- og forskningsministeren bl.a. skal påse, at Nævnet for Videnskabelig Uredelighed overholder lovens bestemmelser i sit virke, samt at forskningsinstitutionerne lever op til de pligter, de pålægges med lovforslaget. Tilsynsforpligtelsen skal</p>	<p>Ingen kommentar.</p>

	<p>sikre, at opgaverne med at behandle henholdsvis sager om videnskabelig uredelighed og tilfælde af tvivlsom forskningspraksis foregår på forsvarlig og lovlig vis i overensstemmelse med lovens bestemmelser og bestemmelser udstedt i medfør heraf.</p>	
<p>§ 25. Uddannelses- og forskningsministeren kan fastsætte regler om formkrav til anmeldelser om videnskabelig uredelighed, kommunikation på andre sprog end dansk og om digital kommunikation, herunder om anvendelse af bestemte it-systemer, særlige digitale formater, digital signatur m.v.</p>	<p><i>Til § 25</i></p> <p>Efter gældende ret kan uddannelses- og forskningsministeren fastsætte nærmere regler for UVVU's virke. UVVU-bekendtgørelsen indeholder ikke regler om formkrav og kommunikation i forbindelse med UVVU's behandling af sager om videnskabelig uredelighed.</p> <p>Der henvises til afsnit 3.8.1 i de almindelige bemærkninger.</p> <p>Det foreslås med bestemmelsen, at uddannelses- og forskningsministeren gives mulighed for ved bekendtgørelse at fastsætte regler for formkrav til anmeldelser om videnskabelig uredelighed, kommunikation på andre sprog end dansk og om digital kommunikation, herunder anvendelse af bestemte it-systemer, særlige digitale formater, digital signatur m.v.</p> <p>Hjemmelen til at fastsætte regler for formkrav til anmeldelser om videnskabelig uredelighed foreslås indført for at kunne medvirke til at lette sagsgangen i Nævnet for Videnskabelig Uredelighed i forbindelse med nævnets håndtering af konkrete anmeldelser. Som eksempler på formkrav, der kan fastsætte efter bestemmelsen, kan nævnes krav om anvendelse af anmeldelseskema, format for anmeldelser og platform, herunder digital platform, til brug for indgivelse af anmeldelser.</p> <p>Under hensyn til navnlig lovforslagets § 7 om anvendelse af ekstern ekspertbistand i sager om videnskabelig uredelighed foreslås det, at ministeren også kan fastsætte regler om kommunikation på andet sprog end dansk. Der kan være behov for at indhente</p>	<p>Ingen kommentar.</p>

	<p>udenlandsk bistand i en konkret sag, hvorfor det vil være hensigtsmæssigt af hensyn til kommunikationen med sådanne internationale eksperter, at der kan stilles krav om, at materialet i sagen skal foreligge på engelsk.</p> <p>Nævnet kan endvidere have behov for at anvende bestemte it-systemer og særlige digitale formater i deres sagsbehandling og i kommunikation med anmelder og andre, hvorfor en hjemmel til at fastsætte regler herom foreslås indført.</p>	
<p>§ 26. Uddannelses- og forskningsministeren kan bemyndige en statslig myndighed under ministeriet eller andre statslige myndigheder efter forhandling med vedkommende minister til at udøve de beføjelser, der i denne lov er tillagt uddannelses- og forskningsministeren.</p> <p>Stk. 2. Uddannelses- og forskningsministeren kan fastsætte regler om adgangen til at påklage afgørelser, der er truffet i henhold til bemyndigelse efter stk. 1, herunder at afgørelserne ikke skal kunne påklages.</p> <p>Stk. 3. Uddannelses- og forskningsministeren kan fastsætte nærmere regler om udøvelsen af de beføjelser, som en anden statslig myndighed efter forhandling med vedkommende minister bliver bemyndiget til at udøve efter stk. 1.</p>	<p><i>Til § 26</i></p> <p>Det foreslås med bestemmelsen i stk. 1, at uddannelses- og forskningsministeren i overensstemmelse med gældende ret gives hjemmel til at bemyndige en statslig myndighed under ministeriet eller andre statslige myndigheder efter forhandling med vedkommende minister til at udøve de beføjelser, der i denne lov er tillagt uddannelses- og forskningsministeren.</p> <p>Bestemmelsen går i første række ikke videre, end hvad der allerede gælder efter almindelige forvaltningsretlige grundsætninger, hvorefter en minister på ulovbestemt grundlag kan delegere kompetence til myndigheder, der ligger i det administrative hierarki under ministeriet. I anden række gives der med bestemmelsen imidlertid uddannelses- og forskningsministeren mulighed for også at kunne delegere kompetence til en myndighed, der ligger i det administrative hierarki under en anden minister. Herved sikres det, at uddannelses- og forskningsministeren, hvis der f.eks. træffes beslutning om flytning af en myndighed under ministeriet, kan henlægge myndighedsopgaver efter loven til en sådan myndighed, hvis dette findes hensigtsmæssigt. Delegation til en myndighed inden for et andet ministerområde vil alene kunne ske efter forhandling med den pågældende minister.</p> <p>Med bestemmelsen i stk. 1 gives uddannelses- og</p>	<p>Ingen kommentar.</p>

	<p>forskningsministeren mulighed for at kunne gennemføre en samlet regulering af spørgsmål om delegation og klageadgang, jf. nedenfor, efter loven, idet ministeren kan udstede en bekendtgørelse, der samlet regulerer disse forhold.</p> <p>Efter bestemmelsen i stk. 2 foreslås det, at der gives uddannelses- og forskningsministeren hjemmel til, at denne kan fastsætte regler om adgangen til at påklage afgørelser, der er truffet i henhold til bemyndigelse efter stk. 1, herunder at afgørelserne ikke skal kunne påklages. Bestemmelsen angår, jf. henvisningen i bestemmelsen til stk. 1, alene afgørelser, der træffes i henhold til en delegation af ministerens beføjelser efter dette lovforslag. Afgørelser, der træffes på andet grundlag, falder udenfor. Bestemmelsen giver ministeren mulighed for f.eks. at fastsætte regler om klagefrister, klagevej og om prøvelsesbegrænsning i klageinstansen, men også til helt at afskære klageadgangen.</p> <p>Med bestemmelsen i stk. 3 får uddannelses- og forskningsministeren hjemmel til at fastsætte nærmere regler om udøvelsen af de beføjelser, som en anden statslig myndighed efter forhandling med vedkommende minister bliver bemyndiget til at udøve efter stk. 1. Bestemmelsen omhandler de tilfælde, hvor ministeren udnytter sin adgang til at delegere beføjelser efter lovforslaget til statslige myndigheder uden for Uddannelses- og Forskningsministeriets ressort. De regler, som ministeren kan fastsætte i medfør af bestemmelsen, kan eksempelvis vedrøre sagsbehandlingsskridt og fastsættelse af frister.</p>	
Kapitel 7 <i>Ikrafttræden og overgangsbestemmelser m.v.</i>		
§ 27. Loven træder i kraft den... Stk. 2. Stk. 3.	<i>Til § 27</i> [...]	Ingen kommentar.

§ 28. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.	<i>Til § 28</i> [...]	Ingen kommentar.
--	--------------------------	-------------------------

Høringssvar

Fra: Dansk Arbejdsgiverforening <DA@da.dk>
Sendt: 25. oktober 2016 14:57
Til: Høringssvar
Emne: SV: Høring over udkast til forslag til lov om videnskabelig uredelighed m.v.

AppServerName: esdh-ufm-koncern
DocumentID: 16/052232-13
DocumentIsArchived: -1

Kære Mathias

Under henvisning til det til DA fremsendte høringsbrev af d.d. vedrørende ovennævnte skal vi oplyse, at sagen falder uden for DA's virkefelt, og at vi under henvisning hertil ikke ønsker at afgive bemærkninger.

Med venlig hilsen

Maria Sonne Jensen
Administrativ koordinator, barselsvikar

Fra: Høringssvar [<mailto:hoering@fi.dk>]
Sendt: 25. oktober 2016 13:26
Til: Høringssvar
Emne: Høring over udkast til forslag til lov om videnskabelig uredelighed m.v.

Til adressaterne på vedhæftede høringsliste

I forlængelse af anbefalinger til ændringer i det danske uredelighedssystem fremsat i december 2015 af et ekspertudvalg nedsat af Uddannelses- og Forskningsministeriet sendes følgende lovforslag i høring:

- Forslag til lov om videnskabelig uredelighed m.v.

Foruden lovforslaget vedhæftes høringsbrev samt høringsliste.

Alle dokumenter er endvidere offentliggjort på Høringsportalen: <https://hoeringsportalen.dk/Hearing/Details/59977>

Evt. bemærkninger til lovforslaget bedes sendt til Styrelsen for Forskning og Innovation på mailadressen hoering@fi.dk senest **den 23. november 2016 kl. 12.00.**

Med venlig hilsen

Mathias Willumsen
Specialkonsulent
Juridisk kontor
Telefon: + 45 7231 8222
E-mail: mawi@fi.dk

Uddannelses- og Forskningsministeriet

Styrelsen for Forskning og Innovation
Bredgade 40
DK-1260 København K
Telefon: +45 3544 6200
Fax: +45 3544 6201
E-mail: fi@fi.dk
www.ufm.dk

Styrelsen for Forskning og Innovation
Bredgade 40
1260 København K
Att.: Juridisk kontor

22. november 2016

Høring over udkast til lovforslag om videnskabelig uredelighed m.v.

Dansk Erhverv takker for muligheden for at afgive høringssvar.
Dansk Erhverv har ingen kommentar til det pågældende lovforslag

Med venlig hilsen

Mette Fjord Sørensen

Uddannelses- og forskningspolitisk chef

21. november 2016

AHOF

DI-2016-11691

Uddannelses- og Forskningsministeriet
Styrelsen for Forskning og Innovation
Att. Mathias Willumsen
Bredgade 40
1260 København K

Dansk Industri
Confederation of Danish Industry

Høring over lov om videnskabelig uredelighed mv.

DI takker for muligheden for at kommentere på udkast til lovforslag om lov om videnskabelig uredelighed m.v.

DI støtter forenklingen af lovgrundlaget for arbejdet med videnskabelig uredelighed og finder, at der er mange gode elementer i det fremsatte lovforslag. DI mener dog overordnet, at det er forkert at skelne mellem privat og offentlig forskning. Forskningens objektivitet er vigtig, uanset om man modtager offentlig eller privat finansiering.

DI har følgende konkrete bemærkninger:

Vedr. §2

Med det nye lovgrundlag kan sager om uredelighed i private virksomheder ikke længere behandles, heller ikke – som hidtil – hvis de involverede parter giver deres samtykke.

DI anerkender argumentet om, at offentlige ressourcer ikke skal anvendes til at behandle sager om forskning, der alene er finansieret af private midler.

DI mener dog, at det er særdeles vigtigt, at integriteten og troværdigheden af dansk forskning ikke kan beklækkes uanset finansieringskilden. Det er god videnskabelig praksis at oplyse om eventuelle interessekonflikter, uanset om forskningen er finansieret og udført i offentligt regi som forskningsbaseret myndighedsbetjening eller i privat regi.

Med det nye lovgrundlag er der betydelig risiko for, at forskning, der er udført i privat regi, ringeagtes ud fra en betragtning om, at det ikke er dækket af loven om videnskabelig uredelighed mv.

DI mener, at Nævnet for Videnskabelig Uredelighed fortsat skal have mulighed for at behandle sager om uredelighed i relation til forskning udført i privat regi, såfremt de involverede parter giver deres samtykke og selv står for finansieringen af sagens omkostninger.

Konkret foreslår DI derfor, at lovforslagets §2 revideres, så den afspejler ovenstående.

Vedr. §5

DI støtter forenklingen af Nævnet for Videnskabelig Uredelighed. Med forenklingen er det vigtigt, at der er åbenhed og transparens i forbindelse med sammensætningen af Nævnet for Videnskabelig Uredelighed. DI mener derfor, at udpegning af nævnets øvrige medlemmer bør ske på baggrund af et åbent opslag og ikke - som der er lagt op til i lovforslaget - alene efter høring af Danmarks Frie Forskningsråd. Det er relevant for en bred kreds af samfundsaktører at have mulighed for at indstille medlemmer til Nævnet for Videnskabelig Uredelighed. Indstillingen efter åbent opslag vil afspejle praksis fra tilsvarende råd og nævn og understrege forskningens bredere samfundsorientering og relevans.

DI foreslår konkret, at §5, stk. 3, revideres, så der kommer til at stå: ”De øvrige medlemmer skal være anerkendte forskere og udpeges af uddannelses- og forskningsministeren i deres personlige egenskab efter *åbent opslag*”.

Vedr. §11, §19 og §20

DI finder det hensigtsmæssigt, at der i lovforslaget skelnes mellem egentlig videnskabelig uredelighed (fabrikering, forfalskning og plagiering) og tvivlsom forskningspraksis, og at sidstnævnte foreslås behandlet på den enkelte forskningsinstitution. DI finder, at det er et godt forslag, som vil bidrage til, at forskningsinstitutioner får et større ansvar for selv at behandle sager og være proaktive i forhold til at undgå sager.

Det vil dog være uhensigtsmæssigt, hvis de enkelte institutioner udvikler forskellig praksis for behandling af sagerne vedrørende tvivlsom forskningspraksis. Sagerne om tvivlsom forskningspraksis bør følge fælles nationale retningslinjer og standarder i forhold til, hvad der forstås ved tvivlsom forskningspraksis, der følger det danske kodeks for integritet i forskning. Ligesom der bør være en fælles national afklaring af standardprocedure for behandling af sagerne og sanktioner i tilfælde af, at det bliver fundet, at en forsker har bedrevet tvivlsom forskningspraksis.

DI tilslutter sig argumentet om at undgå et uhensigtsmæssigt ressourcetræk i forbindelse med indgivelse af sager, men mener, at det er uhensigtsmæssigt, såfremt institutionerne ikke er forpligtet til at konsultere Nævnet for Videnskabelig Uredelighed forud for, at der træffes afgørelse om, hvorvidt der er tale om en sag om videnskabelig uredelighed eller tvivlsom forskningspraksis. Af de almindelige bemærkninger 3.5.3.3 fremgår, at ”... den indledende screening af, i hvilken kategori af sagstyper en given sag hører til, *kan* foretages i dialog med nævnet”. DI mener, at dette bør revideres, så institutionerne forpligtes til at rådføre sig med nævnet. Derved vil nævnet også have bedre mulighed for at følge udviklingen af sager om såvel videnskabelig uredelighed som tvivlsom forskningspraksis.

DI tvivler på, at det er tilstrækkeligt, at Nævnet for Videnskabelig Uredelighed, jf. §22, udgiver en årlig rapport om tilfælde af videnskabelig uredelighed på baggrund af indmeldinger fra institutionerne. Der kan samtidig være en risiko for, at institutionerne kun i begrænset omfang ønsker at indrapportere tilfælde af tvivlsom videnskabelig praksis. DI opfordrer uddannelses- og forskningsministeren til at sætte sig i spidsen for at udarbejde fælles nationale retningslinjer og til at følge udviklingen af praksis på forskningsinstitutionerne som del af det løbende tilsyn med institutionerne.

Endelig finder DI, at det er utilstrækkeligt, at det er op til institutionerne selv, hvorvidt de vil involvere en ekstern part i bedømmelsen af tvivlsom forskningspraksis. §19 bør derfor revideres, så det bliver *et krav*, at institutionerne inddrager brug af ekstern, neutral ekspertise i afgørelsen af disse sager. Det vil udfordre den enkelte forskers retssikkerhed, såfremt der ikke gøres brug af ekstern ekspertise, da institutionen ikke kan forudsættes at være en neutral part i sagerne.

DI mener, at det med fordel kunne præciseres i loven, at alle forskningsinstitutioner skal have et udvalg til god videnskabelig praksis, som følger ens nationale retningslinjer og med krav om brug af ekstern, neutral ekspertise i afgørelsen af sager om videnskabelig uredelighed og tvivlsom forskningspraksis.

Med venlig hilsen

Charlotte Rønhof
Underdirektør

Anders Hoff
Chefkonsulent

danske
erhvervs
akademier

Høringsvar angående forslag til lov om videnskabelig uredelighed m.v.

25. november 2016

Danske Erhvervsakademier takker for muligheden for at kommentere Forslag til lov om videnskabelig uredelighed m.v.

Vi skal meddele, at vi støtter forslaget, som det foreligger

Venlig hilsen

Niels Egelund
Formand for rektorkollegiet

**Danske
Erhvervsakademier**

Danske
Erhvervsakademier
Landemærket 5
1119 København K
www.dkea.dk

Michael Rugaard
Sekretariatschef
Telefon: 23281548
E-post: mr@dkea.dk

Styrelsen for Forskning og Innovation
Juridisk kontor
Bredgade 40
1260 København K

horing@fi.dk

Høringsvar vedr. rapport om det danske uredelighedssystem

Vedrørende rapportens anbefalinger støtter DFFU op omkring det faktum, at man lægger sig op internationale retningslinjer. DFFU mener dog at man i endnu højere grad bør tilstræbe at have ens retningslinjer for videnskabelig uredelighed på tvær af landegrænser, så internationalt samarbejde kan foregå så ensartet som muligt: De danske retningslinjer bør altså hverken være væsentligt strengere eller mildere end de internationale.

DFFU finder det ligeledes godt at man har valgt at forholde sig til et bredere fokusfelt end det der oprindeligt var skitseret i kommissoriet.

I sammenfatningens 1. anbefaling er listet en række definitioner af videnskabelig uredelighed op som tager udgangspunkt i de amerikanske uredelighedsdefinitioner. Disse definitioner bør udvides med mere detaljerede beskrivelser.

I sin anbefaling af, at QRP lægges ved udøvende institution med pligt til årlig afrapportering til UVVU, mangler udvalget at tage stilling til, hvem der skal kunne afgøre hvor en sag skal behandles i de grænsetilfælde som rapporten selv nævner på. Hvornår går en sag fra at være QRP til at blive en sag om uredelighed. Nogle klare definitioner og nogle klare beslutningsveje bør tages med i en endelig udarbejdelse af UVVU's retningslinjer, for at undgå at sager kører frem og tilbage mellem institutionerne og UVVU.

Da der lægges op til, at forskningsinstitutionerne får et væsentligt sagsbehandlingsansvar foreslår DFFU, at bibliotekerne inddrages i denne opgave. FFU-bibliotekerne varetager allerede en række relaterede opgaver: Set fra bibliotekerne, og på vegne af forskerne, der må antages at have interesse i mest muligt ens regelpraksis på tværs af institutionerne, kan det være problematisk, at lovforslaget ikke formulerer rammerne for den 'lokale' sagsbehandling på forskningsinstitutionerne.

Alle institutioner bør som minimum have praksisudvalg og formentlig også 'Named persons', hvilket bør indarbejdes i loven. Samtidig betyder lovforslaget, at universiteterne må allokere flere både juridiske og administrative ressourcer.

Det er nødvendigt og helt rigtigt, at der er adgang til at indhente ekspertbistand, både lokalt på forskningsinstitutionerne og i UVVU, og at indkaldte eksperter kun kan være rådgivende (ikke indgå i bedømmelsen). Det er dog problematisk, at kriterierne for at være 'ekspert' ikke defineres.

DFFU finder det formålstjeneligt at rapporten har medtaget muligheden for at UVVU af egen drift kan tage sager op.

Med venlig hilsen
Danske Fag-, Forsknings- og Uddannelsesbiblioteker

Bertil Dorch
Formand

Styrelsen for Forskning og Innovation
Bredgade 40
1260 København K
Att.: hoering@fi.dk

Høringsvar: Udkast til forslag til lov om videnskabelig uredelighed m.v.

Danske Professionshøjskoler takker for invitationen som høringspart i høring over udkast til forslag til lov om videnskabelig uredelighed m.v. Vi har følgende bemærkninger:

Overordnet bifalder Danske Professionshøjskoler, at lovforslaget skaber mere klarhed på området ved at lægge op til et system, der både håndterer videnskabelig uredelighed og tvivlsom forskningspraksis – herunder at forskningsinstitutionerne får en større rolle at spille i tilfælde af tvivlsom forskningspraksis, mens tilfælde af videnskabelig uredelighed behandles af en central myndighed.

Endvidere er det positivt, at lovforslaget i stor udstrækning har fulgt de anbefalinger, som ekspertudvalg til undersøgelse af mulige tilpasninger af rammerne for UVVU foreslog i den såkaldte Oddershede-rapport. I forlængelse heraf er høringssvarets bemærkninger givet med udgangspunkt i de områder i lovforslaget, hvor Uddannelses- og Forskningsministeriet foreslår ændringer og formuleringer, som adskiller sig fra ekspertudvalgets formuleringer.

§ 2

Danske Professionshøjskoler anmoder om, at paragraffen tydeliggør, hvordan støtten, samt krav om hvor forskningen skal være begået, afgrænses. Det virker uklart, hvordan loven forholder sig til sager vedrørende videnskabelig uredelighed, hvor forskning er begået af en offentlig institution/virksomhed, men med privat støtte eller omvendt – en privat institution/virksomhed, der begår forskning med støtte fra det offentlige. Denne gråzone kræver en præcisering.

§3, 1

Vi bifalder den mindre justering af definitionen af videnskabelig uredelighed, idet justeringen om formuleringen 'forskning' fremfor 'forskningsmæssige resultater' bidrager til at skabe større konsistens i formuleringen af definitionen.

§3, 5

Danske Professionshøjskoler foreslår at, idet begrebet 'tvivlsom forskningspraksis' introduceres i lovforslaget, er det også relevant, at begrebet defineres i lovteksten. I forlængelse heraf at definition korresponderer med den brede definition af brud på ansvarlig forskningspraksis, som er formuleret i den danske kodeks for integritet i forskning.

§3, 6

Det fremstår uklart, hvad det vil sige at en ansøgning er skabt ved anvendelse af en videnskabelig metode. Danske Professionshøjskoler foreslår, at ”ved anvendelse af videnskabelige metoder” udelades med henblik på at opnå en klarere definition af ”videnskabeligt produkt”.

§4

På linje med international praksis og med henblik på at sikre ensartethed tilslutter vi os lovforslagets formulering om, at alle typer uredelighedssager behandles af Nævnet for Videnskabelig Uredelighed – dvs. såvel sager vedrørende fabrikering og forfalskning som sager vedrørende plagiering (forfatterskab).

§5

Vi finder det relevant, at Nævnet for Videnskabelig Uredelighed sammensættes med 8-10 faste, faglige medlemmer, hvorved der sikres tilstrækkelig bred repræsentation af forskellige forskningsområder. Dermed imødekommer lovforslaget Danske Professionshøjskolerens noterede ønske i høringssvaret til Oddershede-rapporten om, at der også er realistiske muligheder for faglige medlemmer, der repræsenterer en professionsorienteret faglighed.

§10

Med henblik på at ansvarliggøre Professionshøjskolerne i sager vedrørende videnskabelig uredelighed tilslutter vi os lovforslagets formulering om, at anmeldelser som hovedregel indgives til forskningsinstitutionen – og ikke direkte til Nævnet for Videnskabelig Uredelighed (jf. stk. 2).

§16

I tråd med Danske Professionshøjskolerens høringssvar til Oddershede-rapporten bifalder vi lovforslagets skærpede formulering om sanktionsmuligheden, at udgiveren af et videnskabeligt produkt anmodes om at trække produktet tilbage i tilfælde af videnskabelig uredelighed.

§19

Danske Professionshøjskoler finder det relevant at pointere muligheden for at købe eksternt juridisk bistand til løsning af opgaven - i det omfang det ikke er muligt at få tilstrækkelig (gratis) rådgivning eller bistand fra andre institutioner. Det kan fx være nødvendigt at hyre fx en advokatvirksomhed eller en forsker/et panel til opgaven. Det bør således tydeliggøres, at der ofte kan forventes at være udgifter for institutionerne forbundet hermed.

§22

Professionshøjskolerne anmoder om, at der udelukkende udarbejdes beretning til nævnet fra professionshøjskolerne i det omfang, at der har været verserende sager i det indeværende år. Denne anmodning stilles i lyset af lyset af at professionshøjskolerens forskningsaktivitet har et relativt begrænset omfang i sammenligning med universiteterne. I forlængelse af de årlige besparelser på professionshøjskolerne, er det helt centralt at professionshøjskolerens administrationsbyrde ikke bliver for omfattende.

Med venlig hilsen

Harald Mikkelsen
Formand

Styrelsen for Forskning og Innovation
hoering@fi.dk

DANSKE
REGIONER

23-11-2016

Sag nr. 16/2472

Dokumentnr. 66188/16

Trine Petersen

Tel. 3529 8226

E-mail: tpe@regioner.dk

Høring over udkast til lovforslag om videnskabelig uredelighed m.v.

Styrelsen for Forskning og Innovation har i brev af 25. oktober 2016 anmodet om regionernes bemærkninger til udkast til lovforslag om videnskabelig uredelighed m.v.

Danske Regioner betragter det positivt, at der lovgives om tvivlsom forskningspraksis og hensigtsmæssigt, at Nævnet for Videnskabelig Uredelighed får mulighed for at tage sager op af egen drift. Derudover fremhæves det positive i kravene til forskningsinstitutionerne i relation til håndtering af tvivlsom forskningsaktivitet.

Med venlig hilsen

Mette Lindstrøm
Centerchef
Center for Sundhed og Sociale indsatser

Dampfærgevej 22
Postboks 2593
2100 København Ø

T 35 29 81 00
F 35 29 83 00
E regioner@regioner.dk

Uddannelses- og Forskningsministeriet
Styrelsen for Forskning og Innovation
Bredgade 40
1260 København K

Fiolstræde 44, 1. th.
1171 København K
Tlf. 33 36 98 05
Fax 33 36 98 26
www.dkuni.dk

24. november 2016
J.nr. 16/49128/184
KV
Dir. tlf. 33 36 98 06
kv@dkuni.dk

Høring over udkast til lovforslag om videnskabelig uredelighed m.v.

Danske Universiteter takker for ovennævnte udkast, som er modtaget i høring fra Styrelsen for Forskning og Innovation den 25. oktober 2016.

Udkastet har været sendt i høring hos universiteterne. Danske Universiteter har modtaget svar fra Københavns Universitet, Syddansk Universitet, Roskilde Universitet, Aalborg Universitet og Copenhagen Business School. Aarhus Universitet og Danmarks Tekniske Universitet svarer begge direkte til Styrelsen for Forskning og Innovation grundet den korte høringsfrist.

Danske Universiteter har stor forståelse for og er positive i forhold til ønsket om at skabe en tidsvarende ramme for håndteringen af videnskabelig uredelighed. Høj troværdighed og integritet i dansk forskning er af helt afgørende betydning for universiteterne. Lovgivningen vedrørende videnskabelig uredelighed er derfor af stor vigtighed for universiteterne, hvilket også fremgår af de vedlagte omfattende høringssvar, som tilsammen rummer en længere række forslag og spørgsmål vedrørende mulige præciseringer og ændringer.

På tværs af universiteternes høringssvar er der desuden spørgsmål, som går igen i en række af høringssvarene. Disse omfatter følgende:

- Omkring oprettelse af et centralt uredelighedsnævn bemærkes det af flere universiteter, at uredelighedsnævnet bør have en bred faglig sammensætning, så nævnet ikke er afhængigt af at indkalde eksterne eksperter. Desforuden bør arbejdsdelingen mellem de forskellige aktører være tydeligere og mindre bureaukratisk. Flere universiteter udtrykker også en bekymring for, at kun 50 % af medlemmerne af uredelighedsnævnet skal være til stede, for at nævnet er beslutningsdygtigt. Det foreslås, at den faglige ekspert på området som minimum bør være til stede ved en afgørelse.
- Danske universiteter bemærker, at forskere defineres som *en person, der har en ph.d.-grad eller har tilsvarende kvalifikationer*. Det foreslås, at en sådan definition udbredes til at indbefatte alle videnskabelige medarbejdere, eller at en forsker defineres ud fra funktion, da det ikke kun er de der har en ph.d.-grad, der udfører forskning på de danske universiteter.

- Danske Universiteter bemærker, at loven kun skal gælde *forskning udført med hel eller delvis dansk offentlig støtte* og kun den forskning, der udøves på en *offentlig dansk institution*. Flere universiteter påpeger, at en sådan definition er for snæver i forhold til, hvordan forskningen i praksis bedrives på de danske universiteter. Det anbefales derfor, at den forskning, der er fuldt finansieret af private midler, også omfattes af loven. Tilsvarende bør status for forskning finansieret af udenlandske midler, herunder EU-forskningsmidler, også overvejes.
- Slutteligt bemærkes det af flere universiteter, at det foreslåede lovforslag og den endelige opgaveplacering og arbejdsdeling aktørerne imellem kan skabe et øget ressourcetræk på institutionerne.

Der henvises i øvrigt til universiteternes individuelle høringssvar, som er vedlagt.

Med venlig hilsen

Jesper Langergaard

Direktør

Danske Universiteter

Styrelsen for Forskning og Innovation
Bredgade 40-42
1260 København K

Sendt til: hoering@fi.dk
CC: jm@jm.dk

18. november 2016

Vedrørende høring over udkast til lovforslag om videnskabelig uredelighed m.v.

Datatilsynet
Borgergade 28, 5.
1300 København K

CVR-nr. 11-88-37-29

Telefon 3319 3200
Fax 3319 3218

E-mail
dt@datatilsynet.dk
www.datatilsynet.dk

J.nr. 2016-112-0615
Sagsbehandler
Mikkel Brandenborg
Stenalt

Ved e-mail af 25. oktober 2016 har Styrelsen for Forskning og Innovation anmodet om Datatilsynets eventuelle bemærkninger til ovennævnte udkast til lovforslag.

Udkastets § 16 er sålydende:

”Nævnet for Videnskabelig Uredelighed afslutter realitetsbehandlede sager ved at træffe afgørelse om, at der foreligger eller ikke foreligger videnskabelig uredelighed.

Stk. 2. Som led i afgørelser efter stk. 1, hvor nævnet konstaterer, at der foreligger videnskabelig uredelighed, kan nævnet beslutte følgende:

- 1) Henstille til forskeren, at det videnskabelige produkt trækkes tilbage.
- 2) Orienter den eller de berørte forskningsinstitutioner.
- 3) Orienter forskerens arbejdsgiver.
- 4) Orienter udgiveren af det videnskabelige produkt, herunder eventuelt henstille til denne, at det videnskabelige produkt trækkes tilbage el.lign.
- 5) Orienter eventuelle fonde el.lign., som helt eller delvis har finansieret den udførte forskning.”

Bestemmelserne viderefører til dels § 31 i den gældende lov om forskningsrådgivning mv.¹

Datatilsynet går ud fra, at behandling af personoplysninger i medfør af udkastet skal ske under behørig iagttagelse af persondataloven² og sikkerhedsbe-

¹ Lov om forskningsrådgivning m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1064 af 6. september 2010, med de ændringer, der følger af § 4 i lov nr. 623 af 12. juni 2013 og § 1 i lov nr. 310 af 29. marts 2014

² Lov nr. 429 af 31. maj 2000 om behandling af personoplysninger med senere ændringer.

kendtgørelsen³. Forholdet til persondataloven ses imidlertid ikke omtalt i udkastet.

Datatilsynet finder, at styrelsens forudsætninger og overvejelser i relation til behandling af personoplysninger – særligt videregivelse af oplysninger efter bestemmelserne i udkastets § 16 – bør medtages i lovforslagets bemærkninger.

Datatilsynet kan herved særligt pege på grundbetingelserne i persondatalovens § 5, stk. 2 og 3, om saglighed og proportionalitet samt behandlingsbetingelserne i persondatalovens §§ 6-8.

Datatilsynet kan herudover pege på

- grundbetingelserne i persondatalovens § 5 om god databehandlings-skik, datakvalitet og sletning,
- reglerne om de registreredes personers rettigheder i kapitel 8-10, herunder
 - o Den dataansvarliges oplysningspligt ved modtagelse/indsamling af oplysninger, jf. persondatalovens §§ 28 og 29.
 - o Den registreredes ret til indsigt og øvrige rettigheder,
- reglerne om datasikkerhed i §§ 41 og 42 – kravet om fornødne sikkerhedsforanstaltninger, skriftlig databehandleraftale og kontrol med databehandleren,
- reglerne om anmeldelse til og tilladelse/udtalelse fra Datatilsynet i kapitel 12 og 13 samt reglerne om tilladelse fra Datatilsynet i bl.a. § 10, stk. 3, og § 27, stk. 4.

Kopi af dette brev er sendt til Justitsministeriets Lovafdeling til orientering.

Med venlig hilsen
Mikkel Brandenburg Stenalt

³ Justitsministeriets bekendtgørelse nr. 528 af 15. juni 2000, som ændret ved bekendtgørelse nr. 201 af 22. marts 2001, om sikkerhedsforanstaltninger til beskyttelse af personoplysninger, som behandles for den offentlige forvaltning

Høringssvar

Fra: Hülya Yarar <Hulya.Yarar@rsyd.dk>
Sendt: 23. november 2016 08:36
Til: Høringssvar
Emne: SV: Høring over udkast til forslag til lov om videnskabelig uredelighed m.v.

Kære Mathias Willumsen

De Videnskabsetiske Komitéer i Region Syddanmark har ikke nogen bemærkninger til det fremsendte lovforslag om videnskabelig uredelighed.

Venlig hilsen

Hülya Yarar
Chefkonsulent
Kvalitet og Forskning, De Videnskabsetiske Komitéer for Region Syddanmark

E-mail: Hulya.Yarar@rsyd.dk
Direkte: 20598930
Mobil: 20598930

Regionshuset
Damhaven 12, 7100 Vejle
Hovednummer: 76631000
www.rsyd.dk

Fra: Høringssvar [<mailto:hoering@fi.dk>]
Sendt: 25. oktober 2016 13:26
Til: Høringssvar
Emne: Høring over udkast til forslag til lov om videnskabelig uredelighed m.v.

Til adressaterne på vedhæftede høringsliste

I forlængelse af anbefalinger til ændringer i det danske uredelighedssystem fremsat i december 2015 af et ekspertudvalg nedsat af Uddannelses- og Forskningsministeriet sendes følgende lovforslag i høring:

- Forslag til lov om videnskabelig uredelighed m.v.

Foruden lovforslaget vedhæftes høringsbrev samt høringsliste.

Alle dokumenter er endvidere offentliggjort på Høringsportalen: <https://hoeringsportalen.dk/Hearing/Details/59977>

Evt. bemærkninger til lovforslaget bedes sendt til Styrelsen for Forskning og Innovation på mailadressen hoering@fi.dk senest **den 23. november 2016 kl. 12.00.**

Med venlig hilsen

Mathias Willumsen

Specialkonsulent

Juridisk kontor

Telefon: + 45 7231 8222

E-mail: mawi@fi.dk

Uddannelses- og Forskningsministeriet

Styrelsen for Forskning og Innovation

Bredgade 40

DK-1260 København K

Telefon: +45 3544 6200

Fax: +45 3544 6201

E-mail: fi@fi.dk

www.ufm.dk

**DET FRIE
FORSKNINGSRÅD**
DANISH COUNCIL
FOR INDEPENDENT
RESEARCH

7. kontor - Juridisk kontor
Bredgade 40
1260 København K

E-mail: hoering@fi.dk

Att. Charlotte Elverdam

Høringssvar fra Det Frie Forskningsråd til udkast til forslag til lov om videnskabelig uredelighed m.v.

Det Frie Forskningsråd takker for muligheden for at kommentere: Udkast til forslag til lov om videnskabelig uredelighed m.v.”.

Lovforslaget bygger på anbefalingerne til ændringer i det danske uredelighedssystem, som blev fremsat i december 2015 af et ekspertudvalg nedsat af Uddannelses- og Forskningsministeriet. Der er nogle få afvigelser fra rapporten, men de væsentligste anbefalinger fra rapporten, eksempelvis definitioner, er tilgodeset.

Høringen har i Det Frie Forskningsråd været behandlet i de fem faglige forskningsråd og i bestyrelsen.

Rådet finder overordnet set, at det er positivt og værdifuldt, at der er udarbejdet en solid rapport på området. Rådet kan overordnet set støtte de i rapporten anbefalede punkter. Rådet finder at lovforslaget grundlæggende er fornuftigt, idet det bygger på en tydelig skelnen mellem videnskabelig uredelighed og tvivlsom forskningspraksis, samt at der tages højde for de forskellige videnskabelige områders praksisser.

Rådet har følgende bemærkninger til udkastet:

Definitionen på en forsker

I udkastets § 3, stk. 7, defineres en forsker som ”En person, der har en ph.d.-grad eller har tilsvarende kvalifikationer”. Det er efter rådets opfattelse for snæver en definition, fordi den eksempelvis ikke omfatter kandidat- og ph.d.-studerende, eller andre deltagere i forskningen og den efterfølgende formidling. Dette skaber uklarhed om, hvordan evt. ansvar placeres i en uredelighedssag, der involverer denne type deltagere. Definitionen kan efter rådets opfattelse med fordel ændres, således at den dækker den fulde akademiske deltagerkreds, der er med til at producere det videnskabelige produkt, jf. udkastets definition af et videnskabeligt produkt.

Vandtætte skotter mellem forskningsfinansierende organer og UVVU

Det Frie Forskningsråd mener, at der bør være vandtætte skotter imellem de offentlige forskningsfinansierende organer og UVVU. Det bør således indføres i lovforslaget, at det ikke skal være muligt at have sæde i et offentligt forskningsfinansierende organ og i UVVU på en og samme tid.

14. november 2016

Det Frie Forskningsråd

1. kontor - Forskningsfaglig rådgivning og forvaltning

Bredgade 40

1260 København K

Tel. 3544 6200

Fax 3544 6201

Mail fi@fi.dk

Web www.ufm.dk

CVR-nr. 1991 8440

Sagsbehandler

Johanne Thorup Dalgaard

Tel. 72 31 84 03

Mail jtd@fi.dk

Ref.-nr. 16/053876-08

**DET FRIE
FORSKNINGSRÅD**
DANISH COUNCIL
FOR INDEPENDENT
RESEARCH

Manglende klagemuligheder

Rådet finder, at det er uhensigtsmæssigt, at der med den foreslåede nye model ikke vil være en klagemulighed for forskere, der får deres sag afgjort i UVVU, og at der ikke er indtænkt en anvendelig model for klagehåndtering i lovforslaget. Antallet af klagesager kan muligvis imødegås ved at lave en mere pluralistisk sammensætning af uredelighedsudvalget.

Erstatning af ”udvalg” med ”nævn”

Rådet finder det uklart, hvilken betydning der skal lægges i, at ordet ”udvalg” erstattes med ”nævn” i lovforslaget.

Med venlig hilsen

Peter Munk Christiansen
Professor og bestyrelsesformand
Det Frie Forskningsråd

Det Frie Forskningsråd

Dato
10. november 2016

Høringssvar fra KORA til Lovforslag om videnskabelige uredelighed

KORA ser meget positivt på lovudkastet og ikke mindst opdelingen og præciseringen af videnskabelig uredelighed og tvivlsom forskningspraksis.

Vi finder den foreslåede præcisering og afgrænsning af videnskabelig uredelighed nyttig. Vi savner dog, at der i bemærkningerne til loven eller efterfølgende vejledninger bliver en nærmere præcisering af betydningen af fabrikering af data. Vi mener det er nødvendigt at undgå misforståelser, hvor anerkendte metoder til data-imputation opfattes som fabrikation af data. Metoder til data-imputation erstatter manglende observationer for enkelt-variable (missing item value) med en konkret værdi ved hjælp af anerkendte metoder. Data-imputation er hyppigt anvendt og bygger transparente metoder, som er generelt anerkendt i den samfundsvidenskabelige litteratur.

Vi mener §20 er en vigtig markering, som vil være med til at øge åbenheden omkring håndteringen af sager om tvivlsom forskningspraksis. Dette tiltag er meget positivt. Tilsvarende er vi helt enig i §21.

Vi mener derimod, at det bliver unødigt administrativt krævende, at alle institutioner forpligtes til at lave en årlig beretning om alle sager om tvivlsom forskningspraksis, som foreslået i §22. Denne bestemmelse kan potentielt hæmme, at små sager tages op til diskussion på forskningsinstitutioner, da krav om offentliggørelse af alle sager alt andet lige vil kræve grundige og detaljerede redegørelser for sagens forløb, redegørelse for sagens indhold og vurdering. Dette kunne i værste tilfælde have som konsekvens, at sager ikke bliver taget op af hensyn til den administrative byrde for de enkelte forskere og forskningsinstitutionen. Vi vil derfor opfordre til, at denne paragraf genovervejes, da det administrative omfang kan blive ganske omfattende. Vores forslag er, at der alene indberettes sager, hvor forskningsinstitutionerne konkluderer, at der har været tale om tvivlsom forskningspraksis.

Med venlig hilsen

Mickael Bech
Direktør

Høringssvar

Fra: Finanssektorens arbejdsgiverforening <fa@fanet.dk>
Sendt: 27. oktober 2016 09:49
Til: Høringssvar
Emne: Høring over udkast til forslag til lov om videnskabelig uredelighed m.v.

AppServerName: esdh-ufm-koncern
DocumentID: 16/052232-14
DocumentIsArchived: -1

FA takker for høringen til udkast til forslag til lov om videnskabelig uredelighed m.v..

FA har ingen bemærkninger til høringen.

Med venlig hilsen

Jette Hartø
Direktionssekretær
jeh@fanet.dk

Telefon: +45 3391 4700
Direkte: +45 3338 1621

Finanssektorens Arbejdsgiverforening

Amaliegade 7
1256 København K

Besøg os på www.fanet.dk og abonnér på [vores nyhedsmail](#)

Høringssvar

Fra: Bodil Rasmussen <bora@ftf.dk>
Sendt: 2. november 2016 17:19
Til: Høringssvar
Emne: Høring over udkast til lov om videnskabelig uredelighed

FTF har modtaget høring over udkast til forslag til lov om videnskabelig uredelighed m.v.
Vi har ikke bemærkninger til udkastet.

Venlig hilsen

Bodil Rasmussen

Konsulent

Tlf: +45 33 36 88 69 - Mobil: +45 26 85 88 69 - E-mail: bora@ftf.dk

FTF - Hovedorganisation for 450.000 offentligt og privat ansatte

Niels Hemmingsens Gade 12 - 1153 København K.

Tlf: +45 33 36 88 00 - CVR: 62557419 - E-mail: ftf@ftf.dk - www.ftf.dk

-- --

Denne mail er blevet scannet af <http://www.comendo.com> og indeholder ikke virus!

Til: Uddannelses- og Forskningsministeriet
Styrelsen for Forskning og Innovation

Notat

16. november 2016

Sendt pr. e-mail: hoering@fi.dk

IDAs høringssvar vedr. udkast til lovforslag om videnskabelig uredelighed m.v.

IDA ønsker, at dansk forskning har en høj international kvalitet. Det har positive effekter for de forskere som udfører den pågældende forskning, modtagerne samt for de forskningsbaserede uddannelser. For at sikre en forskning af høj international kvalitet, så er loven om videnskabelig uredelighed afgørende. Både for samfundet, forskningsinstitutionerne og den enkelte forskningsansat.

IDA har over 3000 forskningsansatte medlemmer – primært på universiteterne. Det er centralt, at forskerne rundt om på forskningsinstitutionerne oplever gennemskulelighed om den konkrete lovgivning og fortolkningen i praksis samt at den enkelte forsker ikke stilles væsentlig forskellig afhængig af sit arbejdssted. Dette er en problematik, som umiddelbart kan virke bekymrende i det fremsendte lovforslag af d. 25. oktober 2016, da de enkelte forskningsinstitutioner tiltænkes en større og mere selvstændig rolle. For at den enkelte forsker ikke stilles forskelligt bør der udarbejdes klare retningslinjer for forskningsinstitutionernes rolle i § 11. Det gælder klare retningslinjer i forhold til Nævnet for Videnskabelig Uredelighed samt i forhold til den involveret forsker.

Udover ovenstående vil IDA gerne bakke op omkring de betragtninger og anbefalinger, som Udvalget til Beskyttelse af Videnskabeligt Arbejde (UBVA) har indsendt.

Med venlig hilsen

Sara Grex
Formand for Uddannelses- og Forskningsudvalget.

Styrelsen for Forskning og Innovation
Bredgade 40
1260 København K
Danmark

Att.: hoering@fi.dk

WILDERS PLADS 8K
1403 KØBENHAVN K
TELEFON 3269 8888DIREKTE
9132 5761

MAAK@HUMANRIGHTS.DK
MENNESKERET.DK

DOK. NR. 16/03032-2

**HØRING OVER UDKAST TIL LOVFORSLAG OM
VIDENSKABELIG UREDELIGHED M.V.**

15. NOVEMBER 2016

Styrelsen for Forskning og Innovation har ved e-mail af 25. oktober 2016 anmodet om Institut for Menneskerettigheders eventuelle bemærkninger til udkast til lovforslag om videnskabelig uredelighed m.v.

Institut for Menneskerettigheder har ingen bemærkninger til udkastet.
Der henvises til ministeriets sagsnr.: 16/049263-01.

Med venlig hilsen

Marya Akhtar
SPECIALKONSULENT

Høringssvar

Fra: Elizabeth Hjorth <eh@CANCER.DK>
Sendt: 7. november 2016 12:11
Til: Høringssvar
Cc: Jørgen H. Olsen; Jes Søgaard
Emne: Høring over udkast til forslag til lov om videnskabelig uredelighed m.v.

Kræftens Bekæmpelse takker for mulighed for at deltage i høring om forslag til lov om videnskabelig uredelighed m.v.

Vi hilser moderniseringsinitiativerne velkommen, og finder det især positivt, at der nu introduceres en fleksibilitet, som muliggør, at en sag kan gå fra det lokale niveau (vores komite) til den centrale og vice versa, afhængig af sagens alvor.

Med venlig hilsen

Elizabeth Hjorth

Kontorchef

Kræftens Bekæmpelse

Politik & Jura
Strandboulevarden 49
2100 København Ø
Tlf. 3525 7252
Mob. 60912370
eh@cancer.dk

Fra: Høringssvar [<mailto:hoering@fi.dk>]
Sendt: 25. oktober 2016 13:26
Til: Høringssvar <hoering@fi.dk>
Emne: Høring over udkast til forslag til lov om videnskabelig uredelighed m.v.

Til adressaterne på vedhæftede høringsliste

I forlængelse af anbefalinger til ændringer i det danske uredelighedssystem fremsat i december 2015 af et ekspertudvalg nedsat af Uddannelses- og Forskningsministeriet sendes følgende lovforslag i høring:

- Forslag til lov om videnskabelig uredelighed m.v.

Foruden lovforslaget vedhæftes høringsbrev samt høringsliste.

Alle dokumenter er endvidere offentliggjort på Høringsportalen: <https://hoeringsportalen.dk/Hearing/Details/59977>

Evt. bemærkninger til lovforslaget bedes sendt til Styrelsen for Forskning og Innovation på mailadressen hoering@fi.dk senest **den 23. november 2016 kl. 12.00.**

Med venlig hilsen

Mathias Willumsen

Specialkonsulent

Juridisk kontor

Telefon: + 45 7231 8222

E-mail: mawi@fi.dk

Uddannelses- og Forskningsministeriet

Styrelsen for Forskning og Innovation

Bredgade 40

DK-1260 København K

Telefon: +45 3544 6200

Fax: +45 3544 6201

E-mail: fi@fi.dk

www.ufm.dk

Høringssvar

Fra: Sussie Ørum Refnov
Sendt: 21. november 2016 12:56
Til: Høringssvar
Emne: SV: Høring over udkast til forslag til lov om videnskabelig uredelighed m.v.

Kulturministeriets Rektorer (KUR) takker for udkast til lovforslag om videnskabelig uredelighed m.v. Udkastet har været sendt i høring hos Kulturministeriets uddannelsesinstitutioner. KUR har ingen bemærkninger.

Med venlig hilsen

Sussie Refnov
(KUR-sekretariatet)

Fuldmægtig | 41 39 38 95 | sor@kum.dk | www.kum.dk

Fra: Høringssvar
Sendt: 25. oktober 2016 13:26
Til: Høringssvar
Emne: Høring over udkast til forslag til lov om videnskabelig uredelighed m.v.

Til adressaterne på vedhæftede høringsliste

I forlængelse af anbefalinger til ændringer i det danske uredelighedssystem fremsat i december 2015 af et ekspertudvalg nedsat af Uddannelses- og Forskningsministeriet sendes følgende lovforslag i høring:

- Forslag til lov om videnskabelig uredelighed m.v.

Foruden lovforslaget vedhæftes høringsbrev samt høringsliste.

Alle dokumenter er endvidere offentliggjort på Høringsportalen: <https://hoeringsportalen.dk/Hearing/Details/59977>

Evt. bemærkninger til lovforslaget bedes sendt til Styrelsen for Forskning og Innovation på mailadressen hoering@fi.dk senest **den 23. november 2016 kl. 12.00.**

Med venlig hilsen

Mathias Willumsen
Specialkonsulent
Juridisk kontor
Telefon: + 45 7231 8222
E-mail: mawi@fi.dk

Uddannelses- og Forskningsministeriet

Styrelsen for Forskning og Innovation
Bredgade 40
DK-1260 København K
Telefon: +45 3544 6200
Fax: +45 3544 6201
E-mail: fi@fi.dk
www.ufm.dk

Danske Universiteter
Fiolstræde 44, 1. th.
1171 København K

Sendt til: dkuni@dkuni.dk

21. NOVEMBER 2016

Vedr.: Københavns Universitets bemærkninger til udkast til forslag til lov om videnskabelig uredelighed m.v.

PROREKTOR FOR FORSKNING OG
INNOVATION

Uddannelses- og Forskningsministeriet har den 25. oktober d.å. sendt ovennævnte lovforslag i høring.

NØRREGADE 10
POSTBOKS 2177
1017 KØBENHAVN K

Københavns Universitet (herefter KU) har henset til lovforslagets betydning for den enkelte forsker og universitetet haft lovforslaget i høring på fakulteterne og i universitetets Udvalg vedr. god videnskabelig praksis (Praksisudvalget).

TLF 35322626

Overordnet set er KU positiv over for eftersynet af uredelighedssystemet og senest udkastet til lovforslag, der tager afsæt i Oddershedeudvalgets rapport med anbefalinger til håndtering af videnskabelig uredelighed. KU kan tilslutte sig de fleste af lovsagnetts elementer.

Prorector-research@adm.ku.dk

KU's hovedbekymring (uddybes p. 4-5) er de problemer, der knytter sig til arbejdsdelingen mellem institutionerne og det centrale niveau. Derfor foreslår KU, at det klart og entydigt fastlægges i loven, at institutionernes vurdering af, om en sag vedrører videnskabelig uredelighed eller tvivlsom forskningspraksis, gøres bindende og endelig i forhold til, hvilket organ der behandler sagen. Vurderer en institution herefter, at en sag vedrører videnskabelig uredelighed, videresendes sagen til uredelighedsnævnet, som behandler sagen og træffer afgørelse med kopi til institutionen. Som konsekvens heraf udgår også dialogen, som der lægges op til i lovforslagets § 11, stk. 2.

REF: JON

KU skal gentage, at den foreslåede indretning af uredelighedssystemet lægger op til et øget ressourcetræk på institutionerne og derudover fastholde de bemærkninger fra KU's høringsvar af 26. februar d.å. til Oddershedeudvalgets rapport, som ikke har fundet vej til lovforslaget, eksempelvis at udtrykket "tvivlsom forskningspraksis" ikke er valgt: I overensstemmelse med terminologien i "Den danske kodeks for integritet i

forskning” burde i stedet anvendes udtrykket ”brud på ansvarlig forskningspraksis” (“breaches of responsible conduct of research”), således at alvorlige brud på ansvarlig forskningspraksis indebærer videnskabelig uredelighed, jf. herved definitionerne på p. 20 i kodeksen.

KU's øvrige bemærkninger følger nedenfor.

Kapitel 2: Definitioner (§ 3)

For så vidt angår afgrænsningen af lovens anvendelsesområde i § 2, finder KU det principielt rigtigst at udvide lovens anvendelsesområde i hvert fald svarende til gældende regulering. KU mener således, at loven i bredest mulig forstand bør understøtte, at der kan fæstnes lid til forskningsresultater, uanset hvor i forskningslandskabet de er produceret. Under alle omstændigheder er det afgørende for KU, at den i bemærkningerne beskrevne praksis, hvorefter en sag falder inden for reguleringen, såfremt der er tale om forskning udført ved brug af danske forskningsinstitutioners faciliteter, opretholdes.

For så vidt angår definitionen af plagiering i lovforslagets § 3, stk. 1, nr. 4, så KU gerne, at spørgsmålet om selvplagiering blev håndteret på anden vis.

KU bemærker, at medtagelse af ”selvplagiering” i definitionen af ”plagiering” ikke er i overensstemmelse med international praksis. Begrebet ”research misconduct” er således både i European Code of Conduct for Research Integrity og i det amerikanske Office of Research Integrity (ORI) afgrænset til tilfælde, hvor man overtager andres tekster m.v. uden behørig kreditering. På dette punkt er lovforslaget således heller ikke i overensstemmelse med Oddershedeudvalgets anbefaling om, at ”videnskabelig uredelighed” skal defineres i overensstemmelse med international praksis.

Det er KU's opfattelse, at selvplagiering alene i særlige (grove) tilfælde kan have karakter af videnskabelig uredelighed og således i de fleste tilfælde vil være et spørgsmål om tvivlsom forskningspraksis. KU er i den forbindelse enig i Oddershedeudvalgets målsætning om at opstille en definition for videnskabelig uredelighed, der er så klar og præcis som muligt. Af hensyn til forskernes mulighed for at kende deres retsstilling på dette område finder KU, at der i lovbemærkningerne bør opstilles klare kriterier for, hvad der forstås ved ”selvplagiering”, og hvornår dette kan udgøre videnskabelig uredelighed.

Videre bemærker KU, at ser man alene på lovens tekst, kan man komme i tvivl om, hvorvidt en del forfatterskabssager skal behandles som sager om videnskabelig uredelighed, hvor de nu typisk behandles som sager om

fravær af god videnskabelig praksis. Det er positivt, at det i bemærkningerne p. 26 udtales, at "Det forventes endvidere, at forfatterskabstvister som udgangspunkt vil blive håndteret som tilfælde af tvivlsom forskningspraksis fremfor at blive anset som videnskabelig uredelighed i form af plagiering." Det bør overvejes at indarbejde dette i selve lovteksten.

For så vidt angår definitionen af videnskabeligt produkt i lovforslagets § 3, stk. 1, nr. 6, bemærker KU, at udvidelsen af definitionen kan give anledning til vanskelige grænsedragninger.

Med den udvidede definition vil også andre typer af produkter, fx lyd- og videofiler, fremover kunne behandles. På den ene side er dette relevant i en tid, hvor videnskabelige produkter kan antage en vifte af former. På den anden side åbnes der muligvis for et stort "gråt" felt. Hvad gælder fx i forhold til power points og andre former for præsentationer på konferencer?

KU så gerne disse forhold præciseret i lovforslaget.

For så vidt angår definitionen af en forsker i lovforslagets § 3, stk. 1, nr. 7, finder KU det problematisk, at fx ph.d.-studerende ikke er omfattet af uredelighedsnævnets kompetence, før de får en ph.d.-grad eller er så tæt herpå, at de må anses for at have tilsvarende kvalifikationer. Dette gælder navnlig i lyset af, at brugen af "artikelbaserede" ph.d.-afhandlinger – hvor der vil ske løbende publicering i ph.d.-forløbet – synes at være stigende. Uklarheden om, hvorvidt ph.d.-studerende kan indklages for nævnet, bør derfor føre til justeringer i lovforslaget. Det kan i den forbindelse overvejes at definere en forsker ud fra funktionen.

Nævnet for Videnskabelig Uredelighed (§§ 4-9)

For så vidt angår reguleringen af det såkaldte quorumkrav i lovforslagets § 8, finder KU det utilstrækkeligt, at kravet stemmer overens med almindelige forvaltningsretlige grundsætninger. Efter KU's opfattelse må det afgørende være, at der er tilstrækkelig fagkyndig ekspertise til stede, når uredelighedsnævnet træffer beslutning. Dette må ses i sammenhæng med, at uredelighedsnævnet i henhold til § 7 selv vurderer, om det i den enkelte sag bør indhente ekspertbistand, idet udfaldet af nævnets vurdering i væsentligt omfang vil bero på, hvilken konkret faglig ekspertise nævnet selv besidder i forhold til sagen.

For så vidt angår uredelighedsnævnets muligheder for at tage sager op af egen drift i henhold til lovforslagets § 12, finder KU følgende afsnit i bemærkningerne betænkeligt:

"Muligheden for Nævnet for Videnskabelig Uredelighed til at tage en sag op af egen drift kan f.eks. tænkes benyttet i den situation, hvor nævnet bliver opmærksom på mulig videnskabelig uredelighed i en sag, der har været omtalt i pressen, men ikke har været anmeldt til nævnet. Eller hvis der synes at være tale om videnskabelig uredelighed i en sag, der har været behandlet ved en forskningsinstitution som tvivlsom forskningspraksis, f.eks. i forbindelse med forskningsinstitutionens afrapportering til nævnet i overensstemmelse med den foreslåede regel i lovforslagets § 22."
(bemærkningernes p. 33)

Efter KU's opfattelse må uredelighedsnævnets mulighed for at tage sager op af egen drift, der allerede er behandlet ved en forskningsinstitution som tvivlsom forskningspraksis, udgå. Falder håndteringen af en konkret sag uredelighedsnævnet for brystet, må dette håndteres på anden vis, fx via inddragelse af tilsynsmyndigheden.

Behandling af sager om videnskabelig uredelighed (§§ 10-18)

KU finder visitation af sagerne – og i den forbindelse tilstrækkelig sagsoplysning – tættere på forskningsmiljøerne principielt rigtigst, uagtet de betydelige ressourcer dette vil kræve på institutionerne.

Imidlertid er KU bekymret for den arbejdsdeling, der lægges op til, mellem de forskellige aktører, som arbejder med videnskabelig uredelighed og tvivlsom forskningspraksis - det vil bl.a. sige Nævnet for Videnskabelig Uredelighed og på Københavns Universitet Praksisudvalget. Dette gælder den situation, hvor universitetet skal udrede, men ikke må tage stilling til, om der synes at være tale om videnskabelig uredelighed. Som det udtrykkes p. 16 i lovbemærkningerne:

"Med lovforslagets kompetencefordeling mellem nævnet og forskningsinstitutionerne er tanken således, at nævnet først må tage stilling til, om en konkret sag vedrører videnskabelig uredelighed og falder inden for nævnets kompetenceområde. Er dette ikke tilfældet, kan forskningsinstitutionerne behandle forholdet som et tilfælde af tvivlsom forskningspraksis efter lovforslagets § 19. Det tilføjes, at erfaringen med sager i UVVU og i universiteternes såkaldte praksisudvalg har vist, at det kan være vanskeligt på forhånd at klarlægge, om et konkret tilfælde vedrører videnskabelig uredelighed eller tvivlsom forskningspraksis, idet det ofte ikke er muligt at foretage en sådan vurdering, før sagen er endeligt udredt. Det forventes derfor også med lovforslaget, at det i høj grad bliver Nævnet for Videnskabelig Uredelighed, der i første omgang må gives mulighed for at vurdere, om et tilfælde indeholder videnskabelig uredelighed. Lovforslagets §§ 10-11 om anmeldelsesproceduren i sager om

videnskabelig uredelighed skal således forstås i overensstemmelse hermed. Det er samtidig forventningen, at færdigbehandlede sager, hvor nævnet kommer frem til, at der ikke er videnskabelig uredelighed, men muligvis tilfælde af tvivlsom forskningspraksis, forholdsvist hurtigt og smidigt vil kunne behandles på forskningsinstitutionen efter en oversendelse i medfør af lovforslagets § 17.” (Se tillige bemærkningerne øverst p. 33).

Ud over behovet for en præcisering af, hvad der ligger i institutionernes pligt til at udrede sager, og hvilke forpligtelser forskningsinstitutionen hhv. den/de involverede forskere har i forhold til hinanden i denne forbindelse, skaber den foreslåede arbejdsdeling og kompetencefordeling en uhensigtsmæssig og meget tung procedure.

På det overordnede plan er der risiko for, at sager kan blive sendt frem og tilbage mellem praksisudvalg og uredelighedsnævnet, hvis organerne ikke er enige om den materielle vurdering. Derfor foreslår KU, at institutionernes vurdering af, om sagen vedrører videnskabelig uredelighed eller tvivlsom forskningspraksis, gøres bindende og endelig i forhold til, hvilket organ der behandler sagen. Da sagerne efterfølgende bliver indberettet til uredelighedsnævnet, vil der om nødvendigt over tid være mulighed for at justere kursen over for institutioner, som afviger fra den ønskede norm.

KU anbefaler, at der udarbejdes nogle klarere retningslinjer for forskningsinstitutionernes rolle efter lovforslagets § 11, både i forhold til Nævnet for Videnskabelig Uredelighed og i forhold til den/de involverede forskere. Dette bør efter KU's opfattelse ske fra centralt hold, således at det sikres, at alle sager om (formodet) videnskabelig uredelighed behandles ensartet, uanset hvilken forskningsinstitution der er involveret.

KU bemærker, at bestemmelsen i § 11, stk. 2, om ”dialog” ikke kendes fra anden lovgivning, og det nærmere indhold/rækkevidden heraf er uklart, hvorfor KU finder, at bestemmelsen herom bør udgå.

Videre bemærker KU, at de fleste sager vedrører flere forhold, og at sager meget vel kan indeholde elementer af såvel egentlig videnskabelig uredelighed og tvivlsom forskningspraksis. KU anser det for yderst uhensigtsmæssigt, hvis sådanne sager skulle opdeles. Ikke mindst hensynet til de involverede forskere taler afgørende mod dette. Dette må efter KU's opfattelse føre til, at disse sager i deres helhed behandles i uredelighedsnævnet.

KU bemærker, at uredelighedsnævnet skal færdigbehandle sager, der optages til realitetsbehandling senest 12 måneder efter modtagelse af sagen

fra forskningsinstitutionen, jf. § 15, stk. 1, nr. 1, idet sagsbehandlingen dog i henhold til samme bestemmelses stk. 2 kan forlænges ud over de 12 måneder, hvis der foreligger særlige omstændigheder. For så vidt angår institutionernes ansvar for udarbejdelse af en redegørelse for sagens faktiske omstændigheder samt sikring af, at anmeldelsen indeholder nærmere angivne oplysninger, gælder det i henhold til § 11, at institutionerne har højst tre måneder hertil.

KU bemærker, at tidsfristerne må balanceres og justeres afhængig af den konkrete og endelige udmøntning i loven af, hvilke opgaver der placeres hhv. på institutions-/centralt niveau.

Tvivlsom forskningspraksis (§§ 19-20)

Lovforslaget giver forskningsinstitutionerne betydelig frihed til at håndtere tilfælde af (formodet) tvivlsom forskningspraksis. Disse sager kan i dag håndteres som et ledelsesanliggende, gennem uafhængige praksisudvalg og/eller named person-ordninger m.v.

Det er klart, at den retlige karakter af disse forskellige ordninger varierer. KU finder ikke bemærkningernes beskrivelse af de forvaltningsretlige reglers betydning på området dækkende.

Da de forvaltningsretlige regler - såvel i form af formelle retssikkerhedsgarantier som i form af materielle retssikkerhedsgarantier - har stor retssikkerhedsmæssig betydning for de involverede forskere, anbefaler KU, at lovbemærkningerne kommer til at indeholde en mere dækkende og operationel beskrivelse af de retlige krav, der kan stilles til forskningsinstitutionernes behandling af sager om tvivlsom forskningspraksis.

Beretninger (§§ 21-22)

KU anbefaler, at det i bemærkningerne til § 21 tilføjes, at Nævnet for Videnskabelig Uredelighed tillige forventes løbende at offentliggøre sine afgørelser på nævnets hjemmeside. Det har således afgørende betydning for det danske forskersamfund, at udviklingen i praksis kan følges løbende.

Videre anbefaler KU, at udstrækningen af institutionernes årlige afrapportering til uredelighedsnævnet afgrænses på en hensigtsmæssig måde i forhold til named person-ordninger m.v.

Endelig anbefaler KU, at en evt. afrapporteringspligt kan håndteres ved, at uredelighedsnævnet orienterer sig i Praksisudvalgets årsberetning, som er tilgængelig på universitetets hjemmeside; alternativt at universiteterne fremsender årsberetningerne til nævnet. Dette vil være i tråd med ministeriets generelle arbejde de senere år med at forenkle afrapportering og tilsyn.

KU så principielt gerne, at der blev medtaget en bestemmelse i loven, der gjorde det muligt at give afslag på begæringer om aktindsigt under sagernes behandling. Under alle omstændigheder finder KU det uheldigt, at det forhold, at sager om videnskabelig uredelighed ikke er undtaget fra aktindsigt efter fx offentlighedslovens regler, fører til, at det gældende krav om, at behandlede sager gengives anonymt i årsberetningen, ikke videreføres.

Afslutningsvis bemærkes det, at en vedtagelse af lovforslaget vil betyde omfattende ændringer i uredelighedssystemet. KU finder det på denne baggrund oplagt at foreslå, at lovens implementering og erfaringerne med denne evalueres efter en 5-årig periode.

Med venlig hilsen

Thomas Bjørnholm
Prorektor for forskning og innovation

Høringssvar

Fra: application <application@lundbeckfonden.com>
Sendt: 23. november 2016 11:00
Til: Høringssvar
Emne: Ang. høring over udkast til forslag til lov om videnskabelig uredelighed m.v.

Opfølgningsflag: Opfølgning
Flagstatus: Afmærket

Lundbeckfonden er orienteret om høring over udkast til lovforslag om videnskabelig uredelighed m.v. med høringsfrist 23. november 2016 og har følgende bemærkninger.

Lundbeckfonden finder det positivt at fokus på området styrkes og tydeliggøres gennem en lov, der understøtter den danske indsats på området for forskningsintegritet. I den forbindelse vurderes det gavnligt at definere videnskabelig uredelighed og tvivlsom forskningspraksis samt at tydeliggøre kompetence og opgavefordeling i forhold til håndtering af samme.

Fonden ser desuden kravet om offentliggørelse af retningslinjer for behandling af tilfælde af tvivlsom forskningspraksis på de enkelte institutionernes hjemmesider som et tiltrængt og vigtigt initiativ, der forhåbentlig understøttes af en kommunikativ indsats, så alle forskere og forskerstuderende bliver informeret om dette.

Endelig finder Lundbeckfonden det væsentligt med en årlig rapportering om videnskabelig uredelighed om tvivlsom forskningspraksis, da dette sikrer transparens og åbenhed omkring arbejdet med at sikre forskningsintegritet, og dermed forhåbentlig bidrager til sikring af kvaliteten i dansk forskning.

Med venlig hilsen

Anne-Marie Engel
Director of Grants

Lundbeckfonden

Scherfigsvej 7 | DK-2100 Copenhagen Ø

Direct: +45 3912 8017 | www.lundbeckfonden.com |

Høringssvar

Høring over udkast til lovforslag om videnskabelig uredelighed m.v.

Høringssvar: Godt med nye og klarere rammer, men klagemulighederne er stadig ikke tilstrækkelige

Lægeforeningen mener, at der findes en række uhensigtsmæssigheder i de nuværende danske rammer for håndtering af videnskabelig uredelighed og tvivlsom videnskabelig praksis. Derfor er det positivt, at der nu fremsættes forslag, som sikrer klarere skillelinjer og parallelitet med international praksis.

Definitionen af videnskabelig uredelighed

Lægeforeningen finder det positivt, at lovforslaget lægger op til en indsnævring af definitionen af videnskabelig uredelighed. Klar fokusering på fabrikation, forfalskning og plagiering er i overensstemmelse med den internationale konsensus, hvilket er meget hensigtsmæssigt givet det omfattende internationale forskningssamarbejde, ikke mindst på det sundhedsvidenskabelige område.

Herudover må man forvente, at den indsnævrede definition af videnskabelig uredelighed vil fjerne nogle af de gråzoner, der skabes af den nuværende inddragelse af "andre alvorlige brud på god videnskabelig praksis".

Lægeforeningen finder det positivt, at tilregnelserkravet fastholdes i den danske definition af videnskabelig uredelighed. En afgørelse om videnskabelig uredelighed er en særdeles alvorlig sag for den pågældende forsker, og derfor er det positivt, at en sådan afgørelse forudsætter en bebrejdesværdig adfærd fra forskeren og ikke kun et problematisk forskningsprodukt.

Forfatterskaber

Af bemærkningernes side 26 fremgår det, at den indsnævrede definition af videnskabelig uredelighed betyder, at spørgsmål om forfatterskabstvister fremover skal håndteres som sager om brud på god videnskabelig praksis snarere end som sager om uredelighed. Lægeforeningen antager, at "forfatterskabstvister" dækker over alle sager, hvor et forfatterskabs retmæssighed er i tvivl.

Denne ændring er, efter Lægeforeningens opfattelse, hensigtsmæssig, fordi den bringer Danmark på linje med den internationale konsensus. Lægeforeningen skal dog bemærke, at selvom uretmæssigt forfatterskab ikke længere vil være at betegne som videnskabelig uredelighed, så bør dette ikke lede til, at emnet opfattes som mindre vigtigt end hidtil.

Retmæssig angivelse af forfatterskaber er et helt centralt element for at sikre gennemsigtighed om oprindelse af det videnskabelige produkt. Derud-

Domus Medica

Kristianiagade 12

2100 København Ø

Tlf.: 3544 8500

Tlf.: 35448130 (direkte)

E-post: dadl@dadl.dk

E-post: jeb@DADL.DK

www.laeger.dk

over er retmæssigt forfatterskab vigtigt for vurderingen af eventuelle interessekonflikter i en forskningspublikation, ligesom det er et centralt element i evalueringen af mængden og kvaliteten af forskningsproduktionen.

Brud på god videnskabelig praksis

Lægeforeningen finder det positivt, at lovforslaget lægger op til en fortsættelse af princippet om, at sager om brud på god videnskabelig praksis behandles af de forskningsinstitutioner, som har den største tilknytning til de pågældende forskningsaktiviteter.

Lægeforeningen bemærker dog lovforslagets og bemærkningernes gentagne formuleringer om, at det er *den enkelte* forskningsinstitution, der skal håndtere disse sager. Dette kunne lede til, at der dannes uens standarder for, hvad der tæller som brud på god videnskabelig praksis inden for et bestemt fagområde, eksempelvis sundhedsvidenskab. En sådan uensartet praksis ville være uhensigtsmæssig, og Lægeforeningen vil derfor opfordre til, at der enten i lovforslaget eller i bemærkningerne indsættes en formulering om, at forskningsinstitutionerne skal sikre en vis ensartethed i deres afgørelser. Som minimum bør dette understøttes via dialog mellem de institutionelle fora, som tager sig af sager om brud på god videnskabelig praksis.

Manglende klagemulighed

Det er Lægeforeningens opfattelse, at der altid skal ydes en tilstrækkelig retssikkerhed, herunder i forhold til at kunne klage over en afgørelse i første instans. Derfor mener Lægeforeningen, at det er problematisk, at følgende fremgår af lovforslagets §18: "Nævnet for Videnskabelig Uredeligheds afgørelser kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed." Dette betyder, at forskere, som af nævnet dømmes for uredelighed, må gennemgå en opslidende og ofte meget omkostningsfuld proces i retssystemet, hvis de vil have prøvet Nævnets afgørelse.

En sådan proces er ikke en realistisk mulighed for alle, der føler sig urimeligt behandlet af Nævnet. For at sikre forskernes retssikkerhed er der derfor brug for at indtænke en reel ankemulighed for forskeren i systemet.

Lægeforeningen finder i øvrigt, at det bør præciseres, at det er formanden for Nævnet, der træffer afgørelse i retlige spørgsmål. Det vil være i overensstemmelse med de gældende regler og sikre en entydig placering af det retlige ansvar hos en landsdommer.

Med venlig hilsen

Andreas Rudkjøbing
Formand for Lægeforeningen

Styrelsen for Forskning og Innovation

23. november 2016

Høring over udkast til lovforslag om videnskabelig uredelighed m.v.

Lægemiddelindustriforeningen, Lif, takker for muligheden for at komme med bemærkninger til udkast til lovforslag om videnskabelig uredelighed m.v.

Lif har følgende kommentarer:

Jævnfør gældende ret kan Udvalgene Vedrørende Videnskabelig Uredelighed behandle sager om videnskabelige produkter udarbejdet i privat regi, hvis den private virksomhed ønsker at være omfattet af udvalgenes kompetence og ønsker at medvirke til sagens oplysning. Lif har støttet dette, hvilket fremgår af Fælleserklæring om kliniske lægemiddelforsøg og non-interventionsforsøg mellem Lægemiddelindustriforeningen, Lægevidenskabelige Selskaber og Lægeforeningen (december 2014).

Det fremgår af udkast til lovforslaget, at loven i fremtiden kun vil finde anvendelse på sager, der vedrører forskning udført med hel eller delvis dansk offentlig støtte. Lif finder, at denne begrænsning er uhensigtsmæssig og vil derfor opfordre til, at de gældende regler, der muliggør inddragelse af forskning udarbejdet i privat regi, videreføres.

Med venlig hilsen

Allan Skårup Kristensen

Høring over udkast til lovforslag om videnskabelig uredelighed m.v.

Den Nationale Videnskabsetiske Komité (NVK) takker for muligheden for at afgive bemærkninger til udkastet til Lov om videnskabelig uredelighed m.v.

Det fremgår, at lovændringerne primært tager sigte på materielle ændringer, nogle organisatoriske ændringer samt ændringer om muligheden for at tage sager op af egen drift og pligter til rapportering.

NVK har ikke kommentarer til den organisatoriske del udover at det må antages at være hensigtsmæssigt, at Nævnet for Videnskabelig Uredelighed kan tage sager op af egen drift. NVK har set på om der er ændringer i den materielle del, som påvirker snitfladerne til komitésystemet.

I Danmark har området for det videnskabsetiske komitésystem hidtil været adskilt over for videnskabelig uredelighed. I andre lande er der mere sammenfald mellem de to myndighedsområder.

Komitésystemet skal sikre, at forskningsprojekter udføres videnskabeligt forsvarligt. Dette indebærer, at en videnskabsetisk komité *forud* for iværksættelse af et forskningsprojekt skal vurdere om protokol, deltagerinformation og samtykkeerklæring mv. indebærer, at forsøgspersoners rettigheder, sikkerhed og velfærd er tilgodeset samtidig med, at den videnskabelige standard er høj. Sikring af den videnskabelige standard indebærer, at der skal være en forventning om, at projektet generer ny viden eller undersøger eksisterende viden samt, at projektets konklusioner er berettigede.

Den vurdering, som Nævnet vedrørende Videnskabelig Uredelighed skal foretage, vedrører mere proceduren, dvs. om der de facto har fundet forfalskning eller plagiering sted i forskning, jf. forslagens § 3.

Det fremgår af forslaget, at en forsker defineres som en person, der har en ph.d.-grad eller tilsvarende kvalifikationer.

21. november 2016

Sagsnr. 1609854

Dok.nr. 221398

Sagsbeh. MVI.DKETIK

Ifølge lov nr. 593 af 14. juni 2011 defineres en forsøgsansvarlig (en forsker) som:
En person, der udøver et erhverv, der er anerkendt til udførelse af forskning, f.eks. via en ansættelse som forsker eller ph.d.-*studerende* eller på anden vis ved beskæftigelse med konkret forskningsarbejde, og som er ansvarlig for den praktiske gennemførelse af forsøget på et bestemt forsøgssted.

Det er uhensigtsmæssigt, at en ph.d.studerende ikke kan bliver betragtet som uredelig, da det ikke er utænkeligt, at en ph.d-studerende kan lave et plagiat o.l.

Det fremgår af lovforslagets § 10, at der er tale om anmeldelser af videnskabelig uredelighed af produkter, hvorfor der er tale om *efterfølgende* vurderinger, ligesom det fremgår af den nye lov om videnskabelig uredelighed § 3, stk. 2, nr. 2 og 3, at videnskabelig uredelighed ikke omfatter videnskabelige teoriers holdbarhed og selve kvaliteten af forskningen. Der er derfor opretholdt den gældende snitflade mellem de to systemer i forhold til Nævnet vedrørende videnskabelig uredelighed og komitésystemets opgaver.

Det bliver dog nu lovreguleret, at forskningsinstitutionerne kan modtage anmeldelser om "tvivlsom forskningspraksis". Begrebet "tvivlsom forskningspraksis" er et bredere begreb og kan involvere spørgsmålet om den videnskabelige standard.

Også her må det dog antages, at vurderingen af ansvarlig forskningspraksis mere vil gå på de aktuelle handlinger, som forskeren har foretaget og i mindre grad på selve det design og metode, som komiteen har taget stilling til. Lovforslaget lægger op til, at forskningsinstitutionerne behandler anmeldelserne ud fra principperne i Danish Code of Conduct, der er en adfærdskodeks for integritet i dansk forskning, som skal sikre troværdighed, integritet og dermed kvalitet i forskningen gennem principper og standarder for god videnskabelig praksis. Kodekset lægger op til, at forskningen skal udøves i en kultur, der respekterer ærlighed, gennemsigtighed og ansvarlighed.

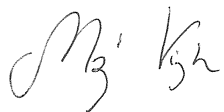
Dette drejer sig blandt andet om håndtering af data, hvor kodekset også forholder sig til sporbarhed og opbevaring af data, som er et område, som også administreres af de videnskabsetiske komitéer og Datatilsynet.

Det må dog antages, at forskningsinstitutionerne ved modtagelse af en anmeldelse, som udgangspunkt vil lægge de vurderinger til grund, som komiteen har forholdt sig til forud for iværksættelsen af forskningen omkring design, tilstedeværelse af styrkeberegninger eller fravær heraf, kontrolgrupper, placebo osv., men også de regelsæt, som gælder på Datatilsynets område omkring behandling af personhenførbare data.

Det skal afslutningsvis bemærkes, at Den Nationale Videnskabsetiske Komité er repræsenteret i EUREC, hvor UVVU er repræsenteret fra dansk side i forhold til det samarbejde, der sker med ENRIO-netværket om Code of Conduct.

Med venlig hilsen
for

Johannes Gaub
Formand

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Maj Vigh'.

Maj Vigh

Forsknings- og Innovationsstyrelsen
Att. specialkonsulent Ander Rømer Kania
e: hoering@fi.dk;

2016-11-23
J.nr.:10/sags nr.
RKU/afsender
rku@kadk.dk

Høringssvar: 1. Forslag til lov om Danmarks Innovationspolitiske Råd og Danmarks Frie Forskningsfond. 2. Lovforslag om Vid. Uredelighed

Ad 1. Lovforslag om Danmarks Innovationspolitiske Råd og Danmarks Frie Forskningsfond.

Midler til tematisk forskningsområder

Rektorkollegiet for de Kunstneriske og Kulturelle Uddannelser (RKU) lægger vægt på:

- At der især afsættes midler til fri forskning, baseret på de enkelte forskeres individuelle ansøgninger, men også
- at der afsættes midler til tematisk forskning. RKU forudsætter her, at tematisk forskning bliver defineret så bredt, at den også kan omfatte forskning i arkitektur, design eller konservering. Samt
- at midler til tematisk forskning under Det Frie Forskningsråd bliver tilført som ekstra bevillinger, således at tematisk forskning ikke bliver prioriteret på bekostning af Det Frie Forskningsråds nuværende grundbevilling.

Mulighed for fastsættelse af karensperiode

RKU-institutionerne lægger vægt på at vores forskere sender ansøgninger af høj kvalitet. RKU har forståelse for de intentioner, der ligger bag forslaget om at fastsætte en karensperiode. RKU anbefaler dog, at parterne arbejder med flere løsninger, der kan hæve kvaliteten af ansøgninger, herunder:

- Klare opslag med klare tildelingskriterier.
- En karensordning for sjældne tilfælde af ansøgninger, der åbenbart ikke lever op til helt nødvendige minimumskrav til ansøgninger.

RKU-institutionerne arbejder som en selvfølge med kvalitetssikring af ansøgninger. Som et led heri bruger RKU-institutionerne tilbagemeldingerne fra DFF med afslag fremadrettet.

RKU ønsker at blive inddraget i den nærmere udformning af kriterierne for karens samt konsekvenserne af karens, herunder i de tilfælde hvor den pågældende ansøger deltager som partner med en anden forsker i en ansøgning.

Faglige forskningsråd

RKU anbefaler at fastholde betegnelsen "Fagligt forskningsråd", som udtrykker forskningsrådenes opgaver med at vurdere indkomne ansøgninger. RKU kan på ingen måde tilslutte sig at betegne forskningsråd som "Stående udvalg".

Kompetencer til at udpege medlemmer til udvalg

RKU ser – som udgangspunkt – positivt på hensigten om at øge autonomien for bestyrelsen for Det Frie Forskningsråd/Danmarks Frie Forskningsfond. RKU vil derfor ikke gå imod forslaget om at overføre retten til at udpege formænd og medlemmer til de underliggende udvalg fra ministeren til fondens bestyrelse.

RKU har dog sin bekymring for, om denne ændring kan føre til, at bestemte, store forskningsområder kommer til at dominere sammensætningen af udvalg. RKU ønsker således fortsat, at små forskningsområder, som vores, har reelle muligheder for at blive repræsenteret.

RKU anbefaler derfor at processen for at udpege formænd i de enkelte underudvalg inddrager medlemmerne i de pågældende udvalg. Dette kan evt. ske ved at videreføre den nuværende praksis, hvor det enkelte råd selv vælger sin formand.

Ad 2. Lovforslag om Videnskabelig Uredelighed

RKU har ikke bemærkninger til forslag om ny hovedlov om videnskabelig uredelighed.

Mange hilsner

Torben Holm
Sekretariatschef

Høringssvar

Fra: Eva Dahl <ed@rigsrevisionen.dk>
Sendt: 18. november 2016 12:50
Til: Høringssvar
Cc: Mathias Willumsen
Emne: Rigsrevisionens høringssvar vedr. forslag til lov om videnskabelig uredelighed m.v. <15198>

Kære Mathias

Vi har gennemgået "Forslag til lov om videnskabelig uredelighed m.v." med særlig fokus på bestemmelser vedrørende regnskabs- og/eller revisionsforhold.

Vi kan konstatere, at forslaget ikke omhandler regnskabs- og/eller revisionsforhold. Rigsrevisionen har derfor ingen bemærkninger til lovforslaget.

Med venlig hilsen

Eva Dahl
Specialkonsulent

RIGSREVISIONEN

Landgreven 4
DK-1301 København K

Tlf. +45 33 92 84 00
Dir. +45 33 92 83 50

ed@rigsrevisionen.dk
www.rigsrevisionen.dk

Fra: Høringssvar [<mailto:hoering@fi.dk>]
Sendt: 25. oktober 2016 13:26
Til: Høringssvar <hoering@fi.dk>
Emne: Høring over udkast til forslag til lov om videnskabelig uredelighed m.v.

Til adressaterne på vedhæftede høringsliste

I forlængelse af anbefalinger til ændringer i det danske uredelighedssystem fremsat i december 2015 af et ekspertudvalg nedsat af Uddannelses- og Forskningsministeriet sendes følgende lovforslag i høring:

- Forslag til lov om videnskabelig uredelighed m.v.

Foruden lovforslaget vedhæftes høringsbrev samt høringsliste.

Alle dokumenter er endvidere offentliggjort på Høringsportalen: <https://hoeringsportalen.dk/Hearing/Details/59977>

Evt. bemærkninger til lovforslaget bedes sendt til Styrelsen for Forskning og Innovation på mailadressen hoering@fi.dk senest **den 23. november 2016 kl. 12.00**.

Med venlig hilsen

Mathias Willumsen

Specialkonsulent

Juridisk kontor

Telefon: + 45 7231 8222

E-mail: mawi@fi.dk

Uddannelses- og Forskningsministeriet

Styrelsen for Forskning og Innovation

Bredgade 40

DK-1260 København K

Telefon: +45 3544 6200

Fax: +45 3544 6201

E-mail: fi@fi.dk

www.ufm.dk

Fra: Benjamin Philip Bæk [mailto:bpbaek@ruc.dk]

Sendt: 15. november 2016 12:32

Til: Danske Universiteters mailbox

Emne: Sv: Høring over udkast til forslag til lov om videnskabelig uredelighed m.v. (frist: 17. november 2016) (RUC 442507)

Til Danske Universiteter

RUC takker for muligheden for at kommentere udkast til forslag til lov om videnskabelig uredelighed m.v.

Udkastet har været vendt med Roskilde Universitets Praksisudvalg. Vi har følgende kommentarer til udkastet:

§ 2: Loven bør skabe en kultur mhp. hvad der er god videnskabelig praksis, uanset hvem, der finansierer denne forskning – offentligt såvel som privat. Formuleringen kunne imidlertid, når man (jf. bemærkningerne under 3.3.3.) ikke ønsker at inddrage forskning finansieret udenfor hel eller delvis offentlig støtte, suppleres med en bemærkning om, at loven gælder forskning udført med hel eller delvis dansk offentlig støtte eller er udført med hel eller delvis i Danmark offentligt ansatte forskere.

§ 3, stk. 7: Der findes stadig forskere på de danske universiteter, som ikke har en ph.d.-grad. Loven må naturligvis også gælde disse forskere. Desuden bør ph.d.-studerendes forskning naturligvis også være inkluderet i lovens dækningsområde (i bemærkningerne under 3.4.3.3. omtales ”nær afslutningen af et ph.d.-forløb” – men hvad dækker det?).

§ 8: Almindelig stemmeflerhed og beslutningsdygtighed ved 50 % fremmøde (inkl. formand) i Nævnet er betænkeligt lavt, set i lyset af de konsekvenser en beslutning kan få for forskeres fremtid.

Mvh. Benjamin.

Benjamin Philip Bæk

Studertermedhjælp/Studerende

Roskilde Universitet

Administrationen/Politik og administration/Kommunikation/Kommuni

Universitetsvej 1

DK-4000 Roskilde

Telefon: +4546743196

ruc.dk

facebook.com/ruc.dk

twitter.com/roskildeuni

instagram.com/roskildeuniversitet

Uddannelses- og Forskningsministeriet
Styrelsen for Forskning og Innovation
Bredgade 40
DK-1260 København K

København, 18. november 2016

Sektorforskningens Direktørkollegium's (SEDIRK) svar på høring over forslag til lov om videnskabelig uredelighed m.v.

SEDIRK vurderer, at lovforslaget styrker indsatsen for redelighed på en række punkter i forlængelse af Oddershederapporten, hvilket hilses velkomment.

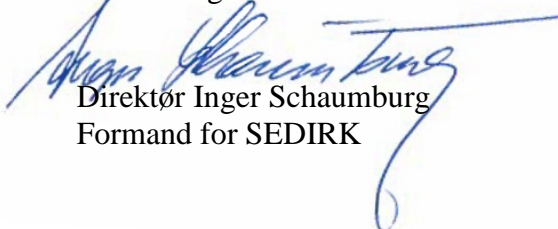
Det skal fremhæves, at SEDIRK

- er enig i, at definitionen på uredelighed at "forskningsmæssige resultater" ændres til "forskning"
- kan tilslutte sig de reviderede definitioner af FFP
- er enig i, at FFP under ét behandles af nævnet for videnskabelig uredelighed, således at videnskabelig uredelighed indbefatter både fabrikering, forfalskning og plagiering
- er enig i skelnen mellem "videnskabelig uredelighed" og "tvivlsom forskningspraksis"

SEDIRK har følgende bemærkninger:

- Side 1, oa: Begrebet "forskningskvalitet" bør tydeliggøres (defineres) for at undgå overlap med forfalskning eller fabrikering
- Side 10, 2. 1 fn: det er uklart hvad der menes med "kvalificerede (og grove) tilfælde"?
- Side 12 (3.4.3.4): "f.eks. plagiering af ganske ubetydelige passager fra et videnskabeligt produkt, uden videre vil blive henført som videnskabeligt uredeligt." Kommentar: Plagiering fra andre kilder kan kvantificeres (og grænser indsættes), men det væsentlige er uanset omfanget, at den plagierede kilde tilgodeses (citeres).

Med venlig hilsen

Direktør Inger Schaumburg
Formand for SEDIRK

Mathias Willumsen

Fra: Lydia Lindskov Beck
Sendt: 2. november 2016 10:27
Til: Mathias Willumsen
Cc: Martin Bo Brander
Emne: Høring over udkast til forslag til lov om videnskabelig uredelighed m.v.

Kære Mathias.

Statens Administration har ikke bemærkninger til lovforslaget.

Med venlig hilsen

Lydia Lindskov Beck

Lydia Lindskov Beck
Direktionssekretariatet

T 2280 9983
E llb@statens-adm.dk

www.statens-adm.dk

Fra: Høringssvar
Sendt: 25. oktober 2016 13:26
Til: Høringssvar
Emne: Høring over udkast til forslag til lov om videnskabelig uredelighed m.v.

Til adressaterne på vedhæftede høringsliste

I forlængelse af anbefalinger til ændringer i det danske uredelighedssystem fremsat i december 2015 af et ekspertudvalg nedsat af Uddannelses- og Forskningsministeriet sendes følgende lovforslag i høring:

- Forslag til lov om videnskabelig uredelighed m.v.

Foruden lovforslaget vedhæftes høringsbrev samt høringsliste.

Alle dokumenter er endvidere offentliggjort på Høringsportalen: <https://hoeringsportalen.dk/Hearing/Details/59977>

Evt. bemærkninger til lovforslaget bedes sendt til Styrelsen for Forskning og Innovation på mailadressen hoering@fi.dk senest **den 23. november 2016 kl. 12.00.**

Med venlig hilsen

Mathias Willumsen
Specialkonsulent
Juridisk kontor
Telefon: + 45 7231 8222
E-mail: mawi@fi.dk

Uddannelses- og Forskningsministeriet

Styrelsen for Forskning og Innovation
Bredgade 40
DK-1260 København K
Telefon: +45 3544 6200
Fax: +45 3544 6201
E-mail: fi@fi.dk
www.ufm.dk

Til Styrelsen for Forskning og Innovation

Mail til hoering@fi.dk

Den 22. november 2017

Jr. 16/09429

Høringsvar fra Statens Serum Institut (SSI) over udkast til lovforslag om videnskabelig uredelighed

SSI hilser generelt lovforslaget velkomment, herunder især at der med nyt fokus på tvivlsom forskningspraksis opnås et godt incitament til at forbedre dansk forskning, herunder forskningens internationale renommé, og den innovation der bygger på dansk forskning.

SSI finder det dog uheldigt, at der i lovforslagets paragraf 3, stk.7, foreslås en definition af, hvad der forstås ved begrebet "forsker" med det formål nærmere at begrænse, hvem der potentielt kan blive genstand for en UVVU-afgørelse.

I forskningsverdenen betegnes en person som forsker, hvis vedkommende optræder som forfatter/medforfatter til et videnskabeligt produkt. Vedkommende har dermed - på linje med de øvrige forfattere – et medansvar for produktets indhold. Lovforslagets definition af en forsker, begrundet med uddannelsesniveau eller lignende, sætter dermed en stærk begrænsning på den almindelige opfattelse af, hvad der forstås ved en forsker. Som eksempel kan nævnes, at måske op mod halvdelen af alle danske videnskabelige publikationer har Ph.D-studerende som medforfattere. SSI finder derfor, at det vil derfor skade dansk forsknings renommé, og give betydelige problemer for danske forskeres adgang til de førende tidsskrifter, hvis man i Danmark fraviger forskningsverdenens ovennævnte anvendelse af begrebet forsker, og indfører en indirekte undtagelse for en forfatters ansvar, Ligeledes vil det give problemer med den måde, hvor vi i Danmark, på samme måde som i andre lande, rekrutterer og uddanner nye forskere.

SSI foreslår derfor, at definitionen af en forsker erstattes med en definition, der er i overensstemmelse med forskningsverdenens gængse opfattelse af, at en forfatter/medforfatter til et videnskabeligt produkt altid har ansvar/medansvar for produktets indhold, og derfor potentielt kan blive genstand for en UVVU-afgørelse.

Danske Universiteter
dkuni@dkuni.dk

J.nr. 16/49128/184

Høring

16. november 2016

Høring over udkast til forslag til lov om videnskabelig uredelighed m.v.

Sags.nr. 16/49271
JS/kfm

SDU har følgende bemærkninger til høringen over udkast til forslag til lov om videnskabelig uredelighed m.v.:

SDU finder det hensigtsmæssigt, at grundlaget for udarbejdelsen af en ny lov om videnskabelig uredelighed er Oddershede-rapporten, hvis 12 anbefalinger SDU i det store og hele støttede.

Det er hensigtsmæssigt, at man lægger sig op af internationale retningslinjer, men man bør dog i endnu højere grad tilstræbe ens retningslinjer for videnskabelig uredelighed på tværs af landegrænser med henblik på at internationalt samarbejde kan foregå så ensartet som muligt.

"Research misconduct" introduceres som terminologisk erstatning for betegnelsen "research dishonesty" som også anbefalet i Oddershede-rapporten. SDU støtter dette.

Lovforslagets anvendelsesområde i § 2 er forskning udført med hel eller delvis dansk offentlig støtte. SDU anbefaler, at området udvides til også at omfatte f.eks. forskning udført udelukkende med EU-støtte eller med NIH-finansiering, men på et dansk universitet.

Definitionen nævnt i § 3 er meget bred og rummer nogle uklarheder.

I § 3, nr. 1 - 3 er listet en række definitioner af videnskabelig uredelighed op, som tager udgangspunkt i de amerikanske uredelighedsdefinitioner. Disse definitioner bør udvides med mere detaljerede beskrivelser.

I § 3, nr. 4 om plagiering bør det fremgå, at selvplagiering ikke er omfattet af bestemmelsen. Hvis selvplagiering derimod er omfattet, bør bemærkningerne nærmere definere præcist, hvornår der er tale herom, herunder omfang m.v.

I § 5 er nævnets sammensætning anført. SDU finder det tvivlsomt, om sammensætningen af UVVU kan dække alle fagområder, så muligheden i § 7 om tilkaldelse af ad hoc eksperter burde nok være mere reglen end undtagelsen.

I § 16 er sanktionerne ved overtrædelse af reglerne oplistet. Det burde overvejes at medtage en karenstid, som man f.eks. kender det fra USA, så en sanktion også kunne være et forbud mod at søge offentlige midler i f.eks. tre år.

Lovforslaget lægger op til, at QRPs behandles ved institutionerne med pligt til årlig afrapportering til UVVU.

SDU savner i den forbindelse en nærmere stillingtagen til, hvem der skal kunne afgøre, hvor en sag skal behandles i de grænsetilfælde som nævnt i bemærkningernes side 15 øverst under 3.5.2.2.

SDU vil anbefale, at der ved udarbejdelsen af retningslinjerne for UVVUs virke tages stilling hertil.

SDU finder det formålstjeneligt, at udkastet har medtaget muligheden for, at UVVU af egen drift kan tage sager op.

Jørgen Schou
Sekretariatschef

7. kontor - Juridisk kontor
Bredgade 40
1260 København K

Att.Mathias Willumsen

Høringssvar fra UVVU

Styrelsen for Forskning og Innovation har ved brev af 25. oktober 2016 sendt forslag til lov om videnskabelig uredelighed m.v. i høring.

Indledningsvis bemærkes, at Udvalgene vedrørende Videnskabelig Uredelighed (UVVU) støtter den model, der lægges op til i lovforslaget, hvorefter tilfælde af videnskabelig uredelighed behandles centralt med inddragelse af den relevante forskningsinstitution, mens tilfælde af tvivlsom forskningspraksis behandles decentralt på forskningsinstitutionerne. UVVU kan ligeledes støtte, at der skabes en mere tydelig definition af videnskabelig uredelighed, og at også en række andre relevante begreber fastlægges i loven. UVVU finder endvidere, at den foreslåede ordning, hvorefter der årligt skal foretages rapportering om tilfælde af tvivlsom forskningspraksis vil kunne udgøre et væsentligt bidrag til at styrke troværdigheden og integriteten i dansk forskning,

UVVU har i øvrigt følgende bemærkninger til lovforslaget:

Uredelighedsbegrebet

Det følger af *lovforslagets § 3, stk. 1, nr. 1*, at det nugældende tilregnelseskrao om forsæt eller grov uagtsomhed foreslås bibeholdt i definitionen af uredelighedsbegrebet.

Som bekendt har Østre Landsret i dom af 18. februar 2015 fastslået, at den subjektive tilregnelser i den sag, der var til prøvelse, skulle have en særlig kvalificeret form. Lovforslaget, herunder det som er anført i de almindelige bemærkninger, afsnit 3.4.3.1., efterlader imidlertid efter UVVU's opfattelse en vis usikkerhed med hensyn til, hvorvidt der fremadrettet skal anvendes et bredere tilregnelseskrao end fastslået af Østre Landsret.

For at undgå at der fremadrettet hersker usikkerhed omkring ansvarsnormen, finder UVVU, at der kan være anledning til at overveje, at det i bemærkningerne præciseres, hvorvidt området for videnskabelig uredelighed er afgrænset til den bevidste - eller ved en hertil grænsende groft uagtsom - fabrikering, forfalskning og plagiering, og at det kræver et sikkert grundlag for at fastslå fortsæt eller grov uagtsomhed, eller om området for videnskabelig uredelighed herudover også omfatter

23. november 2016

Styrelsen for Forskning og
Innovation
Sekretariatet for UVVU

Bredgade 40
1260 København K
Tel. 3544 6200
Fax 3544 6201
Mail fi@fi.dk
Web www.ufm.dk

CVR-nr. 1991 8440

Ref.-nr. 16/054063-17

andre tilfælde, herunder tilfælde hvor der er udvist en vis grad af bebrejdelssværdig adfærd samt grove tilfælde af sjuusk.

"Forsker"

I *lovforslagets § 3, stk. 1, nr. 7*, er en "forsker" defineret som en person, der har en ph.d.-grad eller har tilsvarende kvalifikationer. UVVU finder ikke, at denne definition i tilstrækkelig grad afspejler det, som er anført i bemærkningerne herom, og som har betydning for fastlæggelsen af den personkreds, der vil være omfattet af UVVU's kompetence.

UVVU er enig i, at vurderingen af, om en person kan anses for at være forsker i lovens forstand, ikke alene bør afhænge af vedkommendes opnåelse af en bestemt grad eller gennemførelsen af et bestemt uddannelsesforløb. I den sammenhæng bør der – ud over de kvalifikationer, der er anført i bemærkningerne – tillige kunne lægges vægt på, at den pågældende person har indleveret et videnskabeligt produkt til fagfællebedømmelse. UVVU er af den opfattelse, at såvel ph.d.-studerendes afhandlinger såvel som videnskabelige produkter, der indgives til fagfællebedømmelse, bør være omfattet af uvvu's kompetence.

Styrelsen for Forskning og
Innovation

"Bagatelgrænsen"

I *lovforslagets § 3, stk. 2, nr. 1*, lægges der op til, at der skal gælde en "bagatelgrænse" i forhold til videnskabelig uredelighed.

UVVU skal i den forbindelse foreslå, at det i lovtæksten tydeliggøres, at tilfælde, der er omfattet af bagatelgrænsen i forslaget § 3, stk. 2, nr. 1, - modsat de spørgsmål, der er omfattet af lovforslagets § 3, stk. 2, nr. 2 og 3 – behandles som tvivlsom forskningspraksis.

Nævnets sammensætning

UVVU finder det positivt, at der er i *lovforslagets § 5, stk. 1*, er lagt op til, at nævnet – foruden formanden – skal bestå af otte til 10 medlemmer, hvilket er en udvidelse i forhold til det forslag, som fremkom fra ekspertudvalget. Det er således afgørende, at det også fremadrettet sikres, at UVVU besidder en bred repræsentation af de forskellige forskningsområder.

Der er af nogle af UVVU's medlemmer udtrykt bekymring ved, at UVVU reduceres fra tre underudvalg til ét centralt udvalg. Disse medlemmer har i den forbindelse anført, at ét centralt nævn bestående af 8 – 10 medlemmer ikke i tilstrækkelig grad fagligt vil kunne dække samtlige forskningsområder.

Andre medlemmer af UVVU har peget på, at den foreslåede organisering med ét samlet uredelighedsnævn vil kunne bidrage til, at nævnet til stadighed har erfaring med og opdateret viden omkring behandlingen af uredelighedssager, og at adgangen til at inddrage ekstern ekspertbistand i behandlingen af uredelighedssager vil kunne bidrage til at sikre, at den nødvendige faglige viden er til stede.

I lovforslaget er der lagt op til, at der fremover ikke skal udpeges suppleanter. UVVU finder, at afskaffelsen af suppleanter indebærer en øget risiko for, at det relevante forskningsområde ikke er repræsenteret i forbindelse med behandlingen af en konkret sag, såfremt ét eller flere af de faste medlemmer måtte være forhin-

dret i at deltage i behandlingen af sagen på grund af inhabilitet eller lign. Denne problemstilling vil ikke i tilstrækkelig grad kunne imødegås ved, at der inddrages ekstern ekspertbistand under behandlingen af sagen, allerede fordi processen med at identificere og med at fastlægge opdraget til den eksterne bistand forudsætter, at UVVU besidder den fornødne faglige viden indenfor det pågældende forskningsområde.

Endelig skal UVVU bemærke, at det ved udpegningen af medlemmer vil være ønskeligt, at der så vidt muligt også tages højde for at sikre en vis bredde både i relation til de institutioner m.v., som medlemmerne i øvrigt er tilknyttet, og i relation til geografi.

Behandlingen af sager om videnskabelig uredelighed

I lovforslagets § 13, nr. 2, er der lagt op til at videreføre den hidtidige bestemmelse, hvorefter sager kan afvises fra realitetsbehandling, hvis sagen "må anses for åbenbart grundløs".

Styrelsen for Forskning og
Innovation

Efter UVVU's opfattelse kan der være anledning til at overveje at åbne mulighed for at afvise at tage en sag under realitetsbehandling i tilfælde, hvor der på baggrund af den fremsatte påstand om uredelighed, begrundelsen herfor og de øvrige oplysninger, herunder forskningsinstitutionens redegørelse, ikke er udsigt til, at en realitetsbehandling af sagen vil føre til, at der vil blive statueret uredelighed.

Hensynet til den eller de indklagede forskere samt den omstændighed, at sager om videnskabelig uredelighed i mange tilfælde kræver en omfattende og ressourcetung sagsbehandling, kan således tale for, at der alene indledes sager om videnskabelig uredelighed, når der er en vis substans i påstanden.

På tilsvarende vis kan det overvejes, at der åbnes mulighed for, at UVVU kan indstille behandlingen af en sag, hvori der er indledt en vis sagsbehandling, hvis den indledende sagsbehandling viser, at fortsat sagsbehandling ikke kan forventes at føre til, at der vil kunne statueres uredelighed.

I lovforslagets § 15 lægges der op til, at sager, der er optaget til realitetsbehandling, som altovervejende hovedregel skal være færdigbehandlet inden for 12 måneder.

UVVU er enig i, at hensynet til den indklagede forsker taler for, at sagen færdigbehandles inden for en rimelig tidshorisont. Der er imidlertid sager, hvor en 12 måneders frist vil være en udfordring. Dette vil blandt andet kunne være tilfældet i sager, hvor der er behov for at inddrage ekstern bistand, idet selve opgaven med at identificere den relevante bistand samt at afgrænse hvilke aspekter, som den eksterne bistand skal bidrage til at belyse, vil kunne være en tidskrævende proces.

Øvrige bemærkninger

UVVU skal bemærke, at anvendelsesområdet for lovforslagets § 26, herunder særligt den foreslåede bestemmelses stk. 2, fremstår uklart.

Vedrørende de økonomiske konsekvenser af lovforslaget bemærkes, at udgifterne til ekstern bistand må forventes at stige som konsekvens af lovændringerne.

Med venlig hilsen

Anne Thalbitzer (Formand for UVVU)

Styrelsen for Forskning og
Innovation

AALBORG UNIVERSITET

Rektorsekretariatet
Frederik Bajers Vej 5
Postboks 159
9100 Aalborg

Sagsbehandler:
Signe Hernvig
Telefon: 9940 3206
E-mail: she@adm.aau.dk

Dato: 17-11-2016
Sagsnr.: 2016-530-00013

Danske Universiteter

Svar fra Aalborg Universitet (AAU) på høring over udkast til lov om videnskabelig uredelighed m.v.

AAU har ved e-mail af den 25. oktober 2016 modtaget høring over udkast til lov om videnskabelig uredelighed m.v. fra Styrelsen for Forskning og Innovation, og er ved e-mail af den 26. oktober 2016 blevet anmodet om at sende svar via Danske Universiteter for samlet svar fra sektoren.

Til § 3, stk. 1, nr. 2, speciel del, lovforslagets s. 26: Fabrikering defineres med termen *konstruktion af data*. AAU ønsker at bemærke, at begrebet *konstruktion af data* også anvendes som metodologisk term inden for humanistiske og samfundsvidenskabelige forskningstraditioner, hvorfor *konstruktion af data* ikke nødvendigvis kan sidestilles med fabrikering. AAU skal derfor foreslå, at termen uddybes ved, at det tilføjes, at der skal være tale om en uoplyst konstruktion af data.

Til § 2, speciel del, lovforslagets s. 9 og 24-25 og § 3, stk. 1, nr. 8, speciel del, lovforslagets s. 27-28: Med afgrænsningen i § 2 og 3, stk. 8, hvormed loven kun skal gælde *forskning udført med hel eller delvis dansk, offentlig støtte* og kun skal omfatte *en offentlig dansk institution, der udøver forskning*, og herved udgrænser forskning udført i privat regi, gør man efter AAU's mening definitionerne for snævre i forhold til, hvordan forskning bedrives. I det omfang den privat finansierede forskning publiceres, kan den på lige fod med offentlig støttet forskning danne grundlag for efterfølgende offentlige investeringer og vil i samme grad som offentlig støttet forskning kunne skade dansk forsknings renommé. AAU anerkender, at det kan være en både vanskelig og omfattende opgave også at lade loven omfatte forskning udført i privat regi, men er ikke enig i styrelsens betragtning om, at *det (ikke) vurderes rimeligt at anvende offentlige ressourcer på at udrede forhold af privat karakter*.

Til § 3, stk. 1, nr. 4, speciel del, lovforslagets s. 26 og § 3 stk. 2, nr. 1, speciel del, lovforslagets s. 28: Definitionen på plagiering i § 3, stk. 1, nr. 4 omfatter alle tilfælde af plagiering og gør derved også selvplagiering til videnskabeligt uredeligt. Undtaget herfra er, jf. § 3, stk. 2, nr. 1, plagiering, som kun har haft ringe betydning ved planlægningen, gennemførelsen eller rapporteringen af forskningen. Jf. bemærkningerne til § 3, stk. 2, nr. 1 *forventes tilfælde af ringe betydning eksempelvis at omfatte plagiering af ubetydelige passager i metodeafsnit o.l. ..., som ikke har indvirkning på den udførte forskning*. AAU finder, at det kunne være hensigtsmæssigt med en mere tydelig stillingtagen i lovforarbejderne til, hvordan tilfælde af selvplagiering skal håndteres. Skal de som hovedregel betragtes som omfattet af uredelighedsbegrebet og altså § 3, stk. 1, nr. 4, eller vil de i overvejende grad falde ind under undtagelsen i § 3, stk. 2, nr. 1 og dermed skulle betragtes som tilfælde af tvivlsom forskningspraksis? Et forslag kunne være, at man i § 3, stk. 1, nr. 4 tilføjer, at der er tale om *tilegnelse af andres ideer, processer ...,* og dermed tydeligt udsondrer selvplagiering fra det videnskabeligt uredelige.

I tilknytning til ovenstående forudser AAU, at sondringen generelt mellem de tilfælde, der vil falde ind under § 3, stk. 1, nr. 2-4 (alvorlige), og de som falder udenfor (bagatelgrænsen), jf. § 3, stk. 2, nr. 1, i praksis fortsat vil være ganske vanskelig at foretage.

Til § 3, stk. 1, nr. 7, speciel del, lovforslagets s. 27: Videnskabelige produkter, som frembringes af en ph.d.-studerende, vil reelt kun være omfattet, hvis de har en seniorforsker med en ph.d.-grad som medforfatter, eller hvis produktet (en artikel) indgår i pågældendes ph.d.-afhandling. AAU finder, at det kan være problematisk, at artikler publiceret af en ph.d.-studerende alene tidligt i ph.d.-forløbet iflg. bemærkningerne ikke kan indklages for Nævnet for Videnskabelig Uredelighed. Man kunne med fordel indskrive i bemærkningerne, at produkter fremstillet med det klare formål at skulle indgå i en senere ph.d.-afhandling af en person indskrevet i et ph.d.-forløb skal kunne behandles af nævnet.

Endvidere fremgår det af bemærkningerne 2. nederste afsnit s. 27, at *personer med en almindelig videregående uddannelse, der har bedrevet forskning ved alene eller sammen med andre at udgive et antal videnskabelige artikler e.l. (kan) være omfattet af begrebet*. AAU opfatter det således, at dette betyder, at fx videnskabelige assistenter, lektorer uden ph.d.-grad eller andre videnskabelige medarbejdere uden ph.d.-grad først vil være omfattet, når de har udgivet mere end én artikel. AAU finder det uheldigt, at man derved eksempelvis ved et tilfælde af konstatering af groft plagiat i en enkeltstående første artikel ikke har mulighed for at indklage pågældende, og at pågældende dermed ikke kan blive kendt videnskabeligt uredelig. Det forslås derfor, at man ændrer formuleringen i lovbemærkningerne, så det fremgår, at *personer med en almindelig videregående uddannelse, der har bedrevet forskning ved alene eller sammen med andre at udgive en eller flere videnskabelige artikler e.l., kan være omfattet af begrebet*.

Det kunne være ønskeligt, at man dermed også med loven sender et klart signal om, at ikke bare de, der har erhvervet ph.d.-graden, men alle videnskabelige medarbejdere, skal leve op til samme regelsæt, herunder den danske kodeks for integritet i forskning.

Til § 11, speciel del, lovforslagets s. 33: Hvis oplysningerne efter § 11, stk. 1 ikke fremgår af anmeldelsen, forventes forskningsinstitutionen at afvise sagen. Hvis forskningsinstitutionen således forlods på nævnets vegne skal kunne afvise en sag, der ikke opfylder de formelle betingelser i § 11, stk. 1, bør denne regel beskrives i et stk. 3, da der vil være tale om en undtagelse til § 13 (nævnet kan afvise sager). Et forslag til formulering af nyt § 11, stk. 3: "Indeholder anmeldelsen ikke de i § 11, stk. 1 nævnte oplysninger, kan forskningsinstitutionen afvise sagen".

Til § 16, speciel del, s. 35 og § 19, speciel del, s. 37: Iflg. bemærkningerne til § 16 vil nævnets sager blive afsluttet, ved at nævnet træffer en afgørelse med en stillingtagen til, om der foreligger videnskabelig uredelighed. Denne afgørelse vil efter gældende ret være en afgørelse i forvaltningslovens forstand. Iflg. bemærkningerne til § 19 vil de konklusioner, som forskningsinstitutionerne kommer frem til i de enkelte sager, efter omstændighederne derimod være uforbindende udtalelser, der ikke har egentlige retsvirkninger, men alene gengiver forskningsinstitutionens vurdering af den konkrete sag. Det står ikke klart for AAU, hvori denne forskel (nævnets udtalelser = afgørelser i forvaltningsretlig forstand, et institutionelt praksisudvalgs udtalelser = ikke afgørelser i forvaltningsretlig forstand) består, hvorfor en nærmere uddybning heraf i lovbemærkningerne måske kunne være ønskelig.

Til § 22, alm. del s. 22 og speciel del, s. 38: Jf. bemærkningerne i lovforslaget forventes de nærmere rammer for forskningsinstitutionernes afrapportering klarlagt i en vejledning udstedt af Nævnet for Videnskabelig Uredelighed. AAU finder, at nævnet herved de facto tillægges instruktionsbeføjelse overfor institutionerne i forhold til håndteringen af tilfælde af tvivlsom forskningspraksis, som det ellers tydeligt fremgår flere steder i lovforslaget, skal være op til institutionerne selv at fastlægge, idet man ved at stille krav om en bestemt form for afrapportering også vil skulle definere sagstyper og håndtering. Det bør efter AAU's mening nærmere være Uddannelses- og Forskningsministeriet/Styrelsen for Forskning og Innovation, der som overordnet myndighed udsteder en sådan vejledning.

Til lovforslagets s. 25, afsnittet "Til § 3", 1. punktum: Lov om forskningsrådgivning § 2, stk. 1, nr. 3 er citeret forkert. "... og andre alvorlige brud på god videnskabelig uredelighed".

AALBORG UNIVERSITET

AAU ønsker afslutningsvis at udtrykke beklagelse over, at et så centralt lovforslag med mange interessenter på institutionerne af styrelsen udsendes med så kort en frist for høringssvar.

Med venlig hilsen

Signe Hernvig

Fuldmægtig, Rektorsekretariatet på AAU

Styrelsen for Forskning og Innovation
E-mail: hoering@fi.dk

Bemærkninger til udkast til forslag til lov om videnskabelig uredelighed mv.

Ved brev af 25. oktober 2016 har Styrelsen for Forskning og Innovation anmodet om bemærkninger til udkast til forslag til lov om videnskabelig uredelighed mv.

Rektor

Brian Bech Nielsen

Som det fremgår af lovforslagets almindelige bemærkninger, bygger lovforslaget på anbefalingerne i Oddershedeudvalgets rapport fra december 2015 med de forslag til justeringer, der fremkom under den gennemførte høring over rapporten.

Dato: 21. november
2016

Aarhus Universitet kan derfor i vidt omfang henholde sig til universitetets svar på høringen over Oddershedeudvalgets rapport, idet universitetet dog supplerende skal bemærke følgende:

Direkte tlf.: 87152025
Mobiltlf.: 2338 2349
E-mail: rektor@au.dk

Afs. CVR-nr.: 31119103

Aarhus Universitet kan i det væsentlige tilslutte sig definitionerne af "videnskabelig uredelighed" og "tvivlsom forskningspraksis" i forslaget § 3.

Side 1/4

Dog bemærkes, at universitetet fortsat i lovforslaget savner en stillingtagen til begrebet "selvplagiering" i forbindelse med genbrug af egen tidligere videnskabelig produktion.

Aarhus Universitet kan endvidere tilslutte sig forslaget definitioner af "videnskabeligt produkt" og "forskningsinstitution", hvorimod universitetet finder, at definitionen på "forsker" er for snæver, og at begrebet "forsker" således i hvert fald også bør omfatte en ph.d.-studerendes videnskabelige produktion og publikationer.

Aarhus Universitet finder, at formuleringen om, at fabrikering, forfalskning og plagiering, "som kun har haft ringe betydning", ikke omfattes af uredelighedsbegrebet, kan forudses at give anledning til praktiske vanskeligheder at administrere, ligesom den næppe kan siges at afspejle en forskningsetisk tilgang. En sådan begrænsning bør ikke gøres udtrykkeligt i lovtæksten, men højst nævnes i lovbemærkningerne som et element i den samlede uredelighedsbedømmelse.

Af lovforslaget fremgår det bl.a., at alle anmeldelser om videnskabelig uredelighed skal indgives til den forskningsinstitution, hvor forskningen primært er udført, og at uredelighedssager af institutionen skal videresendes til et centralt uredelighedsnævn til videre behandling. Endvidere fremgår det, at udredelighedsnævnets afgørelser ikke skal kunne indbringes for anden administrativ myndighed.

Som også anført i universitetets høringssvar om Oddershedeudvalgets rapport finder Aarhus Universitet, at der er grundlag for at udtrykke bekymring ved en sådan ordning.

Som beskrevet i høringssvaret finder universitetet, at der i stedet bør indføres en ordning med et 2-instanssystem, hvorefter både sager om tvivlsom forskningspraksis og uredelighedssager behandles i 1-instans af lokale praksisudvalg, hvorefter praksisudvalgenes afgørelser af den indklagede og andre skal kunne påklages til et centralt uredelighedsnævn som 2-instans.

Det er universitetets opfattelse, at videnskabelig uredelighed og tvivlsom forskningspraksis er alvorlige brud på de regler for god videnskabelig praksis, der gælder på universiteterne. Der er tale om alvorlige personalesager, og det bør være universiteternes ledelser, der som en del af ledelsesansvaret og efter indstilling fra et praksisudvalg træffer beslutning i disse sager. Det vil indebære en indskrænkning i denne del af ledelsesansvaret, hvis kompetencen til at træffe afgørelse i uredelighedssager alene overlades til et centralt uredelighedsnævn.

For de indklagede i uredelighedssager er der endvidere tale om alvorlige anklager, der kan have meget store konsekvenser for den indklagedes fortsatte arbejdsliv. En enekompetence for et uredelighedsnævn rejser derfor en række retssikkerhedsmæssige problemstillinger.

For det første bryder forslaget således med det sunde princip om behandling i mindst to instanser.

For det andet er erfaringen fra det nuværende UVVU, at sagsbehandlingen vil kunne medføre øget offentlig eksponering af den indklagede forsker, ligesom sagsbehandlingstiden i et uredelighedsnævn må antages at være betydeligt længere end i de lokale praksisudvalg.

For det tredje vil den manglende klagemulighed efterlade den indklagede uden anden mulighed end at indbringe sagen for domstolene, hvilket erfaringsmæssigt kan være endog meget ressourcekrævende for forskeren.

Den indklagede forsker bør heller ikke være afskåret fra at påklage en afgørelse truffet af enten praksisudvalgene eller uredelighedsnævnet, hvilket vil medvirke til at styrke den enkelte forskers retssikkerhed, ligesom det af nævnet vil kunne anvendes som et styringsværktøj over for praksisudvalgene.

Det fremgår endvidere af lovforslaget, at det skal være op til forskningsinstitutionen i samråd/samspil med det centrale uredelighedsnævn at vurdere, hvorvidt der er tale om en uredelighed, der skal videresendes til uredelighedsnævnet, eller om der er tale om en sag om tvivlsom forskningspraksis, som forskningsinstitutionen selv skal behandle.

Aarhus Universitet finder i den forbindelse, at det i lovforslaget bør præciseres, hvem der lokalt i forskningsinstitutionen skal foretage denne vurdering, herunder om vurderingen skal foretages af forskningsinstitutionens praksisudvalg eller i institutionens administration, samt om der består en pligt til altid at konsultere uredelighedsnævnet eller nævnets sekretariat, selv hvor man lokalt ikke ser et muligt uredelighedsproblem, og dermed heller ikke finder behov for at konsultere uredelighedsnævnet, inden sagen behandles lokalt i praksisudvalget.

Universitetet finder, at de lokale praksisudvalg som udgangspunkt er sammensat på en måde, der gør disse udvalg egnede til at foretage denne vurdering under iagttagelse af sædvanlige retssikkerhedsgarantier, men finder samtidig behov for at få præciseret sin kompetence til endegyldigt at foretage denne vurdering, hvis en sådan kompetence er tiltænkt de lokale praksisudvalg.

I forlængelse heraf finder Aarhus Universitet, at lovforslaget eller bemærkningerne hertil bør forholde sig eksplicit til kompetenceforholdet mellem det centrale og det decentrale niveau. Dels i relation til en rekursmulighed (eller mangel på samme), i tilfælde hvor institutionens praksisudvalg efter den første screening beslutter at behandle en sag lokalt som en QRP-sag, og klageren over for uredelighedsnævnet anfægter dette (enten på dette tidspunkt eller efter sagens afgørelse i praksisudvalget), dels i relation til den ikke helt utænkelige eventualitet, at en sag undervejs i sagsbehandlingen "drejer", så den under behandlingen (f.eks. pga. nye oplysninger fremkommet i høringsfasen) ændrer karakter fra en QRP-sag til en uredelighedssag. Det er ikke ganske klart, om der i sidstnævnte tilfælde består en pligt til at oversende sagen til uredelighedsnævnet midt i forløbet, eller om institutionens praksisudvalg kan færdigbehandle sagen.

Aarhus Universitet savner endvidere i lovforslaget en mere udtrykkelig stillingtagen til, hvilke retssikkerhedsmæssige garantier, der nærmere gælder for den indklagede forsker i forbindelse med uredelighedsnævnets behandling af sagerne, herunder bl.a. om forskernes adgang til at komme med bemærkninger og anvende bisidder under nævnsbehandlingen.

Aarhus Universitet finder endeligt, at det af lovforslaget bør fremgå, hvordan forskningsinstitutionerne skal forholde sig i tilfælde, hvor der i samme sag er forhold om både uredelighed og tvivlsom forskningspraksis.

Side 4/4

Som lovforslaget er formuleret kan der opstå tvivl om, hvorvidt forhold vedrørende tvivlsom forskningspraksis i sådanne "blandede sager" skal udskilles til særskilt behandling i de lokale praksisudvalg, mens forhold vedrørende uredelighed skal anmeldes til uredelighedsnævnet, hvilket universitetet vil finde meget uheldigt og stridende mod grundlæggende retssikkerhedsmæssige krav om behandling af alle en sags aspekter ved samme instans.

Med venlig hilsen

Brian Bech Nielsen